

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Orationis Contra Timocratem enarratio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

TIMOCRATE & DEMO- A ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ

STHENIS ORATIONIS

enarratio, Hieronymo Vvolffio interprete.

TIMOKRATΟΥ Σ ΔΗ-

μοθίου λόγον, Ξη- γισις.

HVius discriminis, in quo versatur, causam, nec ipsum Timocratem arbitror in quenquam alium transferre, quam in semetipsum.) A calumnia persona ducitur exordium, cuius propositio est: Ipse sibi causa est huius accusationis. Approbatio propositionis: Dum enim rempub. nō parua pecunia fraudare studet, vt ipse pecuniam accipiat, hæc scribere ausus est. Huius autem approbationis pars, ad finem est exordij collocata: Quare is quidem ab illis pecuniam accepit. Sequitur redditio: Ego verò de mille drachmis propter vos periclitor. Itaque propositio hæc est: Ipse Timocrates huius sibi causa est discriminis. postea confirmatio: Cum pecunia fraudare ciuitatem velit. Approbationis autem causa dif- fusa longius, obscuritatem parit: Vt argentum acciperet, hanc legem obrogauit. Interiecta sunt quæ amplificent, Neque idoneam, neque æquam, Athenienses. Deinde quia verebatur, ne iam à se amplificantium harum propositionum demonstratio, quæ in causa hac difficilior est, postularetur: pollicitationibus ei rei medetur, & rursus aliam exaggerationem affert. Eum iudicium suffragium, quod iurati ferant, soluere, & omni autoritate priuare. & obiectionem quæ hinc emergit, soluit: Non vt reipublicæ commodaret (neque enim differri poterant huius obiectionis probationes) & rursus aliam solutionem affert, cum principij confirmatione coniunctam, atque exordij propositioni consentaneam: Ipse sibi præsetis discriminis causa est Timocrates, dū vos priuare voluit etiam aliis pecuniis, quibus iam longo tempore quidam, hoc est, legati fruuntur. Subiicitur postrema causa: Quare iste pecuniam ab eis acceptam habet: consentiens cum propositione, Quare ipse sibi Timocrates præsentis discriminis causa fuerit. Nā accepta pecunia, legem contra omnes leges obrogauit, neque idoneam, neque iustam. Postremo autem loco posuit fordidum causam, neque statim cum propositione coniunxit, quod improbabilis futura fuisset citra exaggerationem hanc. Contra omnes leges. Nemo enim simpliciter credidisset, legislatorem accepisse pecuniam, sed exposito reipublicæ damno, facile crediturus erat auditor, non gratis ista scripisse legislatorem. Ita longo intervallo coniunctionem subiungit. Est autem exordij sententia ex personæ sumpta calumnia, quæ confirmatur per legis subiectionem in capitibus dicendam, esse eam contrariam legibus, & inutilem & iniustam.

Ipse sibi causa est Timocrates.) Hoc & iracundiā prouocat, & enumerationem causarum continet: primum, eum duplici rempublicam velle fraudare pecunia, tum qua vinciti mulctati sint, tum ea quam legati debeant. Deinde, decretum legibus esse contrarium & iniustum. Tertid, ed factum, vt acciperet pecuniam. Sed quia, si perspicuitatem & enumerationē causarum instituisset, in causis explicandis, supina eius & historica facta esset oratio, aut etiam remissa, nō exordio cōgruēs (debet enim valde cōtortum, & tanquam in spiritu circulum quendam esse, exordia)

τα τὴν πόλιν. τὸ μὲν ὄν ὀφείλουσιν οἱ δεσμοῦται. τὸ δὲ ὄν χρεωστοῖσιν οἱ κρείσσεις. δόσεις δὲ, ὅτι ὄρα νομον, καὶ ἀδικον. εἴποι δὲ, ἵνα λάβῃ ἀργύριον. ἀλλ' ἵππειδὴ τὴν δὲ κρείσσειαυ τὰυτὴν καὶ ἀπαείδησιν τῆς ἀπὸν εἰ ἐποίητο, ἐκπιδέμεν τὰς ἀπίαι, ὑπὶ αὐτῶν εἰ λόγος καὶ ἰσορικὸς ἐχέμετο. ἢ καὶ ὄρα γυ- νῖ, οὐ φοροίμακός (δεῖ γὰρ ἀγαν συνεσφάθη, καὶ ὡσπερ ἐν σπιδύμην κύκλον πνὰ τὸ φοροίμιον εἶν) ἠωσγ καὶ δὴ

Tου ἰδὲ ἀγαν, ὡ ἀδρες δικαστῶν, τὸ παρόντος, οὐδ' αὖ ἀπὸν οἴμαι πμοκράτω εἰπῆν, ὡς ἀπὸς ὄσιν ἀλλ' ὅτι αὐτῶν, πλὴν αὐτῶν αὐτῶν.) ἐκ δὲ ἀβολῆς τὸ φοροσώπου τὸ φοροίμιον. ἢ φορῶτασις ἢ πύπου ὄσιν. αὐτῶν ἐαυτῶν γέγονεν ἀπὸ τῆς παρούσης κατηγορίας. ἢ δὲ κατασκόπῃ τῆς φορῶτασιως, χρημάτων γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀποσερῆσαι βουλόμεν. τὴν πόλιν ἵνα αὐτῶν ἀργύριον λάβῃ, ταῦτα γράφειν ἐτόλμησε. ταύτης δὲ τὸ μέρος τῆς κατασκόπῆς, ὡς τὸ τέλει τὸ φοροίμιον κεῖται, ὡς τε εἶδ' ἡμεῖς ἔχει παρ' ἐκείνων ἀργύριον. εἰδ' ἢ ἀπὸ δόσεως. ἐμοὶ δὲ ἐν χιλίας ἑκατὸν ὄκινδω. οὐκοῦν ἢ μὲν φορῶτασις αὐτῆ, αὐτῶν αὐτῶν τὸ παρόντος ἀγαν. πμοκράτης ἀπὸ. εἴτα ἢ κατασκόπῃ, χρημάτων γὰρ ἀποσερῆσαι τὴν πόλιν βουλόμεν. ἢ δὲ τῆς κατασκόπῆς ἀπὸ, πρῶτον κειμήλιον, τὴν ἀσάφειαν ἐποίησεν. ἢ ἀργύριον λάβῃ, τὸν τὸν νόμον εἰσλέγετε. δεῖ μέσου δὲ ὅσα ποιῶσι τὴν ἀξίαν. οὐτ' ὄπιπιδειον, οὐτ' ὄρα γυ, ὡ ἀδρες ἀδύμαχοι. εἴτα, ἵππειδὴ ππερέφοβῆθη, τῆς ἀξίαν τῆς φορῶτασιως τούτων μὴ νυδ ἀπαμειβῆ τὴν ἀπὸ δὲ εἰδ' ἡ, ὡρα γυ, ἀποσερῆσαι οὐσαν ἐν τῇ ὑποδότη. ὑποχίσει τὸ τὸ ὄρα γυ, καὶ ἐπέσαν ἀξίαν πάλιν ἐπετεργῶν, ὅτι τὴν ἰμπίαν ἢ ὄσον, ἢ ὄμαμονότις φέρεται, λυεῖ καὶ ποιεῖ τὸ μηδενὸς ἀξίαν. καὶ τὸ ἐκ ταύτης πάλιν ἀπὸ τῆς ἰμπίαν λύσας. οὐχ ἵνα τὴν πόλιν ὠφελίσῃ. οὐ γὰρ ἢ ὑποδότη τὰς ἀποδότης τὰς δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ὄπας. ἐπὶ γὰρ πάλιν ἐπέσαν λύσῃ πρὸ τὴν καταρχὰς κατὰ σκόπῃ, ἀκόλουθον τῆ τὸ φοροίμιον φορῶτασις. αὐτῶν ἐαυτῶν τὸ παρόντος ἀγαν. ἀπὸ πμοκράτης, ἀπὸσερῆσαι βουλόμεν εἰ μὲν καὶ ἐπέσαν χρημάτων, ἢ πολὺν χρόνον ὄρα γυ, σαίτο ἢ δὴ πνίς, πνίσι οἱ κρείσσεις. εἰδ' ἢ ἀπὸ τὸ τὸ λδύταμα. ὡς τε εἶδ' ἡμεῖς ἔχει ἀργύριον παρ' ἐκείνων. συμφάνως ἐχουσα ὡς τὴν φορῶτασις. ὡς τε αὐτῶν ἐαυτῶν τὸ παρόντος ἀγαν. πμοκράτης ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀργύριον γὰρ λαβῶν, νόμον εἰσλέγετε ὄρα γυ, πνίσι τὰς νόμοι, οὐτ' ὄπιπιδειον οὐτ' ὄρα γυ. τὸ λδύταμα δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπὸσερῆσαι. καὶ οὐ συμφάνως αὐτῶν τῆ φορῶτασις δόσεως. ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπὸ ἀπὸ τῆς ἀξίαν τῆς ὄρα γυ, πνίσι τὰς νόμοι, οὐδὲ γὰρ ἀπὸ, ὄρα γυ, εἰληφέναι τὸν νομόν τὴν ἀργύριον. ῥηθείσις δὲ τῆς εἰς τὴν πόλιν βλάβης, ῥηθείσις ἐμελλεν ὄρα γυ, πνίσι τὰς νόμοι, μὴ ὄρα γυ, ταῦτα γυ, γράφῃ τὰ νομόν. οὐτὰ φάμεται δεῖ μακροῦ τὸ συνδεδέσμον ἀπὸ τῆς δόσεως. εἰληφέναι δὲ τὸ ἐννόμα τὸ φοροίμιον, ἐκ δὲ ἀβολῆς τὸ φοροσώπου, κατασκόπῃ ἀξο- μένης δεῖ τῆς ὄρα γυ, τὸ νόμου, λεβησκούρης ἐν τῶν κεφαλαίοις, ὅτι ὄρα γυ, καὶ ἀσάφειας, καὶ ἀδικος. τὸ δὲ ὡς ἀπὸς ὄσιν αὐτῶν πμοκράτης, παρ- ἔξωπκας μὲν, ἀπαείδησιν δὲ τὰς ἀπίαις ἔχει. ὡρα γυ, ὅτι χρημάτων διττῶν ἀποσερῆσαι βουλό- μεν, καὶ ἀδικον. εἴποι δὲ, ἵνα λάβῃ ἀργύριον. ἀλλ' ἵππειδὴ τὴν δὲ κρείσσειαυ τὰυτὴν καὶ ἀπαείδησιν τῆς ἀπὸν εἰ ἐποίητο, ἐκπιδέμεν τὰς ἀπίαι, ὑπὶ αὐτῶν εἰ λόγος καὶ ἰσορικὸς ἐχέμετο. ἢ καὶ ὄρα γυ, οὐ φοροίμακός (δεῖ γὰρ ἀγαν συνεσφάθη, καὶ ὡσπερ ἐν σπιδύμην κύκλον πνὰ τὸ φοροίμιον εἶν) ἠωσγ καὶ δὴ

veluti prudentia & propugnatio patriæ. sed plus mo-
menti est in obseruatione legum.

ως εν κεφαλαίω.) tanquam in capite.) Id est , summa-
tim & breuiter.

Solent plerique.) Alterum exordium attentionē
captat. Exaggerat enim causam, dicendo, euerri à Ti-
mocrate rempublicam. Nam si, quæ omnia tuentur
leges, hac vna lege abrogantur : nonne debet vt hæc
abrogari, sic eæ quæ salutis causa sunt, conseruari?
Quidam volunt, secundi exordij conclusionem esse
sequens exordium: alij dicunt, ipsum habere separatā
à sequente, in semetipso implicatam conclusionem.

Ac res quidem.) Isocratica est sententia, huc trans-
lata ex Archidamo, & cautius vsurpata, quàm apud
Isocratem. Illic enim orator penè se iactat : hic verò
castigat rem hac appendice, vt mihi persuadeo. Qui
enim ad se ipsum duntaxat iudicium refert, & dubi-
tat, idque tanta cum æquitate & modestia : is effugit
apud auditores arrogantia crimem. Qui verò effusè
de omnibus suo testimonio vtitur, sine castigatione
oratoris : is, fieri non potest, quin auditoribus arrogas
esse videatur. Veruntamen & pro Isocrate causæ af-
ferri probabiles possunt : quòd is qui verba facit re-
gius adolescens est, & paulo pòst rex futurus : & dum
adhortantur ad bellum, non ab re fremit. Tribusaùt
in hac oratione vsus est exordiis : vno, quòd à reo : al-
tero, quòd à re : tertio, quòd ab accusatore ducitur. Vt
mihi quidem persuadeo.) Morata simul, & æqua est
oratio. Neque enim hic ad se duntaxat refert iudi-
cium, sed etiā dubitando arrogatiæ vitat opinionem.

Ego enim, Athenienses, suscepi inimicitias cum
homine.) Narratio extra causam. Obiter enim expo-
nit, quamobrem ad hoc iudicium venerit : estq; præ-
paratio, qua mouet auditores, vt vicem suam affecti
iniuria doleant. & veniam impetrat, si quid vlciscen-
di studio contra Androtionē dixerit. (περοέκρουσα.) Id
est, in eum incidi, inimicus eius sum factus, cum eo
conflixi. Sed quia obiciebatur : Quid ergo, si tibi est
Infestus, cum à te læsus sit? & respublica, inquit, ei v-
nà mecum infensa est : hoc est, eum odit, & oppugnat
propter eius improbitatem, nec ego propter meipsum :
sed ingenium eius excitat omnium inimicitias.

Eum igitur qui me eò redegit.) Adiectum est, per
iniuriam, ne quis diceret : Quid si meritò te inualit?
eòque dicit etiam, quantum in illo fuit, perij, sed
per vos sum conseruatus : & propterea, data occasio-
ne, iurè illum vlciscor. Priore autem confirmatione
absoluta, adiungit etiam alteram, quæ controuersæ
causæ ea quæ accessit, coniungitur. Controuersia enim
facit, & principalis est causa legis : illa de legatis, addi-
tamenti vice accedit. Duplex igitur est præparatio, cū
& causa sit duplex. Deinde adiungit aliquid præcon-
stitutionis, in quo promittit, se constitutionem po-
siturum. Iniuriam ab eo factam toti ciuitati.) Quia
reipub. pendebatur duplum. Mineruæ autem decima,
Eponymis (quasi cognominatores dicas) quinquage-
sima. Eponymii autem vocabantur statuæ quædam
heroum, à quibus decem tribus cognominantur : eaq;
pecunia decem tribus ad priuata quædam sacra vo-
cabantur. Heroum autem, qui, Aiace Salamino exce-
pto, omnes Athenienses fuerunt, nomina sunt hæc :
Pandion Erechtheus, Cecrops, Ægeus, Oeneus, Leo,
Ajax, Acamas, Antiochus, Hippothoon.

Cū autem res iam controuersa non esset.) Hæc est
præarratio. disponit. n. futurā ipsius rei narrationē.

ὅς ὦν ἐκαλουῦτο καὶ αἱ δέκα φυλαὶ ἐπὶ ὀνόματι τούτων, εἰς ἰδίαις πινυαῖς θυσιῶν. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἡρώων
ταῦτα. ἀθλωνῶν ὄντων, ὁκτὸς ἀγῶνος τοῦ σαλαμίνιου. πανδίων, ἑραχθεὺς, κέκροψ, ἀγλαί, οἰνεὺς, λέων,
αἴας, ἀκάμας, ἀντιόχους, ἰπποθῶων. τοῦ δὲ περιγματοῦ οὐκέτι ὄντι ἀμφισβητησίμου.) ἐν ταῦθ' ἐ-
στὶν ἡ περιδήσις. οἰκονομεί γὰρ τὴν μέλλουσαν διήγησιν γίνεσθαι αὐτῆ τοῦ περιγματοῦ. πούτις,

A οἶον, τὸ καλὰς βουλὰς εἶδαι, τὸ ποροκινῶν ὑπὸ ἐν τῆς πα-
ξίδος. πλείον δὲ τούτων οἱ νόμοι σωζέμενοι. τὸ δὲ ὡς ἐν
κεφαλαίω, ὡς ἐν συντόμῳ.

εἰ ὠδύσι μὲν οἱ πολλοί.) τὸ δ' ὄντως ποροκινῶν πορο-
σχλῶν ἐργάζεται. αὐξάνει γὰρ τὴν ὑπόθεσιν, καταλύει δὲ
φάσκων ὑπὸ τῆς προκράτους τὴν πολιτείαν. εἰ γὰρ οἱ τὰ
πάντα σὺζοντες νόμοι δι' ἐνὸς τούτου μένου λυθῆσαν.
πὼς οὐ ποροκινῶν τῆσιν ἀφανίζειν, τοῖς δὲ τῆς στω-
τηρίας ἀπίοις φυλάττειν; πινὲς μὲν ἐβελήθηται, τὸ δ' ὄ-
ντως ποροκινῶν ἐχθρὸν δὲ ἐξ ἑὸς ποροκινῶν συμπίρασ-
μα. οἱ δὲ ἔφασαν αὐτὸ ἐχθρὸν χρεὶς τῆ ἐξ ἑὸς ἐν εὐνοίᾳ
συμπιπλεγμῶν τὸ συμπίρασμα. τὸ μὲν οὖν πορο-
γμα. ἰσοκράτην ἢ ἐνόια καὶ ὀδο τῆ ἀρχιδάμου μα-
την.) ἀσφαλῆστερον. εἰρηται τῶν παρ' ἰσοκράτη κει-
μῶν. ἐκεῖ γὰρ γὰρ ὁ λέγων καὶ ἐγγίσι ἀλαζονείᾳ. ἐν-
ταῦθα ὁ λέγων κολάζει τὸ πορογμα τῆ ποροκινῶν τῆ,
ὡς γὰρ ἐμαυτὸν πείθω. ὁ γὰρ οὐκ ἐφ' ἐαυτὸν μένον ἀγων

B τὴν κρίσιν,) ἐνδοιάζων, ἐπὶ καὶ μὴ ποσάτης ὀπρῆκείας
() μεξισότητος, ἀπήλλακτῆ) ἔδοκεῖν φορτικὸς εἶ) πῶς
ἀκούουσιν. ὁ ἢ ἀνὶ δ' ἄνω μῦρτυρία τῶν πάντων πορο ἐαυτῶ
καταχρῶμενος αὐτὸς ἐκ τῆ λέγου κολάσει, οὐκ ἐκ-
φούρη τὸ μὴ δοκεῖν εἶ) τοῖς ἀκούουσι φορτικὸς. οὐ μὲν
ἀλλ' ἐχοί τις ἀεὶ εἰπεῖν καὶ ὑπὸ ἰσοκράτους ἀτίαις δὲ λό-
γους, ὅτι βασιλείως πᾶσι ὁ λέγων, καὶ βασιλεὺς μὴ μικρὸν
ἐσόμενος, εἰς πόλεμον παρεξυμῶν,) εἰκότως φρονάττε-
ται. εἰσὶ ἢ ποροκινῶν ἐν τούτῳ τῶ λέγω κέρηται. τῶ
μὲν, ὀδο τῆ φούροντῶ. πὼς γὰρ, ὀδο τῆ πορογματος. τῶ γὰρ,
ὀδο τῆ κατηγῶρε. ὡς γὰρ ἐμαυτὸν πείθω.) ἰδικὸς ὄμου
καὶ ὀπεικῆς ὁ λόγος. οὐ γὰρ ὄνον ὀδοῖ ἐφ' ἐαυτὸν ἀγῶ
τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ ἐνδοιάζων, ἀπήλλακτα τῆ δο-
κεῖν εἶ) φορτικὸς.

C ἐγὼ γὰρ, ὡς ἀνδρες ἀθλωνῶοι, ποροκινῶν σα ἀθερόπω.)
ὀδο διήγησις. ὀδο διηγῶται γὰρ δὲ ποίαι ἀπίαι ἢ λ-
θεν ὀδο τῶν τ' ἀγῶνα.) ἀρχὴ τῆς ποροκινῶν ὀδο, ἐξα-
πιδεῖσα πῶς ἀκούοντες συμπάσιν ἀπὸ πεποιδῶν δει-
νὰ, καὶ συγγνώμην, εἰ λέγει τὴ κατ' ἀδροτίων) ἀμυ-
νόμους, νέμουσα. ποροκινῶν ὀδο, ποροκινῶν) ὀδοκινῶν
σα) σωεῖρραξα. ἐπὶ δὲ ἢ ἀπέπιπε, τί οὖν εἰ πολεμεί-
σοι καμῶς πεποιδῶς ; ὁ δὲ φουσι, καὶ ἡ πόλις μετ' ἐμοῦ
ποροκινῶν. αἱ τῆ εἰς μάχην) μίσις ἢ λδε δὲ τῆ πο-
νηρίαν. καὶ γὰρ ἢ εἰ ἐμαυτῶ. ἀλλ' ἢ φύσις αὐτῆ κινεῖ τὴν
ἐγῶσαν ποροκινῶν ἀπίαις, τῆ δὲ εἰς τὰ τοιαῦτα κατῆσασ-
τά με.) ποροκινῶν τὸ ἀδίκως, ἢ αὐ μὴ λέγει τις. ἀλλ' εἰ
δὲ λόγους ἐπέθετό σοι. διὸ καὶ φουσι, ὅτι, ὄσον μὲν ἢ κεν εἰς
ἐκείνον, ἀπολόμην. ἐσὼθην ἢ δὲ ὄμης. διὸ καὶ ἀμυνο-
μα αὐτῶ διήγον, ἐν καμῶ. πλεροσας ἢ τῶ ποροκινῶν κα-
ταποδύω, ὄποσω ἀπίη καὶ τὴν δὲ ὄποκινῶν, δὲ ἢ τῆ κει-
νομῶν ὑποδέσῆ ἢ ὄποκινῶν σω ἀπίηται. κείνηται
μὲν γὰρ ἢ τῶ νόμου, καὶ ποροκινῶν. ἐπὶ φασίγεται ἢ τῶ
ποροκινῶν. διπῆ οὖν ἢ ποροκινῶν, ἀπὸ δὲ καὶ δι-
πῆς ἢ σῆς τῶ ὑποδέσεως. εἶτα ἐπὶ γὰρ τί ποροκινῶν π-
κὸν, ἐν ὄ ἐπαγέλλεται.) διήσῆ τὴν κατῆσασιν. τὸ ἢ ὄδι-
κῆκῶτα πᾶσαν τὴν πῆλιν, ὅτι ἢ πόλις ἢ ἀμυνομα τὸ δι-
ποκινῶν. ἢ ἢ ἀθλωνῶ, τὸ δὲ κῆτον. οἱ ἢ ὄποκινῶν, τὸ πεπο-
κῶσον. ἐπὶ ποκινῶν ἢ ἐκαλουῦτὸ πινε ἀδρίαιτες ἢ ὄποκινῶν,

... τὸ καλὰς βουλὰς εἶδαι, τὸ ποροκινῶν ὑπὸ ἐν τῆς πα-
ξίδος. πλείον δὲ τούτων οἱ νόμοι σωζέμενοι. τὸ δὲ ὡς ἐν
κεφαλαίω, ὡς ἐν συντόμῳ.
εἰ ὠδύσι μὲν οἱ πολλοί.) τὸ δ' ὄντως ποροκινῶν πορο-
σχλῶν ἐργάζεται. αὐξάνει γὰρ τὴν ὑπόθεσιν, καταλύει δὲ
φάσκων ὑπὸ τῆς προκράτους τὴν πολιτείαν. εἰ γὰρ οἱ τὰ
πάντα σὺζοντες νόμοι δι' ἐνὸς τούτου μένου λυθῆσαν.
πὼς οὐ ποροκινῶν τῆσιν ἀφανίζειν, τοῖς δὲ τῆς στω-
τηρίας ἀπίοις φυλάττειν; πινὲς μὲν ἐβελήθηται, τὸ δ' ὄ-
ντως ποροκινῶν ἐχθρὸν δὲ ἐξ ἑὸς ποροκινῶν συμπίρασ-
μα. οἱ δὲ ἔφασαν αὐτὸ ἐχθρὸν χρεὶς τῆ ἐξ ἑὸς ἐν εὐνοίᾳ
συμπιπλεγμῶν τὸ συμπίρασμα. τὸ μὲν οὖν πορο-
γμα. ἰσοκράτην ἢ ἐνόια καὶ ὀδο τῆ ἀρχιδάμου μα-
την.) ἀσφαλῆστερον. εἰρηται τῶν παρ' ἰσοκράτη κει-
μῶν. ἐκεῖ γὰρ γὰρ ὁ λέγων καὶ ἐγγίσι ἀλαζονείᾳ. ἐν-
ταῦθα ὁ λέγων κολάζει τὸ πορογμα τῆ ποροκινῶν τῆ,
ὡς γὰρ ἐμαυτὸν πείθω. ὁ γὰρ οὐκ ἐφ' ἐαυτὸν μένον ἀγων
τὴν κρίσιν,) ἐνδοιάζων, ἐπὶ καὶ μὴ ποσάτης ὀπρῆκείας
() μεξισότητος, ἀπήλλακτῆ) ἔδοκεῖν φορτικὸς εἶ) πῶς
ἀκούουσιν. ὁ ἢ ἀνὶ δ' ἄνω μῦρτυρία τῶν πάντων πορο ἐαυτῶ
καταχρῶμενος αὐτὸς ἐκ τῆ λέγου κολάσει, οὐκ ἐκ-
φούρη τὸ μὴ δοκεῖν εἶ) τοῖς ἀκούουσι φορτικὸς. οὐ μὲν
ἀλλ' ἐχοί τις ἀεὶ εἰπεῖν καὶ ὑπὸ ἰσοκράτους ἀτίαις δὲ λό-
γους, ὅτι βασιλείως πᾶσι ὁ λέγων, καὶ βασιλεὺς μὴ μικρὸν
ἐσόμενος, εἰς πόλεμον παρεξυμῶν,) εἰκότως φρονάττε-
ται. εἰσὶ ἢ ποροκινῶν ἐν τούτῳ τῶ λέγω κέρηται. τῶ
μὲν, ὀδο τῆ φούροντῶ. πὼς γὰρ, ὀδο τῆ πορογματος. τῶ γὰρ,
ὀδο τῆ κατηγῶρε. ὡς γὰρ ἐμαυτὸν πείθω.) ἰδικὸς ὄμου
καὶ ὀπεικῆς ὁ λόγος. οὐ γὰρ ὄνον ὀδοῖ ἐφ' ἐαυτὸν ἀγῶ
τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ ἐνδοιάζων, ἀπήλλακτα τῆ δο-
κεῖν εἶ) φορτικὸς.
ἐγὼ γὰρ, ὡς ἀνδρες ἀθλωνῶοι, ποροκινῶν σα ἀθερόπω.)
ὀδο διήγησις. ὀδο διηγῶται γὰρ δὲ ποίαι ἀπίαι ἢ λ-
θεν ὀδο τῶν τ' ἀγῶνα.) ἀρχὴ τῆς ποροκινῶν ὀδο, ἐξα-
πιδεῖσα πῶς ἀκούοντες συμπάσιν ἀπὸ πεποιδῶν δει-
νὰ, καὶ συγγνώμην, εἰ λέγει τὴ κατ' ἀδροτίων) ἀμυ-
νόμους, νέμουσα. ποροκινῶν ὀδο, ποροκινῶν) ὀδοκινῶν
σα) σωεῖρραξα. ἐπὶ δὲ ἢ ἀπέπιπε, τί οὖν εἰ πολεμεί-
σοι καμῶς πεποιδῶς ; ὁ δὲ φουσι, καὶ ἡ πόλις μετ' ἐμοῦ
ποροκινῶν. αἱ τῆ εἰς μάχην) μίσις ἢ λδε δὲ τῆ πο-
νηρίαν. καὶ γὰρ ἢ εἰ ἐμαυτῶ. ἀλλ' ἢ φύσις αὐτῆ κινεῖ τὴν
ἐγῶσαν ποροκινῶν ἀπίαις, τῆ δὲ εἰς τὰ τοιαῦτα κατῆσασ-
τά με.) ποροκινῶν τὸ ἀδίκως, ἢ αὐ μὴ λέγει τις. ἀλλ' εἰ
δὲ λόγους ἐπέθετό σοι. διὸ καὶ φουσι, ὅτι, ὄσον μὲν ἢ κεν εἰς
ἐκείνον, ἀπολόμην. ἐσὼθην ἢ δὲ ὄμης. διὸ καὶ ἀμυνο-
μα αὐτῶ διήγον, ἐν καμῶ. πλεροσας ἢ τῶ ποροκινῶν κα-
ταποδύω, ὄποσω ἀπίη καὶ τὴν δὲ ὄποκινῶν, δὲ ἢ τῆ κει-
νομῶν ὑποδέσῆ ἢ ὄποκινῶν σω ἀπίηται. κείνηται
μὲν γὰρ ἢ τῶ νόμου, καὶ ποροκινῶν. ἐπὶ φασίγεται ἢ τῶ
ποροκινῶν. διπῆ οὖν ἢ ποροκινῶν, ἀπὸ δὲ καὶ δι-
πῆς ἢ σῆς τῶ ὑποδέσεως. εἶτα ἐπὶ γὰρ τί ποροκινῶν π-
κὸν, ἐν ὄ ἐπαγέλλεται.) διήσῆ τὴν κατῆσασιν. τὸ ἢ ὄδι-
κῆκῶτα πᾶσαν τὴν πῆλιν, ὅτι ἢ πόλις ἢ ἀμυνομα τὸ δι-
ποκινῶν. ἢ ἢ ἀθλωνῶ, τὸ δὲ κῆτον. οἱ ἢ ὄποκινῶν, τὸ πεπο-
κῶσον. ἐπὶ ποκινῶν ἢ ἐκαλουῦτὸ πινε ἀδρίαιτες ἢ ὄποκινῶν,
τουτίς,

τὴ λαβεῖν τὴν πόλιν τὰ χρήματα. διπλὴ ἢ ἡ ἐπιδο-
 σις. ἢ ἡ μὲν ὅτι πρὸς τὰ μέλλοντα λέγεσθαι εἰς ἀξιο-
 λω καὶ ἀδροπίανος. ἢ ἡ πρὸς αὐτὴν τὴ ἐπιδοσὶν
 ἐπιδοσὶν ἢ πρὸς διχα δὴρη. ἢ ἡ μὲν ὅτι κοινὴ τῆ
 πρὸς βίαν. ἢ ἡ ἰδία κατ' ἀδροπίανος. δὲ τὸ πρὸς ἢ πρὸς
 κατασπυδὴ διχα δὴρη. καὶ τὸ μὲν τοῖ αὐτῆς ὅτι κατ'
 ἀδροπίανος, δὲ τὸ μέλλοντα βλασφημίας. τὸ ἢ τὸ
 πρὸς βίαν. δικαστήριον δὲ οἶν. ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ ἐ-
 πεκασμῶν πρὸς ἀξίωμα, συνήχοντο ἐν δύο δικαστη-
 ρίων, πληρωμῆς ἀειθρὸν χιλίων καὶ σὺς. δὲ τὸ ἢ
 ὁ εἰς πρὸς ἐπιδοσὶν αἰετὸς δικαστῆς. ἵνα μὴ ἴσων γυρο-
 μῶν τῆ ψήφων, δὲ ἴσων ἀπέλαθον οἱ δικαστῆρες.
 ἀλλ' ἐκείνος δὲ ξὺν νικᾶν ὅ ἀπὸ εἰς πρὸς ἐπιδοσὶν. δὲ ἀρ-
 χῆς οὐδ' ἐν βραχέσι) ἐνοία πρὸς καταρκτηκή. πρὸς ἐπιδοσὶν
 ἢ πρὸς πρὸς ἀφῶν τὴν πρὸς ἐπιδοσὶν, ὅλλω ἢ πρὸς πρὸς κα-
 τασπυδὴ ἀρχῆ. ψήφισμα εἶπεν ἐν ὁμῶν. ἐν ταῦτα
 εἰσβάλλει εἰς αὐτὴν τὴ δὴρησιν. ἀλλῶς. ἢ ἀρχῆ τὴ κατα-
 σπυδὴς ἐν δὲ δὲ. ζητητῆς ἢ τοῖς ἀρχῆ τὴ τοῖς ζητου-
 τας. ἐ ἀποδείκνυται πρὸς ὁφείλει τῆ πόλει χρήματα, ἢ
 τοῖς ἰσοῖς. ἀρχῆς ἢ ἐ λυσιδείδης ἔτοι. ἐπιδοσὶν ἢ
 σαι. τῆ τοῖς ἢ ἐμῶν τὰ χρήματα ἐχθρὸν. ἀποκρυπτό-
 μῶν δὴ λαβῆσαι τὴ ἐχθρὸν τὴ πρὸς τοῖς πρὸς βίαν. ναυ-
 κρητῆς, ὅπ ἐν τὴ ναυκρητῆς, τὴ κατ' ἀγυπτον, ἢ πρὸς
 ἐν νῦν οὐτο καλεῖται. ἐχθρὸν δὲ πρὸς ἐκατάπιδον ἢ κατὰ-
 πρὸς ἐν τοῖς τέλεισιν. ἵνα γὰρ μὴ ἀπίθανος γῆρη) διπλοῦ-
 μῶν, ὅπ * πρὸς ἀρχῆς τὴ πρὸς βίαν ἐνεκα τὴ νόμον ἐπιδο-
 σιν. ἐπιδοσὶν καὶ δὲ τὸ εἰξιν δὲ δὲ, εἶπὸν. μῆτρει εἶπ
 τῶν ἔτις ἐχθρὸν τὸ ἔργον αὐτό. οὐ δὲ γὰρ φασιν ἀπλῶ
 τὴν δὴρησιν ἐπιδοσὶν κατὰ δὲ δὲ δὲ δὲ, εἰ μὴ πρὸς
 δὴρη) αὐτῶν ὁ ἀρεσπῆς. ἢ πρὸς δὴρη) μὲν, μὴ πρὸς
 σὺν δὲ. Ζητοῦσι δὲ πρὸς, πρὸς ἐν ταῦτα, πρὸς ἀρχῆς
 κῆς οὐσῆς τὴ σπυδὴς, εἰς δὴρησιν; αἰετὸν ἢ πρὸς ἀρχῆς
 κῆ πρὸς μᾶλλον τὸν ἐχθρὸν τὴν σπυδὴν. ἢ ἡ δὴρησιν γυρο-
 νότων ὅτις ἀφῆρησιν. λέγουσιν, ὅπ ἐν τῆ συμβουλῆ
 πρὸς ἀρχῆς οὐσῆς τὴ σπυδὴς, εἰκότως ἐλλείπει ἢ δὴρη-
 σιν. οἱ δὲ γὰρ ὁ ἀρεσπῆς πρὸς τὴν σπυδὴν. ἐν τῆ πρὸς
 δικαστῆς δὲ δὲ, ἀγνοοῦσιν οἱ δικαστῆς τὸ πρὸς ἀρχῆς. ἐκού
 οὐδὲν αἰτοῦν, καὶ ἐν ταῦτα, δικαστῆς ὄντος τὴ λέγου,
 τὰ δὲ, δὴρησιν. τὸ ἢ ἔχῃ, αἰετὸν τὴ ἐσύλησιν. δὲ ἀφῆρη
 ἢ ἐπιδοσὶν τὴ πλοῖα. τὰ τὴν μὲν, πολεμίας ἐπιδοσὶν, τὸ δὲ φορ-
 τῆ καὶ ἐμπορῆς. ἀπὸ χειροτόνησιν τὴ, αἰετὸν τὴ κα-
 τὰ ψήφισμα. ἀπὸ δὴρησιν ἀδροπίανος. δὲ ἀφῆρη τὸν
 ἔσοπον ὡς τυραννικῶς τὸν. τὸ γὰρ ἢ γὰρ ἀκτου, ἐ βροῶν,
 τὴν αὐτὴν ποιεῖ ἐπιδοσὶν. δὲ ἀφῆρη δὲ ὅτις ὄνομα δι-
 κῆς πρὸς χρήματα, ἢ πρὸς κτηματα. ἀρχῆ δὲ πρὸς
 τὸν. ἐξέτασις τὴ νόμου πρὸς ἐπιδοσὶν, καὶ δύο ἔσο-
 ποῖς. κατὰ τὴ τὸ πρὸς τὸν, καὶ τὸν χρόνον ἢ τὴ ἐπιδοσὶν
 ἐξέτασις γίνεται. ἐξέτασις οὐ καὶ τὸν δὲ τὴ, καὶ τὴ τὴ
 δὲ τὴ νόμον. βούλομαι δὴ μὲν δὲ δὲ δὲ. ὡς πρὸς πρὸς
 τῆς κατασπυδὴς εἰδοσὶν πρὸς ἀκούσιν πρὸς ἐπιδοσὶν.
 ἐνόημα, σημάων τὴν δὲ ἀμῶν τῆς κατασπυδὴς. οὐ-
 τῶσι, καὶ πρὸς τῆ ἀγῶν. ὡς πρὸς τὰ πρὸς ἀρχῆς πρὸς
 πάσης τῆς ἐπιδοσὶν. ἐστὶν ὡς ἀφῆρη ἀθλοῖοι. πλη-
 ρῶς τὴν δὴρησιν, εἰσβάλλει ἐν τὸ δὲ τὸ νόμο-
 νον κεφάλαιον. καὶ τούτου πρὸς τὸ πρὸς ἀρχῆς. ἐ-
 ξῆς ἢ αὐτὴ τὰ τῆ τὸ ἐναντίον πρὸς νόμοις. ἀλλὰ πρὸς ἀτ-
 τῆ πρὸς τὸν μὲν. τὰ πρὸς ἀρχῆς δὲ τὴ ἐν ταῦτα εἰπῶν. τὸ πρὸς τὸν, τὸν ἔσοπον, τὸν τὴ τὸν χρόνον. χρόνον, τὴν
 ἐπιδοσὶν ἐπιδοσὶν. πρὸς τὸν, τὸν πρὸς τὸν ἐπιδοσὶν. ἐπιδοσὶν δὲ, ὅπ τὸ τὸ δὲ δὲ
 ταῦτα ποιεῖν. ὡς πρὸς πρὸς τὸν νόμοις ἐνομοθέτει. τὴ πρὸς τὸν αὐτὴ ἢ ἐξέτασις.

A hoc est, de pecunia accipienda à republica. Duplex autem est causa, una pars spectat ad ea quæ ad calum- niandum Androtionem dicuntur. altera ad ipsam asciticam causam, quæ bipertita est: & partim communis contra legatos, partim priuata contra Andro- tionem. Quamobrem etiam præparatio est bipertita, partim contra Androtionem, ob imminetia male- dicta, partim contra legatos. Duorum iudiciorum.) In magnis & grauibus negociis, conueniebant iudi- ces è duobus prætoriiis, complentes numerum mille- nium & vnus: qui vnus ideo semper addi iudicibus solebat, ne calculis adæquatis, ex æquo abirent ad- uersarij: sed ut ille vinceret, cui vnus illius suffragiū accessisset. Denuò igitur breui.) Sententia principij præparatrix. prædicit enim & proclamat totum ar- gumentum, quod est constitutionis principium. De- cretum fecit apud vos.) Hic ingreditur ad ipsam nar- rationem. Aliter: Principium constitutionis hoc est. Inquisitores.) Nouemuiros dicit, qui inquirebant & perueitigabant, quis pecuniam reipublicæ deberet, aut fanis, Archebium & Lyfithidem.) Hi præfecti tri- remium erant, eos detolit vt habentes pecuniam ad occultandas inimicitias, quæ ei cum legatis interce- debant. Naucraticam.) Naucratis vrbs est Ægyptia, quæ etiam hodie sic nominatur. habet autem consti- tutio in fine aliquid confirmationis. Ne enim absur- da fieret narratio, si diceret, eum propter negocia le- gatorum tulisse legem: statim etiam demonstrationē subiicit, his verbis: Hæc sic ab eo esse acta, res ipsa te- statur. Neque enim, nudam, vt aiunt, narrationem esse oportet, & demonstrationibus destitutam, si auditor eam non recipit: aut, etsi recipit, non tamen credit. Quidam autem quærunt, cur, cum hic negocialis sit status, narrationem, contineat? semper enim nego- cialis (status rerum futurarum habet considerationē: narratio autem rerum præteritarum est expositio. Respondemus, cum in consilio negocialis sit status, iurè deesse narrationem. scit enim auditor, qua de re conuentus agatur. Sed in iudiciali oratione iudices rem ignorant: Nihil igitur absurdi est, cum hæc iudi- cialis sit oratio, ponere narrationem. Cepit.) Id est, spoliauit. Differt autem triremis à nauigio, quodd illa bellica est, hoc onerarium, & mer- catorium. ἀπὸ χειροτόνησιν ατε.) Id est, condemnatis. Profuit Androtion.) Perstringit eius mores, vt ty- rannicis propiores. Indignabantur & vociferaban- tur.) Hæc verba eandem suspicionem mouent. δὲ ἀφῆρη.) Iudicij nomen est, de pecuniis, aut pos- sessionibus. Necesse autem est primū.) Examinatio legis perfecta hic continetur, eaque bipartita. Nam examinatio perfecta & personæ rationem habet, & * temporis. Inquit igitur & in latorem legis, & * le- gem latam. Volo igitur paucis commemoratis. Quæ- admodum ante constitutionem solemus auditorib. prædicere sententiam, quæ vim constitutionis signi- ficat: sic etiam ante confirm ationem, quemadmodū & exordia totam causam antecedunt. Est ὁ Atheniensis.) Absoluta narratione, iam ad legitimum caput accedit, & in eo primū ad legis violationem: cui ordine id subiicit, quod est legi cō- trarium. Sed iubet primū.) Circumstantias hic pri- mū explicat: personam, modum, locum, tempus, tertiam concionem: personam, Androtionem: locū, ante statuas heroum: modum: hoc pacto ea fieri o- portere. Legem eum contra omnes tulisse leges.) Personæ hæc est examinatio.

καὶ ταῦτ' ὄντων τῶν κερνίων.) ἀπὸ τῆς τότε πάντες ἐν τῇ
 ἑορτῇ ἀφειδίοντο ἢ σταν, καὶ οὐδεὶς συνήρχετο εἰς ἀκλι-
 σίαν τῆς βουλῆς. λαβὲ τὸ ψήφισμα.) τὸ ψήφισμα λέγει
 ὅτι ἐξελθὼν ὁ ἑπιπέτης, φίλος ὢν τῷ τιμοκράτει, λέ-
 γων ἐπειδὴ ἐγγύς ἐστι τὰ παναθηναῖα συναθροίσματα ὅτι
 τῷ σέβαστι καὶ αὐτῶν. ὡς ἂν συνήχθησαν εἰσηγήσῃ ὁ
 τιμοκράτης τὸ νόμον, ἵνα μὴ γινώσκῃ τὸ πρῶτον. εἰ γὰρ
 τὰ δύο ἐποίησεν ὁ τιμοκράτης, ὑπερῶς αὐτὸ ἐγένετο. ὅ
 λαβὲ, ἀπὸ τῆς ὁμοιοῦτος. ὅτι τὸ πανδιονίδος.) δὲ ὑπο-
 τίθει εἰς τὸ πρῶτον ἵνα τὸ ἐνδεκάτη καὶ εἰς τὸ νοῦτον
 ἵνα ἢ ὁ νόμος οὐ πᾶς ὅτι τὸ πανδιονίδος πρῶτος κρυ-
 πταίας τῆς ἐνδεκάτης αὐτῆς ὅτι ἐνδεκάτη αὐτῆς τὸ κλυῶς.
 εἰ γὰρ μὴ οὐδὲ ἐν ταῦτα κλυῶς πρῶτος ἐπὶ τὸν ἑπιπέ-
 τῃ κρυπταίας αὐτῆς ἐπειδὴ τὸν ὅτι κρυπταίας τὸ
 νόμον ἀνεγνώσκον, εἰκότως οὐκ ὤρετο πᾶς κρυπταίας
 πρῶτος ἐπειδὴ ἀδελφὸν αὐτῆς, ὡς ἐπὶ τῆς, πᾶς κλη-
 ρεῖται αὐτῆς τὸ πρῶτον κλυῶς κρυπταίας. τὸ ἂν
 πολλὰ ἢ συχία, ὅ ἐστιν ἀνω, ἀφειδίοντος τῆς βουλῆς ἐν τῇ
 πανηγύρει. ἢ τὸ ἐν τοῖς νόμοις.) οἱ μὲν γὰρ νόμοι ἐκείλους
 ἀναμάρτητον τὸν ἑπιπέτῃ ἐκκλήσιον. τὸ ἂν ψήφισμα τὸ τιμο-
 κράτη τῆς ἐνδεκάτης τῆς κλυῶς ἐκείλους ποιῆν ἐκκλή-
 σίαν. εἰδοῦτα τοῖς νόμοις.) ἵνα μὴ πάλιν κατὰ φύσιν εἰς ἀ-
 γνοσίαν, ὡς αὐτῆς ἐλεγε πρῶτος τὸ γινώσκον αὐτῆς νόμοις.
 αὐτῶν ἢ μήτε τετυχημένῃ.) τὸν πόλιν. τὸ ἂν ἄλλ' ἐν αὐ-
 τῇ τῆς ἐπιπέτῃ, ὅ ἐστιν ἀνω, ἀφειδίοντος τῆς βουλῆς, πᾶς τὸ κ
 χρόνον, ἀπλοῦν ἐγκλημάς δοκοῦν, εἰς διπλοῦν πρῶτος ἐπι-
 σὲ. δεικνύς, ὅτι οὐ μόνον παρέβη τὸ χρόνον τὸν ὡρισμένον,
 ἀλλὰ καὶ ἐπιπέτῃ οὐσίας ἐνομοθέτησεν ἵνα εἰς ἀμφοτέ-
 ρων ἀδικῶν τιμοκράτης φαίνῃται, καὶ ἑαυτῶν οὐκ ἐποίησαν,
 ὅτι μὴ φυλάσσων τὸ χρόνον τὸ πρῶτος ἐκκλήσιον. ὅ
 ἂν ἐποίησεν, ἐν τῇ κερνίων τῆς ἀμάρτητον, ἀναμάρτητον
 τῆς βουλῆς.) εἰ γὰρ τὸ τιμοκράτη νόμον πρῶτον ἀνεγνώ-
 σκε, τοῖς πάλαι, ὡς αὐτῆς, ὅτι φιλαθροῦς δοκεῖ εἶναι. ὅ
 τῆς πρῶτος ἀνεγνώσκον τοῖς ἀρχαίοις, ἵνα ὑπερον ἢ ἀβόλη
 χρόνον ἔχη, ὅ ἐστιν ἀνω, τὸ πρῶτον νόμον, καὶ
 τὸ κ τὸ νόμον εἰς τῆς. πολλῶν ἢ κλυῶν κερνίων νό-
 μων.) δὲ μὴ μόνον τῆς βουλῆς τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ
 ἐγκλημάς πρῶτος ἐπὶ τῆς βουλῆς.
 οὐ πρῶτος ἀνεγνώσκον, οὐ λύσεις, οὐ δὲ ἀφειδίοντος.) ἢ πρῶτος ἀ-
 γνοσίαν τῆς βουλῆς οὐ λύσεις τὸ ἀνατίον οὐ δὲ ἀφειδίοντος,
 πότερον τῆς βουλῆς ἢ ἐπιπέτῃ βουλεύσας, καὶ τὸ κ τὸ ἀφειδίοντος
 ἡμᾶς τῆς βουλῆς, οὐ πρῶτος ἀνεγνώσκον, οὐ λύσεις, καὶ εἰς τῆς
 τὸ εἶδος τὸ τὸ σφοδρῶτερον ἢ ὅτι πρῶτος ἀνεγνώσκον, καὶ
 ἀφειδίοντος τῆς βουλῆς τῆς βουλῆς, πᾶς τῆς βουλῆς τῆς
 κ τὸ ἀφειδίοντος ἀναμάρτητον ἢ κλυῶς τῆς βουλῆς, καὶ
 πρῶτος τὸ πρῶτος τῆς βουλῆς τῆς βουλῆς, καὶ τὸ κ τὸ
 οἰκείον ἀπορήν τῆς βουλῆς τῆς βουλῆς, καὶ οὐ πᾶς ὡς πρῶτος
 οἰκείον πρῶτος ἀνεγνώσκον, τοῖς γὰρ οἰκείοις ἀπαντες
 συμπεράτῃ πρῶτος ἀνεγνώσκον. αὐτῆς ἀμφοτέροις.) εἰ γὰρ ψή-
 φισμοῦ κ τὸ τὸν τὸ νόμον ὁμοιοῦτος δοκεῖται κατὰ τὸ ἔτε-
 ρον αὐτῆς ἀφειδίοντος, καὶ κατὰ τὸν οἰκείον ψήφισμοῦ
 τοῖς, εἰς τῆς οἰκείοις ἀφειδίοντος. ἢ γινώσκον συμβῆναι.)
 αὐτῆς ἢ κλυῶς ὅ ἐστι, συμβῆναι τὸ κλυῶς ὡς ἀφειδίοντος
 τὸ ἵνα νόμον, καὶ ταῦτα ὄντα κλυῶς. ὅ καὶ γινώσκον. ὅ ἐστι
 ἀφειδίοντος εἰς μίαν τῆς βουλῆς ἑαυτῶν ἔταξεν ὁ ῥήτορας.
 ἐφ' ἐκείσιν ἀπ' αὐτῆς κλυῶς εἶπε τὸ ἀπ' αὐτῆς, ὡς ὅτι
 ἐπιπέτῃ πρῶτος ἀνεγνώσκον καὶ πρῶτος ἀνεγνώσκον τῆς
 βουλῆς, ἐπὶ τῆς βουλῆς.
 ὅσον αὐτῆς τῆς βουλῆς.) ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀληθές οὐκ ἠφάνισεν οὐδὲ ὅ ἐστιν ἀφειδίοντος τὸ ὅσον ἢ κλυῶς εἰς τῆς βουλῆς

A Idque Saturnalibus.) Tunc omnes ad festum di-
 missi erant: & nemo senator veniebat in concionem
 Cape decretum.) Decretum ait ab Epicrate scriptū
 Timocratis amico: Cum, inquit, instant Panathēna
 conveniamus ad deliberandum de eis, ut autem con-
 venerunt, rogavit Timocrates legem, ne res depre-
 henderetur. Nam si utrumque fecisset Timocra-
 tes, suspectus fuisset. λαβὲ.) Attica consuetudine
 acurur.
 In Pandionia.) Subdistinctione ponenda post primā:
 ut, Undecima, per se intelligamus, ne talis sensus sit:
 In Pandionia prima, conventu senatus undecimo e-
 ius, quod est, undecimo ipsius mensis. Quod si esset,
 ne hic quidem recte appo fuisset tribum Pandionia
 quod fors ita tulerat, ut ea tum sorte prima curionū
 munus obiret. Supra in iussione legum recitata, me-
 ritō non adiecit, quā prima curionum obeunte mū-
 nus cum incertum esset, ut diximus, cuiam fortitō
 obueniret quoque tempore, ut mense primo curio-
 num munus obiret.
 Per ocium.) Id quod supra dixit, senatu in celebri-
 tate occupato.
 Quam legitimam.) Leges enim tertiam expectare
 concionem iubebant, seu decretum Epicratis duo-
 decimo die mensis iudici concionem iubebat.
 Gnarum legum.) Ne denuō ad ignorantiam confu-
 geret, quasi diceret, ipsum leges intelligere.
 Ipsam verō non fuisse.) Urbem.
 In ipso festo.) Vide acrimoniam oratoris, ut quod
 ratione temporis crimen simplex videbatur, con-
 ducit: & ostenderit, cum non modō statum negle-
 xisse tempus, sed etiam cum festum ageretur, tulisse
 legem: ut ob utrumque Timocrates nelinquere vi-
 deatur, tam ob ea quæ non fecit (quia non observa-
 u t primæ concionis tempus) quā ob ea quæ fecit,
 quia id Saturnalibus ausus est.
 Cape hanc, & lege.) Queritur, quam obrem legem
 Timocratis non primam legerit, postea veteres: Re-
 spondemus, quōd humana videretur: eō veteres pri-
 esse recitatas, ut deinde calumnia locum haberet.
 Cum autem personæ legitimam examinasset, exami-
 nat & legis legitimum.
 Etsi autem multæ præclaræ leges extant.) Nō ver-
 ba duntaxat legum ponenda sunt, sed laudanda etiā,
 ad maiorem commendationem.
 Non ē contrario lecta, non abrogata, non optione
 data.) Non lecta hac & collata cum illa, non abroga-
 ta contraria: non data optione, utrum hanc illā mal-
 letis. Elegans autem est figura negatiua: Non ē con-
 trario lecta, non abrogata, & cætera. Est autem hac
 figura vehementiæ: & ad urgendum comparata ma-
 gis crimina autem frequentia adduxit, densa usus ne-
 gatiua enumeratione, & prolixiore.
 Religiosè.) Primū religionem iudicū adhibuit:
 ut pertinere ad iudices eam legem ostenderet: atque
 ita eis persuaderet, ut tanquam suam defenderēt. Sic
 enim est natura comparatum, ut omnes nostra tucā-
 mur. Nec utriusque.) Nam si ex hac lege pronuncian-
 tes, servasse iussurandum: iidem quōd ex altera lege
 nō pronūciaueritis, violasse videbimini, siquidē due
 illæ leges rata erunt.
 Cognitio euenit.) Pro, iudicium: hoc est, sit ut ve-
 strum iudicium vnam legem violet, eamque ratam.
 Quod & ego nunc.) Vide quanta gravitate in vnam
 ē custodis semetipsum collocavit orator.
 In singulas ab ea.) Recte dixit, ab ea, tanquā ab ini-
 pedimento aliquo & scopulo, quare insistens trans-
 lationi verbum ire subiicit.

Quantum in isto fuit.) Quia reuera nō sustulit, neque aboleuit, adiecit, Quantum in isto fuit.

Vt autem sciatis.) Ab ipsa Timocratez legis recitatione accusationem auspicatus, immoratur cōfirmationi & demonstrationibus legis, quæ liberum facit, & iubet accusare eos, qui legem rogent contrariam. Fretus enim est hac parte, & præ se fert, se magno robore pollere. Eam enim comoratione hac apud auditores opinionem excitat, se tot verbis vsu rum non fuisse, nisi firmis posset rationibus ostendere, legem Timocrateam receptis legibus esse contrariam.

ὄνησαν.) Hic intelligendi sunt, nō qui emunt, sed qui conducunt & redimunt. Nemo enim vectigalia publica emebat.

Qui colligunt.) Quidam, quibus mandatū erat, vt à publicanis pecuniam exigent. Sciendum autē est, ipsos publicanos statim constituere spondores solitos, vt nisi nono senatus conuentu soluisent: duplum necesse haberent vel hi vel illi numerare. Idque debitorum omnes necessarid faciebant, cum primum debere ciuitati cōpissent, vt prædes darent, se ad nomen senatus conuentum soluturos: & manebant ignominiosi, donec soluisent, quod si nono curionū conuentu præterito non soluisent, tum & in vincula coniciebantur, & duplum numerabant, neque iā eis integrum erat spondores dupli constituere. Hoc nunc abrogare vult Timocrates, qui ab initio spondores constitui vetet, sed nono demum conuentu curionū id fieri iubet: vt in ipso toto mense numerare possint, idque nō duplū, sed simplū. Si verò, inquit, non soluerint, nec nono conuentu curionum, tum demum vincuntur. Diocles retulit.) Nomen cuiusdam legislatoris. Ante Euclidem. Euclides prætor fuit Athenis, paulo post triginta tyrannos. Consideratu autē dignum est, quare dixerit leges ante Euclidem & post eum auspicandas & ratas esse oportere. Respondemus, quod, vt diximus, exiguo tempore post xxx. tyrannos ille fuit. Intra verò ipsam & triginta tyrannos in exiguo illo tempore populare fuit Athenis imperium, & post eum rursus perpetuū. Idco dixit, leges ante & post eum.

Nisi si cui tempus est adscriptum.) Hoc reprehendunt quidam, eum quod in lege Timocratea culpet id ipsum nunc in vetere lege probare. Respondemus Demosthenem hoc de futuro dixisse dūtaxat Timocratem etiam de præteritis: & laudari causam ab oratore, ob quam tempus quidam ascribant suis legibus, causa apposita.

Ob hæc legis huius lator.) Propter has res, quæ de ferendis agūt legibus. Neque de ignominiosis.) Contrarius ignominioso est, dignitatis compos. Verba hæc, iubet lex, vt òque referuntur.

De dimissione.) Aliud vocat dimissionē, aliud vocat ordinē dimissionē, veluti si quis debitor inopia causetur, & supplicare velit populo nō de totius debiti cōdonatione, sed partis: vt partē soluat, pars sibi cōdonetur. Qui igitur, inquit, eam rem petunt, de iis præsidēs non referant, id est, nō proponant populo. Duo enim significat id verbum, & agere & proponere. Occultē.) Non de iudiciis loquitur, sed de plebeis quibusdam indices incitantibus, quare etiā addit proprium iudicium, verbum Occultē.

A scito nemine.) Nō indicta cōcione à fictione Androtioniana. *ἐν ᾧ ἀβύσσω*) Id est, clandestinē. transfusū à ruderibus, quib. ædificia intrinsecus implētur, & ita occultē, ne appareant. * obturare os oratorum.

ἐκ πληρομάτων ἢ ἐμβλασσομένων ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ἔνδον, ἢ κρύφα ἢ φανομένως. βύσσω τὸ σῶμα τ' ἠπιέσσω.

ἵνα ἢ εἰδῆτε) ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀναγκάσεως τῆς πμοκαρ-
τοις νόμου τῆς κατηγορίας ἀρχομένων, ἐν δὲ εἶπε τῆ κα-
τασκευῆ, καὶ ταῖς ἀποδείξεσι τ' νόμου, τῆ κελούσης ἐξ-
εἶναι κατηγορεῖν τῶ ὑπαντιπὸν εἰς φρεσῶν νόμον. ἐπει-
δή τε ἀπέθηκε τούτῳ τῶ μέρει καὶ προσποιεῖται λαμ-
πρῶς ἰχρῶν. ἐμποιεῖ γὰρ δὲ τῆς ἀξίβητος ταύτης τοῖς ἀ-
κούουσιν ἔννοια, ὅτι οὐκ αἰ πλείονα λόγον ἐποίησατο, μὴ
ἔχων ἰχρῶν τὴν ἀπόδειξιν, τὸν πμοκαρτοῖς νόμον ὑπα-
ντιπὸν τοῖς κειμήλοις. ἀνομύων ἢ ἐν ταῦτα λέγει, οὐκ ἀ-
ρροφῶντων, ἀλλὰ μισθουμένων. οὐδὲ γὰρ τὰ τέλη τὰ
δημόσια ἠρροφῶν. ἐκλερόντων ἢ, ὅτι τῆς ἀμύων πῶν
ἀπαρτεῖν αὐτοῖς τοῖς τελῶνας. ἴσον ἢ ὅτι ἐργυνταῖς πα-
ρέχον οἱ τελῶνας ἐξαρχῆς. ἵνα εἰς τῆς ἐνάτης φουτανεί-
ας εἰ μὴ κατὰ βάλειν τὰ διπλά ἀνάγκη ἔχον ἢ οἱ τοῖς
ἢ ἐμῆνοι κατὰ βάλειν. καὶ πάντες οἱ χρεωστωῖτες τῆτο ἔ-
ποίησαν, δὴ δὲ ὡς ἐχρεώσων τῆ πόλει, ἀνάγκη ἔχον δὲ
καὶ ἐργυνταῖς, ὅτι τῆς ἐνάτης φουτανείας καταβα-
λῶσι. ἢ ἐμῆνοι ἀπμοῖ, ἐκαστοῦ κατὰ βάλειν. εἰ ἢ παρεργ-
το ἢ ἐνάτη φουτανεία καὶ μὴ κατὰ βάλειν, τὸ καὶ ἐδρασκ-
το, καὶ τὰ διπλά κατὰ βάλειν καὶ οὐκέτι ἐξέλι αὐτοῖς ἐργυν-
ταῖς ἀρροφῶν πῶ τῶ διπλῶν. ἀπερ καὶ βύλε) ἡ ἴσασα
ὁ πμοκαρτοῖς, λέγων, μὴ ἐργυνταῖς παρέχον ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ'
ἐν τῆ ἐνάτη φουτανεία ἵνα ἐν αὐτῶ τῶ μὴ ὄλω δυ-
νησῶσι καταβαλεῖν καὶ μὴ τὰ διπλά, ἀλλὰ ἀπλά. ἐπὶ
δὲ φησι μὴ κατὰ βάλειν, μὴ δὲ ἐν τῆ ἐνάτη φουτανεία
τότε δεσμεῖσθαι. Διοκλῆς εἶπεν. ὄνομα νομοθέτου πῶς.

περὶ Δυκλείδου.) Δυκλείδης ἀρχὸν ἐγγύετο παρ' ἀθη-
ναίους μετ' ὀλίγον χρόνον τῶ ξιάκοντα. ἀξιοῖ δὲ ἐστὶ ζη-
τήσασα, δὲ τὴ εἶπε τοῖς περὶ Δυκλείδου νόμοις καὶ τοῖς μετ'
αὐτ' ἀρχῆς εἶν καὶ κυρίως ἐξ) λέγουμεν, ἐπειδὴ περ, ὡς εἶ-
πομεν, μετ' ὀλίγον χρόνον, τῶ ξιάκοντα εἶπε ἐγγύετο. με-
ταξὺ ἢ αὐτῶ καὶ τῶ ξιάκοντα, ἐν ἐμῆνω τῶ ὀλίγω χρόνω
δημοκρατία καὶ ἀθλωνομοῖς, καὶ μετ' αὐτ' παλιν Διο-
λου. δὲ τῶ εἶπε τοῖς περὶ αὐτῶ καὶ μετ' αὐτῶν.

πλὴν εἶπω χρόνος προσέγραπται.) Ἔτο μέμφονται πι-
νες, ὅτι τὸν πμοκαρτοῖς νόμον μεμρόμενος, αὐτὸ τῆτονῶ
ἀποδείχεται τ' παλαιούνομος. λέγουμεν δὲ ὅτι ἀλλ' ὅτι τ'
μέλλοτος εἶπεν, ὁ δημοστῆνης, ἢ τ' πμοκαρτοῖς καὶ πῶ τῆ
παρελθόντος. καὶ ἐπαρτεῖ τὴν αἰτίαν ὁ ῥήτορ, δι' ἡ πῆς
χρόνον προσγράψασι τοῖς ἰδίους νόμοις, τὴν αἰτίαν προ-
στῆς. ἐπὶ τοῖς οἱ πῆς τῶνδε. ὁ ἐστὶν ὅτι τοῖς περὶ αὐτῶ
σι τοῖς τοῖς λέγουσι πῶ τῆ νομοθετεῖν.

μηδὲ πῶ τῶ ἀπμῶν.) τὸ ἐνάτιον τῆ ἀπίμου, ὅτι πμοκας,
καὶ κοινῶ ἢ τὸ κελούει ὁ νόμος. πῶ ἀφῆσεως.) ἄλλο
καλεῖ ἀρεσιν, καὶ ἄλλο καλεῖ πῆξιν. ἀρεσιν μὲν οἷοι ὅταν
τι ὁ χρεωστῶν, προσφασίται πῆξιν καὶ βούλεται πῶ
καλέσασα τὸν δῆμον μὴ πῶ παντελοῖς ἀπαλλαγῆς τῆ
χρεοῖς, ἀλλὰ πῶ μέρους ἵνα μέρος αὐτῶ κατὰ βάλει, τὸ δὲ
ἄλλο μέρος συγχωρηθῆ. τοῖς οὐκ πῶ τῶ φησὶ πῶ
καλοῦσι, μὴ ἐξέειναι τοῖς περὶ αὐτῶ χρεωστῶν
* ἐκκλησίαν ἠγῶν ἵποβάλλειν τῶ δῆμῳ. τὰ δὲ γὰρ ση-
μαίνει ἢ λέξιν, καὶ τὸ πῶ τῆ πῆξιν.

κρύβδω.) οὐ λέγει δικαστῶν, ἀλλὰ ἐν τῆ δῆμου πῶ
μμομύων δικαστῶν. διὸ καὶ ἐπάγει τὸ οἰκείον τῶ δικα-
στῶν, τὸ κρύβδω. τὸ ἢ πῶ πῶ οὐδὲν, αἰ τῆ πῆ
να χρεοῖς ἐκκλησίαις ἵπο τῶ πῶ τῆ πμοκαρτοῖς.

ἐν πῶ πῶ.) αἰ τῆ πῶ πῶ ἐκ μετὰ φουτανείας τῶ πα-
πῶ

Fragmentary text from the right margin of the page, partially cut off.

τοὺς χρόνους ἀναμείναντα.) δηλονότι τὴν ἐπιλη-
 σίαν. γνώμην ἀναμείναντα.) ὅστις ἐκ λήθης τὸ ποιεῖν καὶ
 ἐκ τῆς ἐπιλησίου τὸ ἔμβαλεῖν τὸ νόμον, ἐμφαντικῆ ἢ
 λήθης ὡς ἐπὶ λησίου πρὸς βουλομένου λαθρὰ ἐμβαλεῖν ἐν
 φουρῶν. παρενέβαλεν οὐκ ἐν τῷ πμοκράτη. τὸ αὐτὸ νόμον, τὸ
 μὴ δύναιτο νόμον, τοῖς οὐσι κρείσας. ἀλλὰ γὰρ αὐτίκα ἐρεῖ.)
 ἡ δὲ πρὸς τὸ εἰσὺς ἐρεῖν εἰπεῖν εἴτε ἀμείνων εἴτε ἐκείν τὸ ἐποίη-
 σε. τὸ γὰρ ὅτι ἐστὶ νόμιμου ὀφείλει τὰς αἰτίας. καὶ γὰρ ὡς
 τὸ ὅλως εἰ ἐννομὸς ὅστις αὐτὸ ὁ νόμος ἀποκρίσει. αὐτὸ δὲ
 ἔμ. ἀναγνώσκει τὸ ἐξῆς νόμον.) ἴσεν ὅτι οὐκ ὁ νόμος οὐκ
 ἐστὶν ἄλλος ὡς τὸ ἀποκρίσει, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ. βου-
 λομένου ὅ ὁ ῥήτορ δὲ τὴν πμοκράτην, ὡς ἐρ ποσ-
 λους ὡς ἀβελήκοι νόμοις, μερίζει τὸν εἶνα εἰς δύο, ὡς ἐρ
 ἐν ἄλλοις. ὅτι μὴ ἐργον, ὡς ἀδρες διαστάσι.) διαχρῆς
 ὡς τὸ τοῖς ἐν ἐργῶ ἀεὶ ὄφρα μὴ γένη. σοφιστικὸν δὲ ἐν-
 τῶντα τὸ ὅτι χρίσμα. ὁ μὲν γὰρ νόμος ὁ πμοκράτης, κα-
 λῶναι τοῖς ὀφείλοντας ἐργασίας καὶ διστάσαι εἰς ἀντί-
 σωπὴν. οὐ τοῖς ὅτι ἀποκρίσει μὴ δύναι, ἐνπίσωσιν οἱ ὀφεί-
 λοντες. ὅ ὅτι ἀπαγορεύων, μὴ ἵκεταίεν ὡς ἀφέτως τῆν
 ὀφλημάτων ἢ ἐργασίας, ὡς τὸ ἀδύνατον τὸ νομοθέτου
 γένηται. ὅταν μὲν γὰρ ἀμφίβολος καὶ ἀσαφής ἢ καὶ ὁμο-
 νυμίας ἢ καὶ τὸ ἄλλοι τὸν ἢ τὸ ἀποκρίσει, τὸ τῆν
 καὶ αὐτὸ ἐξέτασει τὴν ἀδύνατον τὸ νόμου. ὅταν ὅ ὁ μὲν νόμος
 σαφὴς τυγχῆ, ὡς ἀδύνατος ἢ ἄλλως, ἢ ἀφ' ὀφληθρο-
 πῶν οὐκ ἐστὶν δόκουσαν γίνεσθαι, ἢ δὲ ὁμοίως. ἡ δὲ
 ἀλλοῦσαν τῶν καὶ τα τεχνικῶς ἐξέτασει τὴν ἀδύνατον
 τῆ γερὰ φῶς ὅτι ἐν τῶντα δημοσίου καὶ ποιῶν φανταί.
 ἐπειδὴ γὰρ ἐδοκεῖ παντελῶς ἀπάνθροπον εἶναι, τὸ μὴ ἐξεί-
 ναι ἵκεταίεν, λέγει τὴν αἰτίαν δι' αὐτὸν.

ἡ δὲ τὴν φιλανθρωπίαν.) ἐπειδὴ περὶ ἔχει ὁ νόμος μὴ
 πῶν ἵκεταίεν, ἵνα μὴ ὁ νόμος δοκῆ εἶναι ἀπάνθροπος. ἀφ'
 πλείονων κατεσκευάζει, ὡς ἀφ' αὐτῶν βλάβειν ἀνείλε τὴν
 αἰτίαν φιλανθρωπίαν. οἱ νόμοι μὲν.) καλῶς ἐπὶ μὲν τὸ π-
 μοκράτης δὴ τῶντα εἶπεν, ὅτι περὶ τῶντα. ὅτι ὅ ὁ τῶν
 νόμων τὸ κορυφότερον ἀποκρίσει. ἵνα ἐκείνος ὡς τῶντα
 νόμος εἶναι, δὴ τῶντα ἰδιωτῶν. τὸ μὲν, κατηγορευτῶς
 τὸ ὅ, φῶς τῶντα. ὅταν δὴ τῶντα.) δὴ τῶντα καλῶς τὸ ὡς ἐκλή-
 μαται. οἷον ὡς τῶντα. ἀφ' αὐτῶν τῶντα ὡς τῶντα
 δημοσίᾳ πιστευθεὶς δὴ τῶντα, οἷον, ἀποκρίσει ἢ ἐρεσύν-
 νῶν. ὡς τῶντα τὸν τῶντα, ἢ δὲ εἰ ποικίλ, ὅτι ἀποκρη-
 ξίται.) τὸ ὅ ἰδιωτῶν.) αὐτὸ τῶντα ἀποκρίσει. ἀφ' αὐτῶν ἢ φῶς τῶντα.

ὁ δὲ ἐρεσύν τῶντα ἀποκρίσει.) οἱ γὰρ ἀποκρίσει, ἐν τῶντα δὴ
 μῶ εἰσηγόν. οἱ ὅ ἀποκρίσει οἱ τῶντα, ἐν τῶντα δικαστηρίῳ.
 τῶντα δικῶν καὶ τῶντα ἀφ' αὐτῶν.) ἴσεν ὅτι ἐν τῶντα κατῶ-
 χρηστικῶς καλῶς τῶντα δικῶν καὶ κρείστας ἐν τῶντα δικαστη-
 ρίῳ, εἴτε δημοσίᾳ, εἴτε ἰδιωτικῶς. ἀφ' αὐτῶν ἢ τῶντα ὡς τῶντα
 τοῖς ἀφ' αὐτῶν πῶντα λαβούσας.

ὅτι τῶντα.) ὡς τῶντα τῶντα λέγει τὸ ὅτι τῶντα τὸ ἀ-
 γνώσιν. οὐτὸ γὰρ γῶντα ὅτι τῶντα ἀναγνώσιν νόμον, ἀλλὰ
 τὸ συμβαλλόμενον αὐτῶν τῶντα τῶντα ἀναγνώσιν. εἰσὶ ὅ ὡς
 τῶντα ἀποκρίσει τῶντα τῶντα. καὶ γὰρ πολλὰ καὶ μὴ δύναι
 ἐχούσης τῶντα νόμου, ἀποκρίσει.) καλῶς τῶντα τῶντα ἵνα
 ἀφ' αὐτῶν τῶντα δικῶν τῶντα τῶντα τῶντα τῶντα τῶντα.
 πῶντα τῶντα δικῶν τῶντα.) κατ' ἐρεσύν τῶντα τῶντα τῶντα
 χίμα τὸ διλήμματα. τὸ ὅ τῶντα.) ἐν τῶντα οὐ λέγει κα-
 κόν, ἀλλὰ ἔλαττον. πῶντα ὡς τῶντα τῶντα τῶντα.) ὁ μὲν πμο-
 κράτης πάλιν καὶ ἐν τῶντα καλῶς γῶντα ἔλεγε ὡς τῶντα τῶ-
 πῶντα μὴ ἐρηπῶς εἶναι, ἀλλὰ δὴ τῶντα ἀποκρίσει, ἐπειδὴ τῶ-
 λη ἀπῆται καὶ ἀπῆτ ἐλαττον παρεῖχον. οἱ ὅ ἄλλοι, ἐκείνο μῶντα. ὅ ὅ ῥήτορ πάλιν ὡς κατηγορῶς σφίξειται.

A Temporibus expectatis.) Videlicet, tertia concio
 ne. Per errorem.) Per obliuionem id fecisse, & opi-
 nionis errorem. Inicere legem.) Vim habet hoc ver-
 bum tanquam latro quispiam voluerit clam iniice-
 re, & se in pedes conicere. Inseruit igitur & Timo-
 crates suam legem, quæ lex non erat, * & receptis le-
 gibus. Sed statim dicam.) Dicere differt, volēs ne an
 inuitus id fecerit. hoc enim post legitimum est col-
 locandum. Nunc enim in vniuersum est ei proposi-
 tum, ostendere, sit ne legitima lex eius. Lege sequē-
 tem legem.) Sciendum, hanc legem non esse ab anti-
 dicta diuersam, sed partem eius. Cum autem vellet
 orator ostendere Timocratem quodammodo mul-
 tas violasse leges, diuidit vnā in duas, vt alias etiā
 fecit. Difficile quidem est iudices.) ἔργον opus, id est,
 difficile, eo quod qui in opere sunt assidui, difficul-
 tatibus conflictantur. Argumentum aut hoc loco est
 captiosum. Lex enim Timocratis iubet ærarios, spō-
 fores constituere, donec soluerint. * Hæc verò iubet
 non vincire, vt soluant debitores. alia verò vetat sup-
 plicare de remissione æris alieni. Est aut adhibita tra-
 ctatio a mente legislatoris aliena. Nam cum lex am-
 bigua & obscura est ob nominis similitudinem aut
 defectum, aut distinctionem non additam: tum legis
 sententia inquiritur. Cū verò lex perspicua illa qui-
 dem est, sed alioqui præter opinionem, aut propter
 humanitatem intempestiua videtur, aut propter infi-
 gnem crudelitatem: tum artificiosè inquiritur sentē-
 tia scriptoris: id quod hoc loco facit Demosthenes.
 Quia enim omnino inhumanum videbatur, non li-
 cere supplicare, causam adiicit, cur sit interdictum.
 Norat humanitatem.) Quia lex continet, ne quis
 supplicet, ne lex inhumana videatur, pluribus verbis
 probat: ne quid respub. detrimenti caperet sublatam
 esse niam humanitatem. Leges quidem.) De Ti-
 mocrate mandatum dixit, quod est tyanni: De legi-
 bus, aliquid lenius, præceptum: vt ille quasi tyrannus
 esse videatur, cum duo plebeij sint vtrinque, altero
 accusante, altero reo.

De quibus iudicium.) Sic vocat, quod est de cri-
 minib. veluti de adulterio. ἀδύνατος defensio corū que
 aliquis tibi publicè credita administravit, veluti lega-
 tionem, aut sacerdotium. De tono ἀδύνατος iam dixi-
 mus. id vocabulum antepenultimam acuerē.
 ἐάντων.) Pro ἐάντων sinunt: Attica phrasis est. Is
 verò scribit præfidibus.) Præfides enim apud popu-
 lum introducebant. Ex Nouemuiris autem, Sexuiri
 in iudiciis.

Iudicia & arbitria.) Sciendum cum per abusionem
 hic vocare. ἀφ' αὐτῶν ea quæ disceptata sunt in iudicio, ἢ
 ue publica, siue priuata.
 Arbitria.) Ea quæ ab arbitris disceptata sunt.
 Define.) Ad scribam dicit: liste lectionem. Neque
 enim opus est totam recitari legem, sed quantum ex
 ea ad causam præsentem pertinet. Sunt autem hæ
 oratoricæ simulationes. Etenim sapere, tametsi nihil am-
 plius in lege restet, simulat se prohibere scribam: vt
 videatur gratificari iudiciis, vitanda orationis pro-
 lixitate.

Vtrum iudicia.) Interrogatiuè hic vitur figura di-
 plicis conclusionis.
 χῆσιν.) Hic non significat peius, sed, minus.
 Exceptis publicanis.) Timocrates rursus & hic be-
 ne scripsit, cum dicat: his nō licere spōfores consti-
 tue- re, sed statim ab eis repetēdū esse debitū: cū illi veat;
 galia exigēret, & que exigebāt, exhiberet. ceteri aut
 non item. Sed orator, rursus vt accusator arg utatur.

Aliter. Argutatur in Vinculi vocabulo, & ait: Malè A
 separavit mancipēs, tanquam præcipuè iniurios, cū
 alios vinculis liberet, maioribus peccatis cōstrictos.
 Neque verò ita erat. Timocrates enim dixit, eos qui
 ob multas vincti sint, sponsoribus datis esse liberā-
 dos. At orator argutatur Vinculi vocabulo & simili-
 tudine nominis, dicendo, Vinctos in vniuersum om-
 nes iuberi solui. Nam cum necesse esset, vt mancipēs
 numerarent, aut vincirentur eum annum, quo vecti-
 galia redemerant: ideo adiecit, Publicanis excep-
 ptis. Necesse enim est publicanos soluere, quia
 non sua numerant, sed ea quæ publicè acceperunt:
 (sed vt ij qui ex multis debebant, remissius tracta-
 rentur) cum numeraturi essent, non quæ acceperant,
 sed quæ de suo debebant. Aut qui manus non puras
 habent.) Homicidæ, quibus intrare templa nefas e-
 rat. Confirmat hoc etiam ex contrario. Nam si eos,
 qui manus puras non habent, semper insectatur: con-
 sentaneum non est, eum qui ita sit affectus animo,
 patrem occidisse. Sed & aduersus Androtionem ait,
 patrem ab eo malè tractatum, quem multa iustra in
 carcere neglexerit.

Quibus vniuersis latè leges.) Argutatur & hic. Ne-
 que enim proditores solui iubet Timocratea lex, ne-
 que homicidas, neque eos qui parentes malè tracta-
 runt, sed ob multam vinctos. Sed cauillatio ex no-
 minis similitudine oritur. Vincula enim omnes con-
 stituta sunt. Non tamen, si ærariis ad tempus vincu-
 la relaxat: iam etiam quemlibet vinctum soluit.

Ego verò tacebo.) Pro, non amplius me accusato-
 re eit opus. Nam ibi Timocrates ipse se accusat, &
 mea vice fungitur.

είσαγγελία Crimen læsæ maiestatis, iudicij nomen
 est in eos, qui statum popularem abrogant, quacun-
 que ratione id fiat.

Recita eis id ipsum denuò.) Hoc quia firmum est,
 sæpe recitat, Vinciat, donec soluerit. Videtur igitur
 reuera inter se pugnare leges. Fortassis autè non
 pugnat, si quis res ipsas cōsideret. Iubet enim prior,
 in vinculis esse, donec soluerint. Iubet & posterior,
 perinde in vinculis esse, donec soluerint: * deinde
 autem non remittit, & est nō nihil mutata, pere-
 xiguam continens prioris correctionem. Nam illa
 superior, continenter in vinculis esse iubet: hæc ve-
 rò, in vinculis esse, & ipsa quidè iubet nihilominus,
 sed ad tempus: per quod eis relaxationem ambit, &
 sub spōsoribus eos per id tempus esse iubet. Quare
 non pugnat. Pugnat enim id, quo tollitur alterum.
 Quòd si veterem de vinculis legem non tollit, quòd
 & ipsa vincula mandat, non est contraria.

Quo autem vobis abstinere.) Hic auspicatur cō-
 clusionem legitimi, sumptam à sentētia. Cum enim
 post argumentationem cognoscere studeret audi-
 tor causam, qua impulsus, talem scripsisset legem:
 veritus, ne ad vtilitatem se conferret, adiunxit tur-
 pitudinem, sumptam ab opera mercenaria: vt audi-
 toris odio ei concitato, nec rationes eius de vtilita-
 te cum beneuolentia acciperet.

Qui contraria.) Quod dicere vult, est huiusmodi:
 Si ob lucrum non dubitauit leges ferre sibi metip-
 si contrarias, cum vetent leges, ne vel aliis contrariae
 scribātur: quid eum facturum putaretis, si à legibus
 contraria scribere non vetaretur?

Aliis.) Qui iam leges tulerunt.

Quemadmodum igitur Athenienses.) Perinde e-
 nim est maleficos in ipso facinore deprehendere, &
 Timocratem apertè inter se pugnantia scribentem,
 sed deinceps in loco vtilitatis vtitur exordio.

κράτῳ ἐπαυτοφώρῳ γράφοντα αὐτῷ τὰ πάντα.

ἄλλως σοφίζε) δεῦρ' δεσμῶν, κ' λέγει, κακῶς τοὺς τελώ-
 νας ἐχῶ, ησεν ὡς μέλα ἀδικούντες, καὶ τοὶ ἄλλοις ἀφίσει
 τ' δεσμῶν, μείζονα πλημμελήσαντας, ἐχ' οὐ πῶ ἢ εἶχε τι-
 μοκράτης γὰ εἴρηκα τοὺς πᾶσι ὀφλημάτων δεδεδυμένους
 μετ' ἐγγυητῶν λελυμένους. ὁ δ' ἰσοφίζε) τὰ δισμῶν κ' τῆ ὀ-
 μωνυμίας πᾶσας λέγων λυμένους τοὺς δισμωθέντας ἀπλῶς.
 ἐπειδή περ γὰ τοὺς τελώνας ἀναγκάσθων ἢ κατὰβάλλειν,
 ἢ δὲ δέει τ' ἐνιαυτὸν, καθ' ὃν ἐμωδῶσαντο τὰ τέλη δεῦρ'
 το πρὸς ἐπιπέπαι πᾶσι πᾶσι τῶν τελωνῶν ἀναγκάσθων γὰρ ὅτι
 τοὺς τελώνας κατὰβάλλειν δίοποι κ' ἴδρα κατὰβάλλειν,
 ἀλλὰ λαβόντες δημόσια, τοὺς δ' ἐν πρὸς ἐπιπέπαι πᾶσι
 χάνειν ἀέστεως. ἐμῶν γὰρ κατὰβάλλειν οὐχ ἂ εὐλί-
 φασιν, ἀλλ' ἄπερ ἐν τῶν ἰδίων ἀφείδων. ἢ οἱ μὴ κατὰβάλλειν
 τὰς χεῖρας ἔχοντες. οἱ ἀδροφόνους οἳ οὐκ ὄξω εἰσιναί
 εἰς τὰ ἱερά. κατὰσυνδύαζε) τὸ τὸ κ' δεῦρ' τὸ ἐνιαυτῶν. εἰ γὰρ
 κατὰβῆται τῶν μὴ καθαράς ἔχοντων τὰς χεῖρας αἰε, ὡς τε
 μὴ εἶ) εἰκὸς τ' ἄπειρος ἔχοντα γνώμης τ' πατέρα κτείναν. ἀλλ'
 γὰ κ' πρὸς τ' ἀδροφόνους λέγει ὅτι τ' πατέρα ἐκείνας.

B ἰδὼν αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πολλὰς περὶ τῆς ἐπιπέπαι
 οἳ ἀπασιν οἱ μὲν ὑπαρχοντες νόμοι. ἰσοφίζε) καὶ τῶν
 θα. οὐ γὰρ τοὺς πρὸς ἐπιπέπαι κελδεὶ λυμένους ὁ πρὸς ἐπιπέπαι
 νόμος οὐδὲ τοὺς ἀδροφόνους, οὐδὲ πῶς κακῶσαντας τοὺς ἰο-
 νέας ἀλλὰ τοὺς ἐπ' ὀφλημάτων δεδεδυμένους. τὸ δ' ἰσοφίση
 δεῦρ' τῆς ὀμωνυμίας. ὁ γὰρ δεσμῶν κ' πᾶσι ὅτιν. οὐ μὲν
 ἐπειδή περ λυέει πρὸς χεῖρας τοὺς ὀφειλῶσι πῶς δε-
 μοῖς ἢ δὴ κ' πάντα δισμῶν λυέει. ἐγὼ δ' ἰσοφίσημαι.)
 αὐτὸ τὸ οὐκέτι μου ἐν τούτῳ χρεία ἐστὶ τ' κατηγόρου. ἐνθα
 γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸ πρὸς ἐπιπέπαι κατηγόρει, καὶ τ' ἐμῶν τῶν
 αὐτῶν πᾶσι. εἰσαγγελία δὲ ἐστὶν ὁμοῦ δίκης κ' τῶν κα-
 τὰλόντων τ' δημοκρατίας, καθ' οἷον δὴ πῶς τε περ.

λέγει αὐτοῖς αὐτὸ τὸ πάλιν. ἰσοφίση αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἰσο-
 φῶν, πολλὰς αὐτὸ λέγει, τὸ δεδεδυμένους αὐτὸ ἐκτίση. δο-
 κοῦσι μὲν οὐκ ἐναντίοι πῶς ἀλλήλοισ ὡς ἀληθῶς οἱ νό-
 μοι. τὰ γὰρ ἢ οὐκ εἰσὶν ἐναντίοι τῷ σκοποῦ μὲν τὰ πρὸς ἐπι-
 πεπαι κελδεὶ γὰ ὁ πρὸς ἐπιπέπαι δεδεδυμένους, ὡς αὐτὸ ἐκτίσησι.
 C κελδεὶ ἢ κ' ὁ δὲν τερος ὁμοῦ δὲ δεδεδυμένους. ὡς ἐστὶν ἢ οὐκ
 ἀλλοῖσι. ἔστι παρὴν λαβόμενος πρὸς ἐπιπέπαι εἰσχεῖσιν
 ἔχων τὸ πρὸς ἐπιπέπαι. ὁ μὲν γὰρ, διλυμένους δεδεδυμένους
 ὁ δ' δεδεδυμένους κ' αὐτὸς οὐδὲν ἢ τῶν πρὸς ἐπιπέπαι. μέλει
 ἢ τ' χεῖρας, εἰ οὐ μνηστέον αὐτοῖς αἰεσιν βούλε) κ' τ' τὸν
 ὑπ' ἐγγυητῶν αὐτοῖς εἶ) τ' χεῖρας. ὡς οὐκ αὐτὸ ἐναντίος.
 ἐναντίον γὰ τὸ ἀναρεπτικὸν τ' ἐτέρω. εἰ ἢ οὐκ ἀναρεπτικὸν
 τῶν δεσμῶν πάλιν κείνους νόμον, τὰ κ' αὐτὸς πρὸς ἐπι-
 πεπαι δεσμῶν οὐκ αὐτὸ ἐναντίος. καὶ τὸ πῶς αὐτῶν ὑπε-
 χέειται.) ἐνταῦθεν ἀρχεται τῶν ὀφλημάτων τὸ νόμου ἐλί-
 φθησαν ἢ ὑπὸ γνώμης. ἐπειδή γὰ μὲ τὸν ἔλεγχον ἐζητεῖ
 μαθεῖν ὁ ἀρεπτικὸς τῶν ἀγίων, εἰ ἢ πρὸς ἐπιπέπαι τοιοῦτον
 γράφει νόμον. φοβηθεὶς μὴ ὅτι τὸ συμφέρον ἐπέσει, συ-
 νήψε τὸ ἀρεπτικὸν τὸ ὑπὸ τῆς μηδαρίας: ἵνα τὸν ἀρεπτικὸν
 αὐτῷ δύτῳ κατὰσυνδύαζε, ὡς κατὰσυνδύαζε μηδὲ τοὺς
 ἄλλοις τὸ συμφέροντος ὀνομαστικῶς δεδεδυμένους λόγους.

ὅπως ἐναντία.) ὁ δελεῖ εἰπεῖν, τοιοῦτον ὅτιν. εἰ δὲ κέρ-
 δος φησὶν ἡρέπῳ τῶν ἐναντίοις ἑαυτῷ δεῖναι τοὺς νόμοις, τ'
 νόμων, κελδεόντων ὑπὸ ἄλλοις ἐναντία γράφειν τ' αὐτὸ
 πρὸς ἐπιπέπαι αὐτὸν ποιεῖν, εἰ μὴ δὲ ἐκωλύετο ὑπὸ τῶν νό-
 μων τὰ ἐναντία γράφειν, τοὺς ἄλλοις δὲ, τοὺς ἢ δὴ νομοθε-
 τήσασιν. ὡς περὶ οἶνον, ὡς ἀνδρες ἀδελφῶν. ὁμοῖον γὰρ
 ἐστὶ τοὺς κακοῦργῶντας ἐπαυτοφώρῳ λαβεῖν καὶ τιμο-
 κρῶνται ἐπαυτοφώρῳ γράφοντα αὐτῷ τὰ πάντα. πρὸς ἐπιπέπαι
 τοὺς

Sed dicet Timocrates, liberan' os vinculis eos, qui post iudicium vincti sint. Demosthenes autem eos accipit, qui causam non dixerunt. Vt igitur captionis causam a lege petere videretur: legis obscuritatem culpavit: & locus argumenti est obscuritas, propter rationem non satis explicatam. Non iustam, inquit, legem tulit de rebus præteritis & futuris. Loco autem hoc uti non potuisset, non prius accusata scripti obscuritate. Nam si quis esse populare.) Hæc firma est obiectio Timocratis, qui quum ea polleat, Demosthenes obiectiois vice eam ponit atque extenuat, cum dicat: iis, qui sint adducendi in iudicium, nō iis qui adducti sint, eam præstari humanitatem.* Dein de etiam translatiua est hæc pars. Nam se omnino tollere clementiam negat, postquam id ei visum est asperius. Sic dicendum, inquit, fuit: non ita ut tu dicis. sed translatio hæc primum reicit, alterum statuit. Cum autem hæc duæ leges inter se contrariæ sint, ne cesse omnino est, alterutram esse iniquam, & repudiandam.

A prima syllaba.) Per superlacionē dictum est. Nō enim dixit verba sententiæve solum, sed singulas etiam syllabas.

Myrrhinius.) Hic subdistinguentū est: vt, Timocrates censuit, absolutē per se accipiamus.

Ac de futuris quidem.) Per concessionē dedit hoc artificiosē, vt per hæc ostēdat, de rebus præteritis ferre leges quàm sit absurdum. Idem & in Aristocratea fecit. Cum enim concessisset, Charidemum esse ciuē ea re magis ei nocuit.

Perinde ac si quis omissis.) Reductione ad absurdum per fictionem ostendit, infinitum fore malum.

Si vinciri graue est.) Cum nihil videretur absurdi, si vades dedisset de vinculis: odiosū aliquid subicit, ad concitandum in eum populi odium.

Ne quis mulctetur.) Scribendū, inquit, fuit, nequis omnino in vincula, datis vadibus coniceretur. Nisi anticipasset.) A verbo Oportuit rursus cetera pendent. sed præpositio *οὐδὲ* transponenda est ad *κατηγοροῦν* vt hic sit sensus: Neque oportuit eum, cum deprehendisset vos aliquem iam antè damnasse vinculis, tum demum dicere, vades ab eo esse dandos.

Et iuratorum.) Nō dixit, iudices. Fortior enim est populus iudicibus. Sed ne videatur interrogare, vtrū populum oporteat plus valere legibus, qui sunt ij qui ius dicunt, qualitate vti maluit. Iuratos enim vocat iudices, iniuratos populum, vt etiam imprudentia Timocratis conspiceretur. Iudices enim, ique iurati, vincula pronunciarunt: at iste per populum vincula sponsione soluit.

Aliter. Iniuratis.) Sic presentes iudices vocat. Cur autem eos vocat iniuratos? quia ingressuri iudices, ea de re iurabant, de qua iudicium futurū erat: non de rebus iam iudicatis. Hoc igitur dicere vult: hortatur ea vos abrogare, quæ dudum facta sunt: de quibus neque conuenistis, neque iudicatis, cum alij iudices illis de rebus iusiurandum dederint.

Quare pro vobis.) Alius locus ab affectu cuiusque, quem de semetipso quisque nostrum habet. Quisq; enim vult suam sententiam ratam esse. Hic locus irā concitat, cum is qui præcessit: comparatiuus fuerit per contentionem, vtrum ratum esse oporteat suffragium iuratorum, an iniuratorum.

Sed nec ea quæ iusta esse statuit.) Demosthenicæ violētix est inuētum, aduersarij firmamētum euerte re. Nam Timocrates legem vt humanam celebrat,

τὴν ἡθὸν τῶν ὁμομοκότων, ἢ τῶν αἰωμότων. ἀλλ' οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι. δημοδενικῆς βίας τὸ νόημα τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* δημοδενικῆς βίας τὸ νόημα τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.*

A ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.*

B *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.*

C *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.*

οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι. ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.* ἀλλὰ λέξῃ ὁ πμοκράτης ἀφεῖσαι τὸ δισμοῦ, δηλονότι, τοῖς κῆ κρίσιν δεθέντα, ὃ ἢ δημοδενικῆς λαμβάνει τὸ *οὐδὲ ἀδίκημα ὠρίσασθαι.*

εἶπε τὴν ἀφ᾽ ἑσῶν τῶν δεσμῶν, εἰ καταστήσειαν ἐγγυητάς. ὁ δὲ ῥήτωρ, βιάσιως ἀναξέπει τῆτο, λέγων, ὅτι τῆ ἀληθείας δι' ἐγγυητὰς βλάπτει ἀδικήσασιν, ἀλλ' ἀπατήσασιν ὑμᾶς.
 Τὸς ἐνδεκά τ' λέγει, ἀπὸ τῆς δεσμοφυλάκων. ὁ δὲ ἐκλεψέν οὐκ ἔστι τ' δεσμῶν τὰ μὴ δεδεδωκένων ἀδικησάντων ἐνδεκά, ἢ φυλάττεσθαι, ἕως ἀπὸ ἐγγυητὰς ἀδικήσασιν ἐν τῷ δήμῳ, ἵνα ἐν τοσοῦτῳ, διωκθῆναι φυγῆν. ἀπὸ ἡμῶν τ' πημῆμα (τὸ) πημῆμα καλεῖ αὐτὸ τὸ προσωμῆμα ἐν αὐτῷ ἐκ τ' χρονοῦ τῆς ἐνάτης κερυτανείας, ὡς ἐκβαλλεῖν διπλά, ἀργύριον ἢ, αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἀρχαῖον καλεῖ. Ἰταυδοῖ ἢ, ὅτι ἐν ταῦτα καὶ Ἰταυδοῖ λέγεται, ἐμὲν Ἰταυδοῖ, τὸ δὲ γεγραμμένον. αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον.
 φαύλους ἀθεοφύλους. ὁ δὲ τῶν τῶν τῶν τῶν.
 οὐκ. ἀπὸ τῶν οὐκ ἔστι πῶς ἐγγυητὰς ἐὰν ἀποχρησθῶσιν ἡσθε, ἀπὸ τῶν ἀποδοκιμασθῆναι καὶ μὴ δεξιοῦσθαι αὐτοὺς, ἢ μὴ ὄντας ἡκανοὺς εἰς τὸ ἐγγυησάσθαι ἀπαλλάξῃ.
 οὐ γὰρ ὅλως τὸ δεδεδωκένον. πειρά. ἢ λῦσαι αὐτὸ τ' δόξαν, ἢ ἔχειν νομίμως. ὁ δὲ τῶν πολιτικῶν, ὡς φιλόδηρον νομῶν εἰσαγῶν. ἐστὶ ἢ ὡς ἀπὸ λῦσις ἀπὸ πῆλον. ἵνα μὴ τις εἴπῃ, ἰδοὺ οὐκ ἔστι αὐτὸς κελεύει ἐπὶ δεσμῶν ἐπάγει, ὅτι τὰς οὐκ ἔστι μόνον καταλιμπάνει ὑμῖν τ' τιμωρίαν τ' δεσμῶν τὰ λέγει, ὡς δεῖ δεσμεύσθαι, τῆ ἢ ἀληθείας καὶ τὰ ἔργα ἀφαιρῆναι. παρέχων κερῶν φυγῆς τοῖς μὴ βουλομένοις καταβαλεῖν, ὡς εἶπεν ἀνω. ἀλλ' ὅτι κερῶν ἐπιλήφας κατακοινοῦ ἢ τὸ ὄρετο δεῖν. τὸ ἢ καὶ παρ' ἀκούτων, ἀπὸ τ' καὶ ὑμῶν μὴ βουλομένων ἐδωκεν ἀριστῶν τ' δεσμῶν. τ' ἢ μὴ καταστήσαντος οὐκ ἐνὶ δήπουθεν. πῶς γὰρ ὁ μὴ καταστήσας μάλα ἔχειν ἐγγυητὰς καὶ φησὶ, κατὰ τ' μὴ καταστήσαντος ἐγγυητὰς οὐδὲν ἔργα φε. τὸ ἢ καθίζουσιν, ἀπὸ τ' καθίζουσιν.
 καὶ τοὶ πῶς ἀνὰ συμφορῶν. ἐν ταῦτα ἐπὶ τῶν ἀρχαῖων. ἐπιλογίζεσθαι δὲ ἀνακεφαλαίου μῶρος τῆς ῥηθέντων ἐπιχειρημάτων τῶν δὲ ἀμῶν, καὶ συμπεραίνῃ τὸ συμφέρον κεφάλαιον. δευτέρων ἢ ὡς ἀπὸ ἀνακεφαλαίου τὰ εἰρημῶνα. εἰ δὲ τις ζητήσῃ, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν λόγων ἀνακεφαλαίωσιν ἔλαβεν (ἴδιον γὰρ ὅτι τὰ ἐπιλογῶν ἢ ἀνακεφαλαίως) λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ λέγεται ἀνακεφαλαίως μερικὴ ἐνός ἐκείνου κεφαλαίου. οὐ πῆλως αὐτὸ τ' λόγος, καὶ τῆς ἀγῶνων. ὅτι τῶν ὄλων συγγῆ. ἐπὶ τ' συμφέροντος εἰσιν οἱ λόγοι. ἀλλὰ μὴ τὸ προσωμῆμα ποῖα, ἀδικήματα καταβάλλον τὰ χρέματα. ἐξ ὑμῶν νῆ Δία τοῖς ἔλλησιν. ἢ χάρις μὲν θυμῶν μεμνημένοι. τοῖς γὰρ ὅτι ὁ ῥήτωρ, ἀγαθὴ τὰς ὅτι ἀπάτης ἀναβολῆς ἢ ἀναφυγῆς τὰ μὴ διωκθῆσθαι τὴν ποῖσασιν τῆς δεινῶν. ἐν τῷ ἴδιον δὲ κερυτανείας, τ' ἐνάτον μῶνα λέγει.
 τῆς ἐκ τ' δελῶν. κυρίως τέλη, ἐπὶ τῆς λιμῶν λέγει. καταχρηστικῶς ἢ καὶ ἐπὶ τ' προσωμῶν τ' χάρις. τὰ προσωκαταβλήματα. οἷον, αὐτὰ τὰ προσωμῆματα τοῖς χρεωστούσι καὶ μὴ βουλομένοις καταβάλλειν, μέχρι τῆς ἐνάτης κερυτανείας, ὅτι, ὡς ἡδη ἐγνωσμένον, κατέβαλλον τὰ διπλά. διὸ ἢ προσωκαταβλήματα λέγει. ὅτι τὸ καταβάλλειν.
 ἐ δικαστῶν τὰ δικαστήρια. ἐ μόνον οἱ δικασταὶ ἐλάμβανον μισθόν, ἀλλὰ ἢ ἢ βουλή καὶ ὁ δήμος ὅτι ὡν ἐπιφέρει, ἀλλὰ ἀμῶν τὰ αὐτὰ πῆσιν. ἀλλὰ νῆ Δία ἀμῶν τὰ αὐτὰ. ἀπὸ πῆλον. ἀλλὰ καὶ μὴ χρέματα ἢ, ἐστὶ τὰ δικαστήρια καὶ χρεῖς μισθῶν. ἐστὶ ἢ τῆ φύσῃ ἀπὸ πῆλον. ἐ γὰρ αὐτὸς εἶποι κατ' ἑαυτοῦ τ' δικαστῶν ἀλλ' ὡς τ' τιμωροῦ τ' τὸ ἀπατηνῶν καὶ ἐστὶ συγγεμῶν. τὰ γὰρ νῆ Δία, πανταχοῦ ὁ ῥήτωρ ἐπὶ ἀναφυγῆς καὶ οἷον, ἀλλὰ νῆ Δία τὰ παρ' ἑαυτοῦ καὶ παρ' ἑαυτοῦ. νῆ Δία καὶ κύνων φέρον. ἀπὸ τ' πανταχοῦ ἐν.

ac vinculorum laxationē iactat, si vades dederint. At orator violenter hoc euertit, dicens, eum reuera ne vades quidem velle constituere, sed decipere populum. Vndecimuiros.) Custodes carceris. Suffuratus igitur, inquit, est vincula, quia non iubet vinciri apud Vndecimuiros, & custodiri, donec vades populo dati fuerint, ut ærariis interea fugere liceat. Loco æstimationis.) Æstimationem vocat ipsam multam inflictam à tempore noni curionum conuentus quo duplum esset numerandum.
 Argentum.) Ipsam summam & sortem sic vocat. ἐν ταῦτα. ἐν ταῦτα & ἐν ταῦτα dicitur, id est, hic, non ἐν ταῦτα.
 Id quod scriptum est.) Ipsam sortem. Viles homines.) Contemptæ conditionis & fortunæ.
 Quos.) Id est, quos sponsores si reieceritis hoc est, improbaueritis, & non receperitis: aut, si fide indignos sponsores ablegaueritis.
 Non enim vnuerse vinciri.) Conatur euertere legis opinionem humanitatis apud ciues excitatam, estque veluti refutatio obiectionis, ne quis dicat, Ecce & ipse vincula manere iubet: subiicit, solum nomen pænæ vinculorum vobis relinquit, cum dicit, vinciendos esse: sed reuera & ipso facto tollit, fugæ occasionem suppeditando iis, qui pecuniam numerare nolunt, vt supra dixit: *at is qui tempus est suffuratus. Verba, putauit oportere, vtrique mēbro sunt communia. Etiam ab inuitis.) Hoc est, etiam nolentibus vobis vinculorum laxationem dedit.
 Eius verò qui non constituit, non potest vti que.)
 Qui enim sponsores habere potest, qui non constituit? vbi etiam ait: In eum qui vades non dedit, nihil scripsit. Collocant.) Constituant.
 Enimverò quo pacto minus utilis.) Hic incipit conclusio. Perorat autem repetendis præcipuis argumentis, & concludit conducibile caput, denuòque capita enumerat eorum, quæ dicta sunt. Quòd si quis quaerit cur in media oratione collocarit capitum enumerationem, cum ea propria sit perorationis: respondemus, hanc esse enumerationem partis, hoc est, vniuscuiusque capitis, non perfectè ipsius orationis & confirmationis.
 Eum igitur totam confundere. Et hæc ad vtilitatem verba pertinent. An non id facio quod conuenit, statim pecuniam numerans?
 At hercule dicemus Grecis.) Gratia, iracundia mista. Talis est enim hic orator, qui malitiosas calumnias & effugia dissoluere queat. *Facere posse aliquid quod oportet?
 Nono Curionū cōuentu.) Nonū mensem dicit.
 E vestigalibus.) τῶν propriè portoria dicuntur, sed per abusionem etiam redditus agrorum.
 Adiectiones multarum.) Multam irrogatā ærariis, soluere nolentibus, vsque ad nonū senatus conuentum, vt iam cognouimus, soluebant duplū. Quæ de causa προσωκαταβλήματα dicitur, quod duplū soluant.
 Ius non dicent iudicia.) Non modò iudices mercedem accipiebant, sed & senatus & populus. vnde infert: sed gratis ea faciemus.
 At mediusedius gratis hæc.) Obiectio. Sed etsi pedefuerit, nihilominus exercebuntur iudicia, etiã sine mercede. Verùm hæc non est naturalis obiectio. Nemo enim iudicium per sese hoc dixerit: sed hoc ita affert, tanquam Timocrates id postulet, & est comparatiuum. Nam verbo νῆ Δία orator vbi que vtitur perstringendi gratia. *At hercule paterna & auita.
 Nunc vndique fugitans.) κύνων pro vndique.

Veſtigales.) Propterea non adſcripfit hoc, quod vincula miniſtabatur publicana lex.

Equites.) Nam & equites ſtipendium accipiebant in pace ad equos alendos.

Sed etiam iniuriis.) Non quia pro iis tulit, ſed de vinculis. & quia hi ſæpe pecunia mulctabantur, cauillari potuit. & quia cauillationis plena videbatur oratio, ſubiicit:

Cum enim leges edicant.) Labefactat hoc, tãquam ſit legitimi: ſed non eſt. ſed ait, Solonem hoc & hoc dicere vtilitatis ratione habita, quem Timocrates non imitetur, ſed legem inutilem rogarit. Defendit & ipſam Diodorum: quia dum vult firmas eſſe parricidiales leges, ex eo apparet propoſitum ei eſſe parentes colere. Falsò igitur eum calumniatus eſt Androtion, vt patris interfectorem.

Vt apud inferos lemuribus.) Veluti Tãtalo, Tityo, Ixioni. Quia verò ſentit talia commenta poetice audacię eſſe magis, quàm rhetorice artis, quali veniam petit, his verbis: Eſti oneroſius eſt, hoc eſt, ſtolidum vt inquit Athanaſius.

Idem aliter explicatum.) Maximè debet propter hoc interfici, vt illis lege iſta rogata, maleficos ſupplicio liberet: nos verò ita finat viuere, vt rempub. gerimus.

ποδοκάκη.) Inſtrumentum quoddam eſt tortorium, in quo torquetur aliquis ligatis manib. & pedibus, quod vocatur & *ποδοράβη* illud ab affligendis, hoc à diuaticandis pedibus appellatum.

De multa.) Id eſt, ſupplicio.

Quòd ſi conuictus fuerit.) Dixit aliquis, quomodo illud dicit, cum prius dixerit, Introducunt eum in Heliam? quí verò potuerunt eum introducere, non deprehenſum? Reſpondemus, eum hic dicere, Si conuictus fuerit: non, Si comprehenſus fuerit, ſed ſi iudicio dampnatus fuerit, * idque fecerit ob quod eſt comprehenſus. Luere, aut ſoluere.) Luere corpore, ſoluere pecuniam.

Nunquid ſimilis, Athenienſes, Solon eſt legatiſta tor.) Per contentionem & differentiam, que eſt inter Timocratem & Solonem, vt ab autoritate perſonę tanto grauius leges oſtendat ab eo eſſe violatas. Obiectionem verò hic nullam contra vtilitatem poſuit quia non expediebat ei ſui capitiſ vim labefactare. Cum verò à qualitate Timocratiſ ratiocinabitur, tũ mouebit obiectionem, dicendo, quàm abſurdum ſit futurum, cum ipſe ſcripſerit, ne quis Athenienſium vinciat, ſi ipſe mali aliquid perpeſſus fuerit. Meliores reddit.) Non dixit, Punit, quanquam in ſuperioribus pœnam commemorarit: ſed, Meliores facit, pœnam caſtigationis nomine appellans. Proinde ſpecies Timocrateę humanitatiſ noxia eſt: Soloniſ vin dicta, non pœna, ſed vtilitas.

Volo igitur.) Repetitio duorum capitum, vtiliſ & legitimi. Si quis autem quęret, quare iuſtum omiſerit? dicemus, non omiſiſſe. Sed quia non fuit omnino firmum, etſi aperte nuſquam ponit, vbique tamè immiſcet.

Primum contra leges.) Hoc eſt, legitime perſonę ſecundum, legiſ ipſiſ.

Tertiò.) Sciendum, eum hic non dicere de tertio capite, quod eſt iuſtum, ſed de vtili. Tertiu verò hic vocat vtile, non ordine, ſed diuiſione capitum. Legitimum enim caput in duo diuiſit, id quod eſt præter legem, & in id quod eſt contrarium legibus. Proinde vt in bipertita ratione, tertium hoc dixit: quoniã ad ipſam naturam legitimi capitiſ, rurfus alterum dicit vtile.

τὴν φύσιν τῆ νομίμου κεφαλαίου, πάλιν δεύτερον λέγει τὸ συμφέρον.

Α τοὶς τελωνικοῖς ἢ.) δὲ τὸ οὐ φοροσέγγρα λειπτο, ἐπειδὴ δὲ δὲ μὴν ἢ πείλει ὁ τῶν τελωνικῶν νόμος. ἰπποείας.) καὶ γὰρ καὶ οἱ ἰπποεῖς μισθοὶ ἐλάμβανον ἐν εἰρήνῃ ἕως τῆς ἐξέφεν τοῖς ἰπποεῖς. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι.) οὐχ ὅτι ἕως τούτων τῆθεικται, ἀλλ' ἕως τῆς δεισμῶ καὶ τῆς καταδικάζειν πολ- λάκις χρεῖματα τούτοις, ἢ δὲ μὴν ὅτι σοφισαδῶ. διὸ καὶ ἐπὶ γὰρ τῆτο, ἐπειδὴ σοφισμῶ πλήρες ἐδοκεῖ εἶναι τὸ ρῆμα.

λερόντων γὰρ τῶν νόμων.) * σφάλλει ὡς τῆ νομίμου εἶναι. καὶ εἶναι ἢ, ἀλλὰ λέγει ὅτι σὺλων τὸ καὶ τὸ, λέγει ὡς τὸ συμφέρον βλέπειν. ὅ ἢ, οὐ μιμῶται αὐτὸ, ἀλλ' ἀσυμφέρον γέγραφε τῆ νόμου. ἀπολογία ἢ ποιῶται καὶ ἕως αὐτῆ τῆ δὲ δὲ εἰσὶν ὅτι, δι' ὧν βούλεται ἰσχυρεῖς εἶναι τοῖς καὶ τῶν πατρῶων νόμοις, δηλὸς ἐστὶ παρεσιδουασμῶνος, τοῖς γονεῖς τιμῶν. ὡς ἐστὶν αὐτὸν σεσυκοφαντῶνται ἕως ἀδροπῶνος, ὡς τὸν πατέρα ἀνηρηκότα.

ἵνα ἐν ἀδου τοῖς ἀσεβείων.) οἷον, τοῖς περὶ τὸν τῶν ταλῶν, καὶ τὸν πτυόν, καὶ τῆ ἕξιοια. ἐπειδὴ οὐκ ἤθετο, ὡς ὅτι τὰ τοιαῦτα πολυμερῶ, πομπικῆς μάλ' ὄν ἐστιν, ἀλλ' οὐ ρητορικῆς ὡσπερ συζητήσιον ἢ πῶσιν, εἰπὼν καὶ γὰρ εἰ φορπῶν ἐστὶν ἐστὶν, πευτέσιν, ἀνὸπτον, ὡς φησὶν ἀθανάσιος.

εἰς τὸ αὐτό.) οὐραὶ φησὶν μάλιστα δὲ τῶν δὲ τῶν ταλῶν, ἵνα ἐκείναι τῶν τῆ νόμου, τοῖς κακούργοις τιμωρίας λυσιση. ἢ μῶς ἢ ἐάτω ζῆν, ὡς πολιτευοῦντα. ποδοκάκη δὲ βασιανησιόν τῆ ἐστὶν ὄργανον, εἰς ὃ σπρεβλοῦται τις, δεισμῶ μῶνος τὰς χεῖρας καὶ τοῖς πόδας, ὅπερ καλεῖται καὶ ποδοράβη. τὸ ἢ περὶ τῆ τιμῶν, δηλονότι περὶ τῆς τιμωρίας. εἰ δὲ ἀλλῶ.) εἶπει ἀντις, πῶς λέγει, ἐὰν ἀλλῶ καὶ τῶν φοροεπιτῶν, ὅτι εἰσαζόντων αὐτὸ εἰς τὴν ἡλιαίαν. πῶς ἢ ἐδύνατο αὐτὸν εἰσαγαγεῖν μὴ κατὰ χρεῖν αὐτῆ, λέγει μῶν, ὅτι τὸ, ἐὰν ἀλλῶ, ἐταῦθα λέγει, οὐκ ἀδ καμυχεθῆν ἀλλ' ἐὰν ἀλλῶ δὲ τῆς κρίσεως ποιήσας, ἐφ' ὧσπερ συμεληφθῆν. τὸ ἢ παθεῖν ἢ ἐπιπέσιν, ἀντὶ τῆ παθεῖν εἰς τὸ σῶμα. ἐκπέσιν ἢ χρεῖματα. οἰοῖός γε, ὡ ἀνδρες ἀθλιωταῖοι, σὺλων ὁ νομοθετῆς.) καὶ ἀντεξέτασιν, ἐκ δὲ φοροῦς τιμωρίας καὶ σὺλωνος ἵνα ἐκ τῆς δόξης τῆ φοροσῶντι δειξῆν, αὐτὸ πλέον ὡς ἀνομώτατον. ἀντὶ τῆσιν ἢ οὐδεμίαν ἐταῦθα περὶ τὸ συμφέρον ἔδεικται. οὐ γὰρ ἐλυσιτέλῃ αὐτῆ, ὡς ἀθεάσιν τῆ οἰκείας κεφαλαίου τὴν ἰσχυρῶ. ὅταν ἢ ἐκ τῆ πειοπίτος τῆ τιμωρεῖται λογιζῆται, τότε κινήσῃ τῆ ἀντίθεσιν, λέγων ὡς ἀποπὸν ἐργαζίας, ὅπως μηδεὶς ἀθλιωταῖων δεθήσεται, καὶ αὐτὸς πείσεται τι κακόν.

βελτίους ποιῶν.) οὐκ εἶπε, κολάζει καὶ τοῖς ἐν τοῖς φοροεπιπέτοις περὶ κολάσεως διεξερχόμενος, ἀλλὰ βελτίους ποιῶν, στωφορῆσιν μὲν εἰπὼν τῆ κολάσιν, ὡς τῆν τιμωρεῖται δροκουσαν φιλανθρωπία, βλαβεραὶ εἶναι τῆν ἢ σὺλωνος τιμωρία, οὐ κολάσιν, ἀλλ' ὠφέλεια. βέλτομα τῶν.) ἀνακεφαλαίως τῆ δὲ κεφαλαίων, τῆ συμφέροντος εἶναι νομίμου. εἰ δὲ πῶς ζητήσιν, τῶνος ἵνεκα τὸ δίκαιον παρῆλιπῶν ἐροῦ μῶν, οὐ παρῆκεν, ἀλλ' ἐπειδὴ μῶν πῶν ἰσχυρῶν, φανερός μῶν αὐτὸ οὐ τίθησι. κατὰ σῶν εἶναι ἢ αὐτὸ πατῶν. φοροσῶν μῶν ὡς τῶν νόμοις.) τῆ τῶν νόμοις τῆ νομίμου προσωπῶν τὸ ἢ δεύτερον, τῆ νόμου αὐτῆ. εἶπὸν ἢ.) ἵσῶν ὅτι ἢ λέγει ἐταῦθα περὶ τῆ εἶναι κεφαλαίων, ὅ ἐστὶ τῆ δικῶν ἀλλὰ περὶ τῆ συμφέροντος. εἶπὸν ἢ αὐτὸς ἐκάλεσεν ἐταῦθα τὸ συμφέρον, καὶ τῆ τῶν κεφαλαίων, ἀλλὰ καὶ τῆ δὲ τῶν νόμων κεφαλαίων, εἰς δύο διείλαν, εἰς τῆ τῶν νόμων, καὶ τὸ ἐναγῶν τοῖς νόμοις. οὐκοῦν ὡς περὶ τὰ δύο μέρη τῶν εἶπε εἶπὸν ἐπειδὴ περὶ αὐτῶν.

οὐδὲ

ουδὲ γὰρ οὐδὲ ἀκων.) * εἰ μὲν ἐν πορνείᾳ τῆθεν εἰ
 κτ' ἀγνοία πικρὸν δὲ τῆς γῆρας. ἐπειδὴ ἡ ἐν μα-
 λέτις, οὐδὲν ἔχει καλῶς. τὸ γὰρ οὐδὲ ἀκων, ἀνάγκη μὲν
 συγγνώμης, λυσις ἢ λαθραῖα δίκαια, οὐ ἔχει ποροφέρειν
 ποροφέρειν, οὐ φανερός ἢ αὐτὸ πῆσι, ἐπειδὴ ἴσχυι ταύ-
 τη. Σαυμάζω δὲ, ὡς αἰδρεῖς ἀθληταί. ἐπεὶ οὖν τὸ δὲ
 κερὸν κεφάλαιον, ὅπερ κατὰ γένειαν καθαρώς εἰς τὴν κατα-
 δρομὴν τῆς ψυχῆς τὸν ἀνδροπίωνα. ἡ δὲ ἐρησεν ὁ μὲν ἀνδρὸς
 δευτέρων εἶναι ὑπόθεσιν. εἰ μὲν τις ἀγορευόμενος, δὲ πρὸς
 κρίσεως ἀρχαίαι κτ' αἰτεξέτασιν. πῶς μάλιστ' ἀδικούσι
 τὴν πόλιν ἀσυνόμοι καὶ δίκασαι κτ' δήμοις γιγνώσκουσι
 δεξ' πέναι, ὡς ἀπὸ δευσίας, καὶ ἀπειρίας, δόξαντες ἐν τῇ
 ὀθωαίᾳ κεκλοφέναι ἢ κερῆσβεις αἰρεθέντες ὑπὸ τῆς δή-
 μου πλούσιοι, ὑψηλοὶ ἰερεῖς καὶ ὅσα χεῖρα, καὶ πο-
 λυὸν χρόνον ἐνεκαρπωμένοι, ἀξίον ἢ ζήτησαι τὸ τόπου
 τὸ δοκοῦν ὑφορμῆν. φησὶ γὰρ, τοῖς μὲν κερῆσβεις βουθεῖ-
 δαι τὰ νόμους ἀσυνόμοις καὶ δίκασαι κτ' δήμοις γε-
 νομένοις, μὴ βοηθεῖται, καὶ τοῖς γὰρ εἰ ὁ νόμος τὸ δεσμὸν ἀ-
 φησὶν ὁμοίως τοῖς πᾶσι ἀρίστοι. πῶς οὐκ οἶόν τε τοῖς μὲν
 βοηθεῖν, τοῖς ἢ οὐ βοηθεῖν αὐτῶν; εἰ μὴ τις λέγει, ὅτι οὐκ ἀ-
 φαιρεί τὴν δεκαπλασίαν τῆς ἀσυνόμων. ἀλλὰ καὶ τὸ
 σαθρῶν. τοῦ τοίνυν τὸ σόφισμα, ὅτι οὐκ ἔστι δέσμιος δε-
 λέγεταί, ἀλλὰ καὶ τὸ πῶς ἐπιδικαστέον εἰσὶν ἐκπινύ-
 ναι; οἱ κερῆσβεις ἀὐφήρωται ἢ ἀσυνόμοι καὶ ἀγορευ-
 νόμοι τὴν δεκαπλασίαν διότι ἐκλέψαν; οὐ καὶ τὸ νόμου
 γὰρ δελέγεταί, ἀλλ' αὐτὸ κατ' αὐτὸ ὁξείαζι μόνον τὸ
 δίκασαι. πῶς δὲ δικαστέον κατὰ βάλειν εἰσιν; οἱ δεξ' πε-
 νίαν ἠλέψαντες, ἢ οἱ κερῆσβεις αἰρεθέντες; καὶ πλούσιοι ὄν-
 τες, εἴτε ὑπερβολῶς ἢ ἄρα μαι τῆς μεσοδοῦ, τὸ το πορο-
 φέρειν φοβούμενος γὰρ τὴν δὲ τῆς δίκης ἐφορῶνται ἀ-
 πινθεσπία (πικρῶς γὰρ τὸ διορίζεσθαι τοῖς ἀδικούσι δὲ
 κίω δίδοναι) ἐκ δὲ τῆς οἰκείου ποροφέρειν τὸ κεφάλαιον
 λέγει, ἀλλ' αὐτὸ καὶ κέρω σόλωνα θυλλεῖ. τὸ τὸν γὰρ ἀφ'
 εἰαυτῆς τὸ νομοθετοῦσα, πῶς αἰ τις ὠμόν ὑπέλαβεν εἶναι.
 διόπερ δὲ τὸ ποιότητος τὸ σόλωνος ἐργάζεσθαι. ἀξίον ἴσχυος
 γὰρ ὅτι ὁ σόλων καὶ ὀπισθητότερος, εἰ δὲ ἀγορευόμενος, ὁ
 ἐποπῆς τῆς ἀνίον τῆς ἀγορας ἀσυνόμοις ἢ, ὁ ὅτι τὸ εἶναι
 κερῆσβειαν τὴν πόλιν ἀγορευόμενος, ὁ παρ' ἡμῶν πατήρ.
 ἢ δίκασαι κτ' δήμοις γιγνώσκουσι. ἐγίνοντο γὰρ κτ' δή-
 μοις οἱ ἐν τοῖς παλαιῶσι καὶ ἐν ἀλλοῖς δήμοις δίκασαι.
 ὠρεῖλες οὐκ ἔστι τούτου, εἰπερ ὡς δὲ εἶναι εἶναι φιλαθεσπίας,
 καὶ ὅτι τούτων θείων τὸ νόμον ταῦτα ἢ πάντα λέγει, ἀνα-
 εσπία τὸ ἴσχυον τὸ ἐναντίου, καὶ τὸ δίκασαι. ἵνα δείξῃ αὐτῶν, εἰ
 δεξ' φιλαθεσπία νομοθετήσαντα, ἀλλὰ δεξ' τούτοις.
 ἄλλως. οὐκ ἀπλῶς τὸ λέγει, ἀλλὰ βουλεύεται σημεῖον
 τὴν ἐναντίω πορτανείαν, ἵνα δείξῃ αὐτοῖς δεξ' τούτου
 γρῆσονται τὰ διπλά.
 καὶ τοῖς γὰρ ὁ σόλων. ἀλλ' ἀνάγκη τὴν φιλαθεσπίας.
 ἰδοὺ γὰρ ὁ σόλων φιλαθεσπότερος αὐτῶν, καλεῖται τοῖς
 ἀδικούσι, εἰδὲν ἢ ἀρίστον, ὡς ὅτι δὲ εἶναι. εἰ ὁ τό-
 πος εἰδὲν, τῆς δὲ τῆς ἐλάττονος συγκρίσεως, τὸ ποροφέρειν
 ὄντος δὲ τῆς μεζονος οἰκείος ἢ τῆς τόπων ἐκείνους. ἐπει-
 δὴ καὶ ἀνδρῶν κερῆσβειαν κεκλοφόντων ποιεῖται τὸ λό-
 γον ἀναγκῶς καὶ τοῖς ὡς δὲ δέγματος οἰκείοις κέρη-
 ταί. ὅρα γὰρ ἐν αὐτῶν, ὅτι περὶ τῆς ἐλάττονον κλεμμάτων
 μεζῆσται τιμωρίας ὁ σόλων ὤρεσε. καὶ οὐκ ἀπέχρησεν
 ὑπὸ τῆς μελλόντων. εἴτιος τόπος εἰδὲν καὶ τὸ ἐναντίον.
 εἰ δὲ τις νύκτωρ. μὴ ἡμέραν λέγει, ἀλλ' ἐν ἡμέρᾳ. ἐν νυκτὶ ἢ μεζῆσται τὴν τιμωρίαν εἰδείξεν, ἐπειδὴ ἡμέρᾳ με-
 ζῆσται τὸ ἐγκλημα τῆς νυκτός. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ, δυνάται τις καὶ βοηθεῖν καλέσαι εἰαυτῶν ἐν τῇ νυκτὶ οὐκέτι.

A Neque enim vel inuitus.) Si data opera tulisset, si
 per imprudentiam aliquid boni forte fortuna scri-
 psisset. Quia verò meditatò, nihil bene haber. Nā il-
 lud, Ne inuitus quidē, est veniæ sublatio, & tecta iu-
 sti refutatio, quòd afferre potest Timocrates. Id vē-
 rò nō apertè ponit, quia aduersarius ea re pollebat.
 Miror autem Athenienses.) Hic incipit iustum ca-
 put, quod purè definit in exagitatione Androtonis;
 quam dixit Menander secundum esse argumentum.
 Si quis ædilis.) A comparatione orditur per con-
 tentionem. Quinam magis laudant rempublicam;
 municipes qui præfecti vrbis & iudices fiunt; qui ex
 inopia & incitia & imperitia rerum in referendis ra-
 tionibus peculatus esse rei vili sunt; an legati delecti
 à populo, diuites, qui sacram & publicam pecuniam
 furripuerunt, & vnum fructum eius pecuniæ diu te-
 nuerunt? Operæ precium autem est in hoc loco que-
 rere, id quod oblitare videtur. Ait enim, legatos iura-
 ti legitimo: Eos verò qui præfecti vrbis & iudices in
 municipiis facti sint, non iuari. Atqui si lex vincu-
 la remittit, ex æquo remittit omnibus. Quis potest i-
 gitor fieri, vt ea iuuat alios, alios non iuuat nisi quis
 dicat, eam non auferre decuplū à præfectis vrbis, sed
 & hoc infirmū est. In quo igitur est captio? quia non
 de vinculis differit, sed de eo, vtros sit æquus solue-
 re? legatos, ea quæ furripuerint, an præfectos vrbis
 & ædiles, decuplū ob peculatu? Nō enim de lege dif-
 ferit, sed iustū ipsū per se exquiri: vtros sit æquus
 multā numerare eos, ne qui sint ob inopiam furati;
 an qui delecti legati & homines locupletes, postea
 furripuerint? Quod verò in hac tractatione admittit
 exponam. Quia metuebat inhumanitatem iullo ad-
 haerentem (acerbi enim est, pronūcia: e iniuriis pœ-
 nas luendas esse) non à sua persona caput illud pro-
 fert, sed Solonem sursum & deorsum inculcat. Eum
 enim qui autoritate suapte legem eam tulisset, qui-
 us crudelem existimasset. Quapropter à qualitate
 Solonis hunc locum tractat. Auctoritate præditus e-
 nim est Solon, & illustrior. Est autem ἀγορευόμενος, in-
 spector rerum vernalium in foro, ἀσυνόμοτος, qui in eo
 occupatur, vt vrbis munda sit, qui apud nos πατήρ ap-
 pellatur.
 Aut iudex municipalis.) Fiebant enim è singulis
 municipiis, vt è Paxantiis & aliis, iudices. Deuissies
 igitur, inquit, antea, siquidem studium humanitatis
 habebas, & de his ferre legem. Hęc autem omnia di-
 cit ad euertendum aduersarij præiudicium, & iustum:
 vt ostendat eum nō ex humanitate tulisse legem, sed
 propter legatos. Aliter. Non simpliciter hoc dicit,
 sed significare vult, nonum senatus conuētum, vt o-
 stendat per hoc eos debere dupla.
 Atqui Solon.) Alia sublatio humanitatis. Ecce e-
 nim Solon qui est eo humanior, punit iniurios: iste
 verò dimittit, vt demonstrabimus. Est autem locus
 hic comparationis à minore, cum is qui antecedit,
 sit à maiore. Proprius autem est vterque locus. Quia
 enim de legitis peculatoribus verba facit: necessariò
 etiam propriis exemplis est vsus hic enim vides, fur-
 ta minora grauissimis pœnis sanxisse Solonem.
 Et non satis ei fuit de futuris.) Tertius hic locus
 est ex contrario.
 Si quis autem noctu.) μεθ' ἡμέραν dicit, pro inter-
 diu. Noctu autem maiorem esse pœnam ostendit,
 quia nocturnum erimen est grauius. Interdiu enim
 adiutores licet accersere, noctu non item.

Quorum sunt abductiones. Id est, quos licet abducere in carcerem, ut significet illam de quinquaginta drachmis legē. Qui enim infra quinquaginta drachmas furabantur, lenius puniebantur.

E Lyceo. Tria fuerunt hęc gymnasia apud Athenienses, Lyceum, Cynosarges, Academia. fuerunt & templa ibidem: ad Lyceum, Lupicidæ Apollinis: ad Cynosarges, Herculis ad Academiam, ipsius Academi herois, à quo etiam locus nomen accepit. Sic autem vocata sunt tali de causa. Academia, ab heroe quodam Academio, ædificatore loci illius ubi docebat Plato, sed tenor Academiae in recto casu est in antepenultima, ακαδημία quoniam & rectus Academi ακαδημῆος, à quo nominata est, acutum habet in ante penultima. Cynosarges ex eo, quod cum aliquādo sacra fierent Herculi, canis albus coxas rapuit, & in eo loco deposuit, in quo est gymnasium. Rectus κυνοσαργῆς & ipse antepenultimam acuit. Nam cōpositio in tergum reiecit accentum. Lyceum, Lupicidæ Apollinis, siue quia pastoralis is deus habetur: ex eo quod Admeto seruiuit, & ei necesse fuit, ut pastor, occidere lupos, hostes gregum: seu quod, cum aliquando lupi urbem Atheniensium inuasissent, & multos Athenienses occiderent: respondit deus ille, ut in eo loco maximè sacrificarent: post ex nidore perierunt lupi. Ex eo Athenienses grati Apollini, illic eius ædem extruxerunt, Lupicidæ Apollinis cognomento.

Atqui ego putabam. Tertius hic locus ex contrario. Vides enim eum de modo disputare, quo pacto eum oportuisset ferre legem.

Atqui o Timocrates. Locus à pari. hic enim de paritate & pœna pro cuiusque merito, verba facit.

Non enim profectò dicit. Obiectionis refutatio. Dixi enim saepe, non ita vehementer esse puniendū, sed clementius. Soluit autem eam. Ceterum nō profus illud ipsum dicit: sed ut ipse vult, ita introducit.

Nota in iis qui deserūt ordines, negare veteres leges composita voce dici, quod alioqui Demosthenes sic dicturus fuisset.

Interest autem. Excellit. grauius enim esse ostendit. Quidam pro differre exponunt. Atqui nec fuit nec sacrilegum commiserunt, sed definitiuè hoc facit. Ipse enim sacrilegium hoc vocat, non dare pecuniam sacram. Illud enim à principio, hoc à fine fit. Qui igitur è templo surripit, à fine: qui verò profus non soluit, à principio facit sacrilegium.

Nō casu. Dixerit aliquis: Nō igitur est reprehendendus Androtiō cū suis, siquidem ipsi in causa nō sūt sed dea. Respondemus: *primūm Homerum, deinde Platonem hoc nos docuisse: Deos, si quæ videant improbum, iniicere ei talem aliquam cupiditatē, ut per eam det pœnas eorū quæ clam admisit. Quemadmodū Pádaro periuro illi persuasit Minerva, ut fœdus violaret, vnde etiam in lingua est vulneratus.

Quasi alas sic enim pingitur Victoria. Quidam exponunt, Victricis Mineruæ simulacrum in arce esse. Eius alas, quæ essent aureæ, instituisse quosdā improbos auferre, & ipsos suis manibus perisse. Dissentientes enim inter se, quis plus è sacrilegio caperet: iniecto eis illo furore à Minerva, semet ipsos prodidisse. Alij dicunt, quemque maleficorum contēdisse, ut plus acciperet: atque alios dixisse, sibi plus esse dandū, quod alios gestassent ad templi aditum: alios, se ingressos, maiore in periculo versatos esse. Magis enim fuisse metuendum, ne ipsi intus caperentur, quàm illi qui mansissent foris.

Magis enim fuisse metuendum, ne ipsi intus caperentur, quàm illi qui mansissent foris.

ων αι απαγωγαι εισιν.) αιπη τε καθ' εν αι απαγωγαι εισιν. να δηλωση τ' ισαρ τ' εν πενήκοντα δραχμῶν. ει γδ κλέπτοντες ηττονα τ' εν πενήκοντα δραχμῶν, ηττονα επαχρον. εν λυκειου.) εἴα ταυτα γυμνασια ωρα εἰς αθηναίους. λυ κ' ηερα, οπι μδ τε λυκειε, λυκοκτόνου δπόλλωνος οπι η κωσοσαργῆς, τε ηερα κλειε οπι η ακαδημια, αυτε ακαδημια τε ηερος. οε ου κη ο τοπος εκληθη. εκληθησαν η εταε, δε τοιαυτην αιταν η μδ ακαδημια, δπο ηερος τνος ακαδημου, κησαντες η τοπον. ενθα δε εβλω ειχε ο πλατων. ο η τνος η δδθια, της ακαδημιας, ερεπα εζημιεται. επειδη κα η δδθια τε ακαδημου οε ου εκληθη ερεπα εζημιεται. το η κωσοσαργῆς, εκ ηερε τε θυοιας τε ηερα κλει, κωσα λυκοκτονα ερεπα εζημιεται ηερεου, κη δπο δε εδ αυτα εις η τοπον ητον. ενθα εε το γυμνασιον. η δδθια το κωσοσαργῆς, κη αιπη ερεπα εζημιεται. η συμδεις γδ παλιν αιεπημπε η τον. το η λυκειον, λυκοκτόνου δπόλλωνος. η οπ νόμος ο δεος νομιεται, εκ τε θητευσαι αδ μντω, κη αιεπημ πε ανελειν, ως νόμον, εἰς λυκοις, τοις εχθερεσι οιας η πιμναις, η οπ λυκων ποτε επελδοντων τη πολει, τη τ' εν αθηναίων, κη πολλοις τ' εν αθλωτων αιερευωτων, ερεπεν ο δεος, ερεν μεγαλισα εν τω τοπω κη λωπον εκ ηε οσμυδ απωλλυτο οι λυκοι. κη εκ του πευ χρειν ομολεζουης οι αθλωτοι τω δπόλλωνι, ηερε ενεισα αυτε κη πεσησαντο, κη λεσαντες αυτο, λυκοκτονε δπόλλωνος. κη τοι γ' ερω φωλυ.) εἴτος οε εη τοπος κη το εναθιον. ορας γδ οπ εε εε οπε δεαλεγε, παε εχλω αι η νεομοδετηκεια.

καη τοι ω πυοκρατες.) ε τοπος δπο τε ισου. ενταυθα γδ εε ισοπτες κη η κατ αξιαν εκαστου τιμωριας, πει η τ λογον. ου γδ δε ηρει γε. αυ ηπιπτοιος λυσις. ελεοι γδ πολλοις οτι ουχ ετω δεη κολαζεν σφοδρωε, αλλ ηπιω τερον. λυει η αυτη, ου παντως η αυτο ητο ερασειν, αλλ ως αυτεε εελε.) ουταε εισαγα. σημειωσαι δε εν τω τοις

λιπουσι τας ταξειε, φασιν οι παλαιοι, οτι λειποτακτηε συμδεταε ου λεγεται. η γδ αυ, ελεζου ουταε. δεαφειρε η) το δεαφειρε, ισαρ εβλωι. δεινότερον γδ δεοφαινει. πωε κη οπι της δεαφραε, το δεαλεγε. κη τοι γε ουτε εκλεψαν, ουτε ηεροσυλησαν. αλλ ε ορειστωε ητο ποιει.) αυτοε γδ τε ε φασκει ηεροσυλια τ μη δουωα τα ζημηατα η του. το μδ γδ δπο της αρχηε, τ η, δπο τε τελειε γινε.) ο μδ αυ εν τε ερου, δπο τε τελειε ποιει. ο η μδ αφειε ολωε, δπο αρχηε. ουκ επο ταυτοματε.) ειπο αν τιε, κηεν αξιει εν κλημαε οι εε η ανδροθωνα, ειγε ουχ ουτοι αιποι, αλλ η δεεε. λεζουμδ οτι τετο, ερεπτοε ημιν εμπεροε γεληρικεν, εετα πλατων, διδασκοντες ημειε, επειδαν ο εωσιν οι δεοι τινα πονηρεν, εμβαλλουσιν αυτω τοιαυτην πια επηδυμια ερεε το δι αυ της δουωα την τιμωριαε, ισαρ ων ποιων ελανθαιεν. ωσπερ η πανδαρον εηποροκον οντα, ανειπεισεν η αθλωα ωρα αωνοδησαι. οθεν κη, κητα η ελωτ της τερω.) ακερ ηερα η λεγα, οι νει τα περα. ουτω γδ ζεαφεται η νικη. πνεε η εζηρωμ.) νικεε αθλωαε εη) εγαλμα εη τη ακροπολει. ταυτηε η ταιε περυγαε, ζεουταε ουταε, επεχερησαι τινεε κη κουρηαι αφελεε. κη απωλοντο αυτοι υφ εαυτην οι κη κουρηαι. εασαζοντεε γδ κη ε αυτοιε, ηεε πλεον λαβοι εκ η κλοπηε, εμβεα λουσηε αυτοιε τετο η αθλωαε, η λεξαν εαυτοιε. αλλοι δε φασιν, εμαεεε η κη κουρηων ερεισνεικει το πλεον λαβειν κη οι μδ αυτ, ελεον αυτοιε ερεσηκειν το πλεον λαβειν, οτι αυτοιε ταιε ετεροε εεασαξαν ερεε το εισελθειν εν τω ερεα. οι ηελεον, αλλ ημειε εισελδοντεε, πλεισοι κινδυνω εεητα ζομδα. ημειε γδ δεεε αν ειδον οιαε αλωναε, ειπερ υμειε τεε εεω.

βουλο-

ἔβλομα δὲ ὑμῖν.) ὡς ἐν παρομοίᾳ ἐπεσημῆνατο* αὐτὸ
 ἐμβαλεῖν εἰς τὸ αὐτὸ. αὐξήσεις ἢ ὁμοίως ἐκ τῆς αὐτῆς παρο-
 μοιεύεται ἢ παρομοιωθεῖται, ἵνα μὴ δόξη ἰσοκυβερτῶς αὐτὰ
 λέγειν. ὡς ἀλλοτρίως ἢ ἡ βελτίων γραφή. ὁ ὡς ἀλλοτρίως
 μοι, ὅπως αὐτὸ δόξη δὲ τὸ μέγεθος λέγειν, καὶ ἡ ὡς ἀλλο-
 τρία ἐν τῆλικούτο παρομοίᾳ. καὶ τοι εἰ μὲν ἐλάττω.) ἀ-
 πίπτειν ὡς ἐν ὑποθεσει. ἀλλ' ἢ τὸν ἀδικούσιν. οὐκ ἐν καὶ
 μαίνεσθαι ὁμοιολογήσει. ἀξίον τοίνυν.) ἐστὶ καὶ εἶδ' ὁ τόπος
 ὁμοίως κατ' ἀνθρώπων, ἀναιμνήσκων, ἢ ἐπὶ λμα τὰς
 εἰσπραξέεις ποιούμενος. εἰ μὴ ἢ διχόθεν.) ἐκ δύο τε-
 χνῶν, ἢ ἐκ δύο δικαστηρίων. πυνέβαινε γὰρ δύο γίνεσθαι ἐν
 τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἵνα οὐ μὴ ἢ ὡς ἑργασία, καὶ λυεῖ τὸ-
 πο. δύο τέχναις μετέπειτα πάλιν καλύει, δὲ τὸ μηδεμίαν
 καταποδοῦν ἐν τῷ τῶν γνώμων μερίζεται. ἐκκλινοῦσ' εἰ-
 ἴ, αὐτὴ τὴν εἰσπράξ' αἰ τις ἐκ τῆς πεινήτων ἀπμορ ἡυόμενος,
 ἐν τῇ ἐκκλινοῦσ', λαβεῖν βελούμενος γρημματα, ὡς ἐκκλι-
 νοῦσ' αἰ. ὅπως δὲ οὐ τοι.) ἀντὶ τῆς εἰρητορες οἱ ὡς ἐλ' τ' ἡμο-
 κροῦσ' αἰ. ὅσα ἢ πῶς ἐν ταῦτα δηλοῖ, ὅτι ἰδιώτης ἐστὶν ὁ
 Διόδωρος, διότι τῆς ῥητορες ἐν ταῦτα κατὰ ἔχει. καὶ γὰρ αὐτὸ B
 ὁ δημοσθένης ταῦτα ἔλεγε. τὸ ἢ ἄλλα ἢ Δία, κατ' ἐρ-
 τισιν. ἐστὶ ἢ ἀνυποροεῖ ἐκ τῆς ἀρεπταῖς. καὶ εἰ πάνυ πολ-
 λὰ ἔχω καὶ κλοπῆς λέγειν.) τῶν καὶ ὡς ἀλλοτρίως γρημματα
 κέρη.) ὅπως γὰρ εἰπεῖν οὐδὲν ἔργον, εἰ μόνον αἰ: ἰτ' εἰδ' αἰ.
 πολλὰς πενταετηρίδας.) οὐκ ἀπλῶς τὸ εἰπεῖν ἀλλ' ἐ-
 παιδῆ καὶ πῶς ἐπὶ ἢ γὰρ τὰ παναθῆναια τότε ἢ ὅσων
 ἀρεῖσθαι τὴν δεσμοῦ τοῖς δεσμοῦσ' αἰ τὴν πανήγυριν
 ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ καὶ ἀνδροτίανος. διόν ἢ εἰπεῖν πεντα-
 τηρίδα, εἰπεῖν πληθύνοντες ὅτι τὸ ἐπαχθίσεσθαι φέρον τὸν
 λόγον. τὰ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἢ ἡγρουν τὰ ἐν τῇ νεότητι. ἵνα πάλ-
 λιν σὺν ἢ, ἢ τὸν εἰς κηαῖδ' εἰαν. εἰς δεκείαν αὐτομο-
 λήσας.) εἰκοθεν εἶδ' αἰ χμάλωτος εἰληθῆαι ὑπὸ τ' ἐν δε-
 κείᾳ. εἰ γὰρ ἢ αὐτόμορος, οὐκ αὐτ' ἔχισεν ὑπὸ ἀθῆναι-
 οῖς. τὸ ἢ ἐκ τύχης συμβαῖν, εἰς παρομοίᾳ ἐν ἀγρ. ἀρμυσις
 ἢ νῦν, ὁ τ' φερεται τῆς ἐν δεκείᾳ ἢ γρῶμενος. δεκείᾳ
 ἢ γρῶμενος τ' ἀττικῆς ὅπως ἐτέχσαν οἱ λακεδαιμόνιοι κατὰ C
 τ' πόλεως. πολλοὶ ἐν ἢ τὸ μῶλοισι, ὅσοι ἦσαν τ' ἐκκλινοῦσ' ἢ ὡ-
 μης. γέροντα ἢ αὐτὸν πάνυ* λέγουσι, καὶ γὰρ τὸ τέλος τῆ
 πελοποννησιακοῦ πολέμου γέροντες τ' τοῖς οὐδ' αὐτὸς ἢ τ'
 αὐτομολογησάντων ἐκεῖ. ἰστέον ἢ ὅτι βελούμενος βιαίοτε-
 ρον ποιῆσαι τ' λόγον, τ' τοῖς εἰπεῖν. ὡμολόγητο γὰρ ὅτι καὶ τὰ
 τῆς πᾶσαν, καὶ τὰ τῆς γυμναστικῶν* αὐτῆς ἢ πάλιν. ἀλλ' ἢ
 να τὴν ἀρπαγῶν αὐτῆς δηλώσῃ, τὸ εἰπεῖν. εἰ λαβεῖν καὶ
 πάντων τούτων κοινὸν τὸ οὐκ ἐστίν. ἀρμυσις.) τῶν λακεδαι-
 κῶν ἀρχοντι τῶν ὄντι ἐκεῖσε ὅτι οἱ ἐν τῇ δεκείᾳ ἀρμυσις,
 σπυραχέω τοῖς αὐτῶν σπυραχέω λαμβάνειν, ὡν κλέ-
 πῶσι ὡς τῆς ἀθῆναιων, τὰ ἐν ἢ ἢ μέρη καὶ αὐτοῖς κατὰ
 ἐλάττω μόνον τὸ δεκείον, ὅτι τῇ πόλει τῆς λακεδαιμο-
 νίων. ἵνα δὲ τούτων καὶ πολλοὶς παρομοίᾳ, καὶ παρομοί-
 μως δὲ καὶ σὺλᾶν τὰ τῆς ἀθῆναιων. τὸ ἢ τούτων ἀκρι-
 βῶς, ἀντὶ τῆς ἢ ἢ ἐσὺλα δὲ ἢ ἢ. τὸν τ' δὲ φερον.) ὅτι
 τούτοις ἐκ δὲ τῆς ὅτι ἐξέτης, ἐν τῶν ἀγρᾶ ὅρι τις ἀττι-
 κῆς, δεκείον τὴν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ. ἀπνάκης δὲ, ὅ-
 νομα ξίφοις περσικῶν. τὸ ἢ δεκείον, ὄνομα νομίσματος
 ὡς τῶν περσῶν. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι εἰδέν.) πάλιν ἐν ταῦ-
 τα εἰπὼν τ' μὲν, ἐκ ἐπὶ γὰρ τὸν δε, δὲ τὸ ὁμολογημῶν
 εἶ) ὅπως ἐμελλεν ὅπως φέρον. ἐμελλεν γὰρ ἐπὶ γὰρ νομίζω δὲ
 ἐ ὑμῖν τὸ σπυραχέω. τὸ ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι οὐδὲν, παρο-
 τὸ ὡς ἐστὶ παρομοίᾳ τὸ πικρῶσ' ἀπαν(ας εἶ) παρομοίᾳ.

A Volo autem vobis.) Tanquam per exordium signi-
 ficat, ipsum in id periculum se comecisse. Amplifica-
 tiones autem æquæ ex eodem loco petuntur. Sed fin-
 git se ex tempore dicere, ne meditatus esse videatur.
 Prætermittenti autem melior est scriptura: quod à
 me prætermisum est, ut videatur ob magnitudinē
 dicere, & non prætermittere tantam rem. At si mi-
 nora.) Obiectio* ut in causa. At minus delinquent.
 Igitur & insanire se fatebitur. Operæ precium igitur.)
 Est & hic locus similiter contra Androtionē, in me-
 moriam ea reuocans quæ in exactione tributorum
 fuit ausus. Si quis fuerit bifariam.) Ex duabus artib*,
 aut ex duobus iudiciis. Accidebat enim ut bina fie-
 rent eodē die. Ne igitur esset tanquam questus, pro-
 hibet hoc. Duas artes tractare rursus vetat, quod neu-
 tram bene exerceat animus, in duas partes veluti di-
 stractus. Cōcioni interest.) Ingreditur pauper aliquis
 ignominia notatus in concionem, ob accipiendam
 pecuniam, ut cōcionis particeps. Ut autem illi.) Hoc
 est, oratores, patroni Timocratis. Obserua ut hic si-
 gnificet, indoctum esse Diodorum. Quare hic oratō
 res perstringit. Neque enim Demosthenes hæc dix-
 isset. At hercule.) Per interrogationem, eique obie-
 ctio ab indecoro. Nō tamen si permulta possit de pe-
 culatu dicere.) Figura præteritionis est vs*. Vbi enim
 nihil habemus, obscure tantum significandū aliquid
 est. Multa iustra.) Non simpliciter hoc dicit, sed quia
 quinto quōque anno Panathenæa solebant celebra-
 ri. Tuum ve. ὁ licet ab vinculis exire vinculis propter
 celebritatem ludorum, ut in Androtioniana cogno-
 uimus Cū autē dicēdū fuisset, iustrum, pluraliter extu-
 lit, ut atrociorē orationem redderet. Florentē etc.)
 In adolescentia, ut rursus eius mollicie derideat. Cū
 Deceleā profi g (set.) Videtur captus esse ab iis qui
 Deceleam tenebant. Nam si transfuga fuisset: vira ei
 cōcessa nō esset ab Atheniensibus. Sed orator quod for-
 tuitō factum est, ad consilium refert. Harmolles, id
 est, prefectus.) Nunc eum significat, qui præfidio De-
 celico præfuit. Est autem Decelea oppidum Atticæ,
 quod Lacedæmonij ad oppugnandos Athenienses
 iunierunt. Multi igitur transfugerunt, qui cum illis
 sentiebant. Ferunt autem istum omnino fuisse senē.
 Circa Peloponnesiaci enim belli finem hoc est fa-
 ctum. Vnus igitur is fuit illorum qui eō transfuge-
 runt. Sciendum autem est, eum ad orationem red-
 dendam vehementiorem hoc dixisse. * Inconfesso e-
 nim erat, uxores & liberos eorum fuisse olim. sed ut
 rapinam eius indicaret, hoc dixit. A verbo, Non est,
 cetera pendent omnia. ἀρμυσις.) Laconico principi,
 qui fuit illic, quia Decelici præfecti cōcedebant suis
 militibus, ut quæ Atheniensibus, furrupissent, eorum
 ipsi nouem partes tenerent: decimam duntaxat eis,
 quod est, reipub. Lacedæmoniorum, numerarent, ut
 hac ratione multos incitarent, ad Athenienses stre-
 nuè vrendos & spoliandos. Horum accuratè.) Eorū
 quæ ex præda vestrâ ceperat. Et sellam.) Huic infede-
 rat Xerxes in Augaleo monte Atticæ spectans pu-
 gnam naualem Salaminiam. ἀπνάκης.) Nomen ensis
 Perfici. Daricus.) Nomē nomismatis Perfici. Ego sa-
 nè nihil putō.) Cū rursus hic ἢ vsurpauit, nō subie-
 cit δὲ, quia in cōfesso erat id quod subiecturus erat.
 id autem erat huiusmodi: Arbitror & vobis idem vi-
 deri. Nam, ego quidem arbitror, nihil: ad superiora
 refertur, nempe ad illud, Proh diuūm fidem, quid ve-
 tat omnes esse improbos. Neque enim peregrinita-
 tis.) Si quem apud Athenienses cōstabat sibi vedicaf
 se ius ciuitatis, cum Atheniensis reuera non esset:

εἰ δὲ γὰρ οἱ τ' ξενίας.) εἰ τις ἢ ἢ ὡς τῶν ἀθῆναιων ὑποκρινόμενος εἶ) πολίτης, μὴ ὡν ἀθῆναιος καὶ τὸ ἀληθές

& eadem tamen quæ ciues faceret, ante iudicium in carcere habitabat: iudicio victus postea vendebatur E Piræo. Ad est, E popularium, eorum qui vrbe sub triginta tyrannis exularunt, & Phylem occuparunt, numero. Argyrium autem & Philephium, vt suos inimicos, in Pluto deridet Aristophanes. Callistratus autē orator fuit, cuius admirator extitit Demosthenes: de que eo rogatus, vter esset melior orator, ipse an Callistratus? Ego, inquit, in scribendo: Callistratus in dicendo. Multum enim in declamando valuit Callistratus: quem cum declamantē vidisset Demosthenes, eloquētix cupiditate, vt in vita eius diximus, est inflammatus. Et quæstiores.) Sciendum, pecuniā tum que aliis diuis sacra erat, tū que Mineruæ, repositam fuisse in cōclauū quodā post arcē, quod vocaretur *σπίσος* quasi posteriorem domū dicas. & quosdā fuisse quæstiores cōstitutos ad eā pecuniā custodiendā. Quodā autē tēpore, cū magna pecunia illuc relata esset, visum est quæstoribus, clā Repub. eā mutare argentariis, vt ipsi quæstum inde facerent. Vt verò id fecerunt, accidit postea vt argentarię mensæ euenirentur. Visum igitur eis est, incēdere opisthodomū, vt pecunia igne, non ab ipsis, consumpta videretur.

Et qui in frumento.) Exponunt hoc de mercatoribus quibusdam Atheniēf. qui cōuicti sint, vexisse frumentū in aliū portū, cōtra legē Atheniēfū. Lege autē pœna fancita erat nauticario Atheniēfi aliō quōpiam quā Athenas vehēt frumētū, quod tenue solū, erat agri Attici. Sed recordamini vos Eudēmū.) Cōiungit locum contra legislatorem, per exemplū. & est vehemētior oratio post iustū. Cogitate quidnā.) Sententia fictione proponitur. Vult enim ob ea quæ iam facta sunt, pœnam ab eo exigere.

Contrā estimante.) Iam cognouimus in ratione vindictæ multam irrogasse accusatorem. Deinde reo fuisse liberum, contrā a estimare litem: se hoc esse meritum. Postea penes iudicem erat, eam estimationem vel admittere, vel repudiare.

Vt autē & de illa dicam lege.) Vt que superuacanea sit, & obiter citata. Destruit enim, & ponit promissionis specie. Nam firma capita si in lege esset posita magnam ei pugnam concitassent. Hic multas reperit refutationes ab exemplis, ad iustum pertinentibus. * Neque enim dabatur dicendi locus, cum lex extaret, quæ diceret: Neminem Atheniensium vinciam, tot duces & oratores fuisse victos.

Imparati.) Non habentes, cum victi tenerentur, aduocatum. Est autem à scripti sententia. Hoc producit Timocrates, quasi lex vetus ei quam ipse scripsit, consentiat. Demosthenes autem soluit, cum dicat à Timocrate quidem perhiberi legem: cum non sit lex, sed senatorum iusiurandum. Lex enim, inquit præcepta continet vniuersalia, veluti. Hoc faciendum est, hoc non est faciendum. Sed, Neminem Atheniensium vinciam: non est simile voci legis, sed est hominis ea loquentis. Quæsiuerunt quidam, cur hanc objectionem in legitimo capite nō posuerit, cum illic collocari debeat? Respondemus, si esset illic posita, fuisse ponendam à Timocrate. Firma enim erat obiectio. Hic autem post confirmationem & demonstrationes, quibus ostensum est, noxiam esse legem Timocratis, facta est imbecillior, in peroratione collocata. Et sic nec eam fugere visus est, vt inexplicabilem & irrefutabilem: & rursus per conclusionem, eam infirmam esse ostendit.

Idem tributum pendentes.) Tribus sponforibus pares facultates habentibus, qui pro illo spondent:

ἐπιδείκνυσιν. τὸ αὐτὸ τέλος πελοποιίας.) ἤδη τῶν ἐγγυητῶν ἐχρήσθη τὴν ἰσλίαν οὐσίαν. * ἐκείνω ὡσπερ ἐγγυώνται

καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν τοῖς πολίταις, ὡς μὲν κρίσεως, ἀκεί τὸ δεισμωτήριον. ἀλλοίς ἢ ἐν τῇ κρίσει, ὕστερον ἐπωλείτο.

ἤδη δὲ πειραιῶς. (ὅ ἐστι τῶν δημοτικῶν, τῶν φυγῶν τὴν πόλιν ἐπὶ τῶν ξυμφορῶν καὶ καταλαβόντων φυλίω. * τὸ δὲ ἀργύριον καὶ φιλέφιον ὁ ἀριστοφάνης, ὡς ἐχθροὶ αὐτῆς σκώπτει ἐν τῷ πλέτω. καλλιστράτος δὲ ἐστὶ ρήτωρ, οὗ ζήλωντις ἐχρήματο δημοσθένης, ὡς οὐ ἐστὶ ἐσθητικὸς ὁ δημοσθένης, τίς ἀμείνων ρήτωρ, οὗ ἢ καλλιστράτος; ἐγὼ μὲν γε αὐτὸς φόνος, καλλιστράτος ἢ ἀκούσιος. καὶ γὰρ ἐπιδεικτικὸς σφόδρα ὁ καλλιστράτος, ὅθεν ἐ ἀκούσας αὐτῆς ἐπιδεικτικῶν ὁ δημοσθένης, εἰς ἐπιθυμίαν ἤλθε λόγων, ὡς εἰρήκαμην ἐν τῷ βίῳ αὐτῆ. καὶ οἱ (ἀμικί.) ἰσάν ὅτι χημάτα καὶ τῶν ἀλλων ἰερά θεῶν, καὶ τῆς ἀθλιωτῆς, ἐκείτω ἐν τῆσ οἰκίῳ ἐπίσω τῆς ἀκροπόλεως τῶν ἀθλιωτῶν, τὴ καλῶν ἀποδοδῶν. καὶ ἡσάν τινες τεταγμένοι ταμίαι ἐπὶ τῇ φυλακῇ τούτων. ποτὲ οὐκ πολλῶν χημάτων ἀνενηθέντων ἐκείσ, ἐδόξε τοῖς ταμίαις, ὡς λαθρα τῆς πόλεως δανείσθαι ταῦτα τοῖς ξυμφορῶν. ἢ αὐτοὶ κερδαίνωσιν ἐν τούτων. ὡς δὲ τὸ ἐποίησαν, ἐτύχεν ὕστερον ἀναξαρτήσιν τὰς ξυμφορῶν. ἐδόξε οὐκ αὐτοῖς ἐμφορῆσαι τὸν ὀπισθοδομῶν ἵνα δόξῃ τὰ χημάτα ὑπὸ τῆς μισθῶ ἀναλαθῶν καὶ μὴ ὑπὸ αὐτῶν. καὶ οἱ ὡς τὸν σίτον. ἐξήσανται ὡς ἐμπόσον πῶν ἀθλιωτῶν, ὅτι ἤλωσαν σιτηροῦ τες εἰς ἀλλοῖν λιμένα ὡς τῶν ἀθλιωτῶν νόμον. νόμος ἦν ὡς ἀθλιωτῶν, τιμωρεῖσθαι τὸ ἀθλιωτῶν ναυκληρον σιτηροῦ (ἀλλὰ γὰρ ἐπειδὴ λεπίστος καὶ ἢ ἀπὶ τῆ.

ἀλλ' ἀναμνήσθητε ὅτι δὲ δημοῖ.) συμάπτετ καὶ τῆ νομοθέτου τόπον ἐκ ὡς ἀθλιωτῶν καὶ ἐστὶν ἐπιφορετικῶν ἐς ὁ λόγος καὶ τὸ δίκασμον κερδαλίον. τὸ δ' ἐπιθυμῶν, τί ποτ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἢ ἐνοία. βούλεται γὰρ ἐν τῶν ἢ δὴ γεροντόπων, δίκας αὐτῶν εἰσφέρεισθαι. ἀντιμωρέου.) ἢ δὴ ἐγνωμῶν ὅτι ἐν τῶν λόγων τῶν τιμωρίας, ὡς σθημα ὁ

δίκων. εἶτα ἐξέτω τῶν φόνων ἀντιμῶσαι αὐτῶν, ὅτι τῶν δὲ εἰμι ἀξίος. λοιπὸν ὡς τῶν δικαστῶν καὶ ἢ κρίσις τῶν ἀναχίδων ἢ οὐ. ἵνα δὲ καὶ ὡς ἐκείνου εἶπω τῶ νόμου.) ὡς παρέρρου πινός οἶτος καὶ ἐκ παρέρρου. κατὰ τῆ γὰρ καὶ πῶσι καὶ τῶ τῶ ἐπαγγελίας χημάτ. τὰ γοῦ ἰσχυρῆ εἰ ἐτέλειτο ἐν τῶ νόμῳ κερδαλίω, πολλὰ αὐτῶ τῶν μάχων ἐπὶ τῆ. ἐκ ταῦτα ἢ πολλὰς δὲ τῶν λύσεις δὲ τῶν ἐν τῶ δικαστῶ ὡς ἀθλιωτῶν. οὐ γὰρ ἐνεχέει, τοῖσιν κειμένῶ νόμῳ, τῶ λέγοντι, οὐ δῆστω τῶ ἀθλιωτῶν ἐδένα, τοσούτοις ἀθλιωτῶ καὶ στρατηγῶν καὶ ρήτορας. τὸ ἢ ἀθλιωτῶν, μὴ ἔχοντες ἐν τῶ κατέχουσι σιτηροῖν. ἐστὶ γὰρ τῶ τῶ ρήτῶ δεινοίας. τῶτο ἀπεράγῃ ὁ τιμωρεῖται ὡς νόμον παλαιόν συμφωνοῦντα ὅ αὐτὸς ἐξελέτω. ὁ δημοσθένης λέγει, λέγων, ὅπο μὲν τιμωρεῖται λέγει αὐτὸν ἐπὶ νόμον. οὐκ ἐστὶ δὲ νόμος, ἀλλ' ὄρκος τῶν θεῶν τῶν. ὁ γὰρ νόμος φησὶ, ὡς ἀθλιωτῶν ἔχει καὶ δολικῶ οἶον, τὸ δὲ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ μὴ ποιεῖν, τὸ δὲ οὐ δῆστω ἀθλιωτῶν οὐδένα, οὐκ ἐστὶ ὡσπερ φωνὴ νόμου, ἀλλ' ἀνθρώπου τινός ταῦτα λέγοντι. ἐπὶ τῶσι δὲ τινες δὲ πῶσι ἀγίαν ἐκ ἐταξῆ ταῦτων τῶ ἀντίθεσιν ἐν τῶ ὡς ἀθλιωτῶν κερδαλίω. οἱ γὰρ ὄρεται τῶ ἀθλιωτῶν λέγοντι ὅτι ἐκεί εἰ ἐτέθη, ὑπὸ τῶ τιμωρεῖται αὐτῶ ἐτίθετο. ἰσχυρῆ γὰρ καὶ ἀντίθεσις. ἐκ ταῦτα ἢ μὴ τῶ ἀγῶνας καὶ μὴ τῶ δὲ δειξῆς τῶ δειξῆς βλαβεροῖν τῶ νόμον τῶν τιμωρεῖται, σαφῶς ἐγίνετο ἐν τῶ ἐπιλόγων ταῦτι μὲν καὶ οὐτως οὐτε ἐδοκεῖ αὐτῶ φόνων ὡς ἀπορον καὶ δυσλῶτον. καὶ πάλιν δὲ τῶ ἐπιλόγων, ὡς τελεῖ αὐτῶ

ἴν' ἴσται. Ταῖς ἰκανοὶ οἱ ἔεις ἐγγυήσασθαι αὐτόν. ἔστι γὰρ ὡς
ἀδελφοὶ ἀδελφῶν. καὶ ἐνστασιν καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἐνταῦθα
λύει. ἴσται ὅτι ὁ πρῶτος ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, δευ-
τέρου ἢ τῶν ἐνστασιν, δὲ τὸ ἀναίδεις μάλλον. αἱ ψήφοι
ἢ ποτὲ μὲν τετραμήρια καὶ ἄρρητοι ποτὲ ἢ μέλαινα καὶ λευ-
κα καὶ μὲν τετραμήρια ἢ μέλαινα, ἦσαν κατὰ ψήφισμα
ναί. φασὶ δὲ τινες τὸ ἔξῃ γνησιμῶν, ὅτι δὲ τοῖς χοιρείων ὄστων
αὐτὰ ἐγίνοντο. αἱ ἢ λευκαὶ ἄρρητοι ἦσαν αἱ σώζουσαι.

οὐτὲ γὰρ ὡς ἀδελφοὶ, τιμῶν. ἢ ἐνδείξις μὲν δὲ ἴκη ὅτι καὶ τὸ
ἀτίμων ἢ ἢ ἀπαγωγῆ, ὅτι τῶν κληπτῶν.

ἐπειτα δὲ, ὡς ἀδελφοὶ, τὸ τὸ γέμισμα. ἐνταῦθα ὅτι
ἢ ἐνστασις, αὐτὸ μὲν γὰρ καὶ εἰ αὐτὸ ὡς ἀνεὶ ἔλεγε, ἔξ αὐτῶν
τὸ φωνῆς ἔξῃ σοφιστάδαι ὅτι οὐκ ἔστι νόμος. ἔρκος ἢ λια-
σῶν. ἴσται ὅτι καὶ τὸ ὄρκον τὸν τῶν ἢ λιασῶν ἐν τοῖς ἔπιλο-
γοῖς τε δεῖκεν ὡς ἔπιλογικὸν μάλλον ὄντα, ἀλλ' οὐ τῆς ὑ-
ποδέσεως αὐτῶν μέγας ὄντα ἢ τῶν ἀγώνων. καὶ τὰ ψήφισ-
ματα. ψήφισμα ἐνταῦθα λέγει τὰ παλαιὰ, τὰ νομι-
θέντα ἢ καλὰ. χρεῶν ὑποκοπῆς. οὐδὲ νομοθετήσῃ

καὶ τῶν ἰδιωτικῶν χρημάτων, ὡς μὴ ὑπολαμβάνειν τοῖς
ἰδιώταις τὰ χρεῖα ἀπερ' ἐδάνεισαν. τὸ γὰρ τυραννίδος ἐ-
στὶν ἰσομνήμων. ἢ ἐλέετο ὁ πεμπόμορος σύνεδρος εἰς τοῖς
ἀμφοτερόντας ὑπὸ τῆς πόλεως. ἀναστατῶν, μερισμῶν.)
τὸ γὰρ εἰώθε γίνεσθαι ἐν τοῖς ἀτακτούσαις δημοκρατί-
αις, οἱ γὰρ πένητες πολλὰ καὶ ἐαυτοῖς γνώμοι, σασι-
ζοῦσι πρὸς τοὺς πλούσιους, λέγοντες, ὡς οὐ δίκαιον ὅτι τοῖς
μὲν ἔχουσιν πλῆθος, αὐτοῖς δὲ μή. ἀλλὰ δίκαιον ἔστι καὶ
αὐτοῖς ἔξις μερίσασθαι τὴν πλῆθος οἰκίας.

οὐ ἢ τοῖς μόνον. ἢ δὲ τοῖς μόνον τὰς φησὶν ἐν τῇ πόλει
καὶ μὴ ἢ ἰσχυρῶν, ὡς ἀνόμοις ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλῶν.

οὐτ' ἄλλον οὐδένα. ἢ δὲ ὑατὸ γὰρ τις μὴ ἀμφοτερόντως
μὲν αὐτὸς, ἄλλον ἢ ὅσον ἀδικουῦντα πειρατῶν. ὅτι ὅτι
ἀληθέστερον ἀδικεῖν ὡς φησὶν ὁ Θουκυδίδης. ὡς ἀρ-
χὴν ὑπὸ θυμῶν ὄντα. νόμος μὲν δὲ τὸ αὐτὸν μὴ ἀρχὴν ἐν
τῷ αὐτῷ ἐν αὐτῷ, μὴ δόντα ὀφειλῆς τὸ πρῶτον ἀρχῆς.
καὶ μὴ δὲ ἀρχὴν τὸ αὐτὸν ἀρχὴν τὸ αὐτὸν, δὲ τοιαυτὴν αἰ-
τίαν ἢ αἰ μὴ οἱ βελόμοι κατηγορεῖν αὐτῶν, κοροδοκῶν τὸ
αὐτῶν, ἀρξεν τὸ αὐτὸν ἀρχὴν, ἀναίμακτον ὅτι οὐκ ἔστι πάλιν
πολλὰ καὶ ὄντες τὸ αὐτῶν ἀρχῆς ὑπὸ πρῶτον, οἱ δὲ ὑαμφοῖ
αὐτῶν κατηγορεῖν δὲ τὸ σμειδέναι οἷς ἔπειτα.

καυδοθῶναι. κληρονομή. κῆρυκος γὰρ ἐκάλει τὸ κλη-
ρονοῦν αὐτὸν ἢ τὸ ψήφον ἐκ τῆς λαμβάνειν αὐτοῖς ὅτι τὸ ἀρ-
χὴν ἦσαν ἢ αὐτῶν ποτὲ μὲν τετραμήρια ἢ ἄρρητοι ποτὲ
ἢ μέλαινα καὶ λευκαὶ, καὶ τὸ εἰ ποτὲ. καὶ κῆρυκος καὶ
πρῶτος. αἱ πῶ τῶν οὐκ ὄντων ὀφειλῶν. ὀφειλῶν ἢ πρὸς
ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς ταῖς μεγάλας. ἴσται ὅτι ἄλλος μὲν ὁ
κῆρυκος τῆς δημοκρατίας, καὶ ἄλλος ὁ τῆς πόλεως, ὁ πρῶτος γὰρ
πρῶτος, πρῶτος τὸ αὐτοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης πρῶτος τοῖς
πολεμίοις, βασιλέων καὶ σύμβολον τὸ κῆρυκον.

οὐτ' ἄλλος ἐμοί. ἐστὶ γὰρ πολλὰ καὶ μὲν αὐτὸν μὴ λαμ-
βάνειν τινα, δόντα τὸν ὄρκον. ὑποβάλλειν ἢ ἢ ἀδρα ἢ γυ-
ναῖκα λαμβάνειν ὑπὸ αὐτῶν, ἢ δὲ ἄλλης τέχνης ἢ μαχα-
νῆς. ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ μαδῆ. ἐνέμενε τῆς ἔσοπῆς τῆς ἀέρ-
ματος, ὡς αὐτῶν εἰλεγε, μὴ κατὰ βάλα μὲν φησὶ ἀπὸ μαδῆ
τοιοῦτον πονηρίας εἰ καὶ μὴ μέλλει ἀναβλαστῆσαι πῶποτε
καὶ αὐξήσῃ.

ὅτι τοίνυν καὶ τέχνη κακῶς ἐνεχέρησα. μὲν τὸ πρῶτον πρῶτον
μαδῆ κατὰ φρονεῖν, μεταβέβηκεν ὅτι τὸ πρῶτον πρῶτον. ὁ δὲ
τόπος δὲ τῆς γνώμης τῆς γέμισμα, ὅτι οὐκ ὡς ἔτυχεν ἐποίη-
σεν ὑμῶν κακῶς, ἀλλὰ μὲν τέχνης, καὶ σκεψάμενος εἰς τὸ πρῶτον πρῶτον
καὶ ἀξίον.

ut fide digni sint tres illi qui pro eo spondeant.

Nam ille, Atheniensis. Per instantiam & depul-
sionem hic soluit. Sciendum autem, eum in primo loco posuisse, in secundo ob impudē-
tiam magis. Calculi autem alii perforati, alii inte-
gri, alii nigri, alii albi fuerunt, ac perforati & ni-
gri, damnatorij (dicunt quidam interpretes eos e suis
offibus fieri solitos) albi autem & integri, absolu-
torij.

Neque enim Atheniensis honorare. in ignominiosos, in fures.

Deinde Atheniensis hoc scriptum. Hic est instā-
tia. Nam ipsum quidem per sese. Quali diceret: ex
ipsa voce conicere licet, non esse legem.

Iurandum Heliastarum. Sciendum, eum etiam
hoc iurandum Heliastarum in peroratione posuif-
se, tanquam ad perorationē potius pertinens, quam
ad ipsius causæ & confirmationis partem.

Et decreta. Decreta hic dicit vetera illa, quæ bo-
na habita sunt.

Novas tabulas. Nec ferēdam esse legē de priuata
pecunia, ne homines priuati æs alienum recipiant,
quod mutauerunt. Id enim tyrannicum est.

ie esmimion. Sic dicebatur is, qui ad concilium Am-
phictyonicum mittebatur a republica.

Partitionem. Hoc enim fieri solet in perturbatio-
nibus popularium imperiorum. Pauperes enim sepe
secessione facta, seditionem mouent contra diuites,
negantes esse æquum, illos multos, se nullos habere
agros, æquum esse, ut ager pro numero ædium ex æ-
quo distribuatur.

Neque eos qui manent. Scilicet in vrbe, qui nihil
deliquerunt, eos non eiciam vrbe contra leges.

Nec alium quenquam. Fieri enim poterat, ut alii
quis ipse non peccaret, sed ad alterius peccata con-
ueneret, quod est uetus violare ius, ut ait Thucydides.

Ut magistratum gerat rationibus non relatis. Lex
erat, ne quis magistratus bis esset eodem anno, non
relatis rationibus primi magistratus. Ne idem eo-
dem magistratu fungeretur, ob hanc causam: neque
accusaturi eum erant, putantes fore magistratum, li-
cere cogentur. Rursus, si sepe essent eiusdem mi-
nistri magistratus, eum possent accusare, consilij fa-
cinorum eius.

κρυμμένον. Sortiuntur. κῆρυκος enim vocabant for-
tem ipsam, & suffragium ad capiendum magistratū.
Erant autem calculi alii solidi aut perforati, alii
nigri aut albi, ut diximus.

Et caduceatoris & legati. Id est, ita uilium, idque
comparatione ad alios maiores magistratus. Sciend-
um, alium fuisse præconem popularem, alium bel-
licum, qui legatos antecedit ad sancendam pacē
cum hostibus, ferens signum quod caduceum nomi-
nant.

Nec alius mihi. Sæpe fit enim, ut aliquis ipse qui
iurandum dedit, non capiat: sed subornet vel ho-
minem aliquem, vel uxorem suo nomine capturos,
aut alia arte & machina.

Sed nec semen oportet. Mansit in tropo semi-
nis, quasi diceret, ne spargamus tale semen impro-
bitatis, tamen si nunquam germinaturum sit, & au-
gendum.

Eum autem dolo malo instituisse. Post infectatio-
nem rei, transit ad personam. Locus autem est a sen-
tentia scriptoris, eum non fortuito nocuisse repu-
blicæ, sed callidè & meditatū. Timocrati gratifica-
ri. Reiectio patronorum eius.

ὅτι τοίνυν καὶ τέχνη κακῶς ἐνεχέρησα. μὲν τὸ πρῶτον πρῶτον
μαδῆ κατὰ φρονεῖν, μεταβέβηκεν ὅτι τὸ πρῶτον πρῶτον. ὁ δὲ
τόπος δὲ τῆς γνώμης τῆς γέμισμα, ὅτι οὐκ ὡς ἔτυχεν ἐποίη-
σεν ὑμῶν κακῶς, ἀλλὰ μὲν τέχνης, καὶ σκεψάμενος εἰς τὸ πρῶτον πρῶτον
καὶ ἀξίον.

εφ' υμας.) Contra vos talia, contraria legib. scribere voluit. Reperit igitur hoc. (Habetur enim legislator vir melior.

Eum defendet. (Hic reiicere vult advocatos. Cur autem non accuratè reiiciantur, id iam in Androtioniana diximus.

Per ocium meditatum esse omnia. (Hoc est: Cum ocium ageret ab aliis rebus, & vacaret, vt hæc meditari taretur. Vide vt inuidiam per hæc ei constet?

Tamen & de illius. (Rursus digreditur in acta Androtionis.

Istius si vocarit. (Timocratis.

Illorum si accesserint. (Androtionis.

Ac primùm id quod maximè sibi laudi ducit. (Ab soluit inuectiuam eodem modo, quo & in Androtioniana. Quæ situm est, cur eadem sit obiecturus, quæ in Androtioniana dixit. Alij respondent, non eodem fuisse iudices, & nihil fuisse absurdi propter eos qui illa non audierant, rursus eadem hic dici: alij dicunt, ostendere voluisse Diodorum, se indoctum esse, & non aliter potuisse meditari eadem, præstat aut eam afferre causam, quam diximus in Philippicis.

Delatoriab adducendo & subiicendo aliquos, vt per iniuriã ab eis rationes reposcatur.

Censores seu questores, eos qui pecuniam accipiunt.

Necque si multum tēporis intercessit. (Scit orator, se antiquas res obiicere, tributorum, & eorum quæ antè dixit. Quia verò ei emergebat præscriptio temporis, ideo cogitur eam refutare.

Priorem acuit, quia negationis est Non igitur. (Cū dixisset defluere folia coronatū. (Ludit, Cū enim essent aureæ coronæ, verbo vsus est quod ad flores pertinet.

Veteres, putrefactas.

Et cuius nefaria pollutū libidine corpus. (Definitiuè & captiosè hoc facit. Nam si corpus arcetur, multo magis nomen.

At affidet, neque specum subit pudore facinorū. (Nunc de Androtione id dicit, quod in Androtioniana de Timocrate.

Scio autem eum, inutilem vobis esse legem. (Positurus obiectionem, repetiit firmiter legibus contrarium, non conducibile iniustum, vt ostēderet hæc versari in iudicio, & de his ferendum suffragium, nõ de legatis. Quia verò mouent rationem illam de legatis, eosque soluisse pecuniam dicunt: ostēdit se ex superuacaneo ea ratione contra legatos vti. ideòq; postremam hanc obiectionem posuit, vt etiam situ eius ostēderet, eam nihil ad causam pertinere. quā cum causa non esse coniunctam docuit ipse orator. his verbis: Sed cum de his suffragia nõ laturi sitis. Et alibi: Ne dic de solutione. nihil enim hæc coniunctio nis cum lege habent: sed aptam esse, & rectam legē, id doce. Vnde cunque igitur constat, argumentum de legatis, esse calumniæ causa adhibitu. Quod si actione ad prætorē relata, pecuniam interea numerarūt id causa nihil incommodat, cum calumniæ causa sit vt diximus, ascita.

Si verò quæ soluerunt. (Sortem, & hoc oppugnandū est, eos obnoxios esse, ob duplum soluendum. Superuacaneum autem est fortassis interrogare, vtrum debeant, an omnino sint debito liberati. Neque enim hoc venit in iudicium, neque propter hoc facta est accusatio. Et quia in capite iusti non inopes vincitos, sed potētissimos vinciri solitos imperatores

ἀπληγαγμύροι φαίνονται τῷ ὀφλήματι. οὐδὲ γὰρ διατῆτο ἢ κείσιν, οὐδὲ ἄρα τούτο γέρονει ἢ γραφή. ἐπειδὴ δὲ ἀπέδειξεν ἐν τῇ δεικνύῃ κεφαλῇ οὐχὶ τοῖς ἀδυνάτοις δίδιται, ἀλλὰ τοῖς μέγιστα στρατηγού τε

τὸ ἕφ' ὑμᾶς, ἀπὸ τῆς καὶ ὑμῶν τοιαύτην ἐπέλεξε χάρι-
ται καθόσοντα. ὄρεν οὐδὲ τῆτο. (νομίζεται γὰρ ὁ νόμος ἐ-
της, νόμον βελτίονα δίδωμι. σὺναπολογήσονται.) βέλεται
ὡσπερ ἐμβολῶν ἐνταῦθα ποιήσασθαι τῆν συνήθειαν. δὲ
τί ἢ ἐκ ἐστὶν ἀκέρβης ἐμβολῆ συνήθειαν ἢ δὴ εἰ πομῶν ἐν
τῷ κατ' ἀνδροπίανος. καὶ ὅσῳ ἐπέλεξε τῶν παλαιῶν.)
ἀπὸ τῆς ὁμοίας (καὶ) ἀρῆσας (ἐν τῇ) ἀλλων ἑσ-
γμάτων, ἵνα σκέψηται τῶν ὄρεν πῶς ἀπὸ φθόνον συ-
νάρα δὲ τούτων. τὸ ἕφ' ἰδὲ εἰ καλεῖ, τῆς ἡμοειῶτος, ἢ
δὲ εἰ πάρεσι, ἢ ἀνδροπίανος. ὅπως ἢ καὶ τῶν ἐκείνων.)
παρέλαβας πάλιν ἐπὶ τὰ πολιτεύματα ἀνδροπίανος.

καὶ τῶν ἄλλων ἰδὲ ὅ μὲγιστον φερεῖ. (ἐπὶ τῆσδε τῶν
ἐπιφορῶν τ' αὐτὸ φέρον ἐν τῷ κατ' ἀνδροπί-
ανος. ἐξήπται ἢ δὲ πῶς ἀπὸ τῶν μελέων ἐπιφε-
ρειν, ὡσπερ εἶπεν ἐν τῷ κατ' ἀνδροπίανος, καὶ οἱ ἄλλοι
σιν, ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ ἴσαν δικασταί, καὶ οὐδὲν ἄπο τῶν
δὲ τῶν μὴ ἀνεκῶτας ἐκείνων, πάλιν τὰ αὐτὰ λέγει ἐν-
ταῦθα. ἄλλοι ἢ λέγουσιν, ὅτι ἠδέλησεν ἐν δεικνύῃ ὁ δὲ
διδασκῶν, ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ οὐκ ἠδ' ὑμῶν ἄλλως σκέψα-
σθαι τὰ αὐτὰ. βέλπον ἢ λέγειν μὲλλον τῶν αἰτίων ἢ ἐν-
πομῶν ἐν τοῖς φιλιππικοῖς.

καὶ τῶν ἄλλων. (ἀπὸ τῆς δηλαπτοῦ ἐκ τῆς περὶ σαγαγῆν
αὐτῆν καὶ ὑποβάλλειν πῶς ἀπαμῆσαι ἀδύνατος. τὸ δὲ ἀ-
ποδείξαι.) ἀπὸ τῆς δὲ διδοχρῆμῶν τὰ χρέματα.

καὶ μὴ τὸν χεῖρον εἰ πολλὰ ἐστὶν. (οἱ δὲ ἐν ὀρθῶν παλαιῶν
καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ εἰς φορῶν, καὶ ἂ ὡς εἰρηκετ
ἐπειδὴ οὐκ ἀνεκῶτας ἐστὶν τῶν ἀδύνατων δὲ γρότων
δὲ τῶν ἀνεκῶτας ἐστὶν αὐτῶν τῶν οὐκ οὐκ.) παρῆξ ὅ-
νεται, ἐπὶ πάλιν ἐπὶ ἀρῆσας ἐστὶ. φήσας ἢ ἀπερῆσαι τῶν
φύλακα τῶν στρατιῶν.) πᾶσι (καὶ) χρεῶτων γὰρ ἐπὶ τῶν στρα-
των, ὡς κατ' ἀδύνατος ἐλάβε. σαγαγῆν.) παλαιῶν, σαθροῖς,
σποσπῶτας. καὶ οὐ τὸ σῶμα ἠταμῆκῶτος.) ὅριστικῶς καὶ

σοριστικῶς τῆτο ποιεῖ. εἰ γὰρ τὸ σῶμα κολύεται, πολλὰ
μὲλλον τὸ σῶμα. ὁ ἕφ' ἀρῆσας, καὶ οὐ καταδύεται
τοῖς περὶ τῶν ἄλλων ἰδὲ κατ' ἀνδροπίανος λέγει, ὅπερ εἶ-
πεν ἐν τῷ κατ' ἀνδροπίανος κατ' ἐπὶ τῆς ἡμοειῶτος.

οἱ δὲ αὖ ὅτι ὡς ἰδὲ οὐκ ἀνεκῶτας ἐστὶν ἡμῖν ὁ νόμος.)
μέλλων πιδῆσαι τῶν ἀπὸ τῶν, ἀνεκῶτας ἐστὶν τῆς μὴ
μῶν τῶν ἰδὲ ἰδὲ τῶν ἀνεκῶτας, ἢ ἀνεκῶτας, ἢ ἀδύνατος,
ἵνα δείξῃ ὅτι ταῦτα τῶν κεφάλων, καὶ κατ' ἐπὶ τῶν ἢ
ψήφος, οὐχ ἢ τῶν τοῖς ἀνεκῶτας. ἐπειδὴ ἢ κινῶσι τὸν
κατ' ἐπὶ τῶν ἀνεκῶτας λόγον ὅτι ἐκτελέσασθαι τὰ χρέματα,
λέγοντες ἐν δεικνύῃ ὅτι ἐκτελέσασθαι τούτων τῶν λόγων
κατ' ἐπὶ τοῖς ἀνεκῶτας ἐχρήσατο. δὲ τῶν τελευτῶν καὶ τῶν
ἀπὸ τῶν τῶν ἀνεκῶτας ἵνα κατ' ἐπὶ τῶν ἐν δεικνύῃ αὐτῶν τῶν
δὲ ἀνεκῶτας, ὅτι δὲ ἀνεκῶτας ἢ ἀπὸ τῶν, αὐτῶν ἐδίδασκῶν
ὁ ρήτωρ, εἶπεν, ἀλλὰ μὴ κατ' ἐπὶ τῶν οἰσόντων ὑμῶν τῶν
ψήφον. καὶ ἐτεροφῶν. μὴ λέγει τῶν ἀνεκῶτας. οὐδὲν γὰρ ἐπικοι-
νωθεῖ τῶν νόμων τῶν δὲ ἀλλ' ὡς ἐπιτήδειός ἐστὶ καὶ καλῶς
εἶχον ὁ νόμος, τῆτο δὲ ἰδὲ σαθροῖς. παντῶν ὄρεν οὐκ ἐπὶ τῶν
ὅτι δὲ ἀνεκῶτας ἐνεκα. τῶν καὶ τῶν ἀνεκῶτας ὑποδέσιν εἶ-
ληφεν. εἰ ἢ τῆς γραφῆς δοθείσης, ἐν τῷ μετὰ τῶν φαίνονται
κατὰ βελήκῶτες οὐδὲν τῆτο τῆ ὑποδέσει λομαίνεται.
δὲ ἀνεκῶτας γὰρ ἐνεκα εἰληπῆσαι ὡσπερ ἐπὶ. εἰ ἢ ἐκτετέ-
κασιν τὸ κεφάλων.) καὶ δὲ τῶν τῶν δὲ ἀνεκῶτας
δὲ ὑποδέσιν κατ' ἐπὶ τῆ διπλασιάσει. πει-
ερῶν δὲ ἢ τῶν ἰδὲ πῶς ὄρεν ὄρεν οὐκ οὐκ, ἢ τελέως

Fragmentary text from the right margin, partially cut off.

καὶ ῥήτορας καὶ δημαγωγούς, εἰκότως ἐδάρρησε παρ-
δειναι τὴν κατασκευὴν τῆ ἀντιθέσεως. ἵνα ὁ τιμοκράτης
λόγος ἐλέγχεται. εἰ γὰρ ὁ μὲν τιμοκράτης φησὶν ἵνα τῶν
ἀδυνάτων ἐστὶ τὸ νόμον φαίνονται δι' ἧχοι ἀδυνάτοι δὲ
πάντες πολλοί, ἀλλ' οἱ μάλιστα δυνάτωτατοι πῶς ἔκ
αὐτῶν γίνονται ὁ ἀνεργαῖος ἀναγωνιστὴς τοῦτο τῶν λό-
γων οἷός ἐστι μὲν τὰς λύσεις τὰς ἀντιθέσεις πείθει.

ἀκούω δὲ αὐτόν.) πῆρες βέλονται ἐνταῦθα ἐπὶ τοῖς ἐπι-
λόγοις, ἐπειδὴ φασὶν ἐν τῶν παρὰ αὐτὰ κώλυ, ἐπελογίσα-
το τὰ βία κεφάλαια. εἰσηλθὼν ἡ ὡς ἐν διετυρωμένῳ. ἀκούω
δὲ λέγειν αὐτὸ ὡς ἐκτέπσαι. εἰς οὗτοι ἀδυνατοῦ λόγον καὶ
ἀποπον, καὶ οὐδὲ μὲν τοῖς ζητητέοις ἀκόλουθον. διὸ καὶ
ἀεὶ ἔπει αὐτῶν τὸν λόγον, ὁμοιογενεῖα γὰρ ἐπίσει, ὅτι
διὰ τοῖς παρὰ βίαι, ἐθικε τὸ νόμον. ἐπαγαγὼν, ὡς ἐνοχὸς ἐστὶ
τῆ ἀδυνατοῦ, μὴ ἐπιπασι γε γραφῶς τὸ νόμον, ἀλλ' ὀλί-
γοῖς χαριστέοις, ὅθεν ἐπισημαίνεται πρὸς τοῖς δικα-
σταῖς, καὶ ἀμνημονεῖ τοῖς ὅμοιοις, καὶ οἱ αὐτοὶ δικα-
ζέτω ὅμοιοι. λυεὶ γὰρ φησι τοῖς νόμοις, ὅτι τὸ νόμον
τὰ δικαστήρια. ἄλλως εἰς τὸ αὐτό, πῆρες λέγουσιν ἐκ τῶν
τοῦ νομίζεσθαι τὸν λόγον ἀσύστατον. εἰ γὰρ ἐκτέπσαι τὰ καὶ
ματῶν, ὁμοιογενεῖα καὶ ὁ δημοδότης ἐνταῦθα τῶν αὐτῶν.
οὐκοῦν ἀεὶ τῶν καταγορεύει. λέγουσιν ἡ παρὰ μὲν, ἔτι
καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐπισημαίνεται τῶν, ὅτι οὐδὲ τούτων
ἐστὶν ὁ ἀγὼν νῦν, ἀλλὰ παρὰ τῶν, εἴτε ἐνόμως ἐλάττω ὁ
μὲν ὁ τιμοκράτης, εἴτε ἀνόμως. τὸ ἡ οὐδὲ κατ' ἐν, ἀπὶ
τῶν οὐδὲ ὅλων. εἰ μὲν γὰρ ἵνα τούτων.) τὸ διλήμματον
παλιν ἰσχυρῶς. καὶ τοῖς ἑστὶ τὸ οὐκ ἀπορησαίμι.) ἔρα πῶς τὸ
λύσειν ἐκ τῶν βίων παρείληφεν, ἐκ τῶν ἀπὸ, καὶ τῶν συν-
χροντος, καὶ τῶν κερνομένων. οἷμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ ἐπι-
νον ἀρξέσθαι.) τὸ ἀίχλωτον αὐτῶν δὲ κινεῖται, εἰς τὸ παρὰ τῶν
συμπεριτοῦ ἢ ἀπὸ θεοῖς. οὐκ ἔθικε ἡ αὐτὴν ἐν τῶν κεφα-
λαίω, ἵνα μὴ δευτῆ πλείονος μάχης, ἰχυρῶν ποιήσας ὡς
ἡ ἐπιλογικῆ ἐχρησάτο. παρὰ τῶν τὸ ὅπως ὁξαρῶνιον
τὴν παρὰ τῶν παρὰ βίων. ἵνα σαφρὰν ἐκ τῶν συμπλοκῆς
ἀπορησάται. ματῶν γὰρ ὁ ἀνεργαῖος ὅτι τῶν παρὰ τῶν ἀδρο-
πίων γὰρ ἐθικε τὸ νόμον, οὐκ ἔπ αὐτὸ ὡς φιλάθεστον
ἐπαμύσει, ἀλλὰ ψευδὸς ἠγήσατο) τὸ εἰ ἐρα ψευδῶς κη-
δὲ δὲ δεθήσεται ἀθλωμάτων. ἐφαίνε γὰρ διὰ τοῖς παρὰ βίαις τὸ
δετῶν ἀελάων.

καὶ ὅτι τοῖς νόμοις ὡς παρὰ τοῖς.) καὶ τῶν τὸ μέγας ὁ
ῥήτωρ ἢ δὲ παρὰ βίων παρείληφεν, ἐκ τῶν ἀπὸ, καὶ τῶν συν-
χροντος, καὶ τῶν κερνομένων. οἷμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ ἐπι-
νον ἀρξέσθαι.) τὸ ἀίχλωτον αὐτῶν δὲ κινεῖται, εἰς τὸ παρὰ τῶν
συμπεριτοῦ ἢ ἀπὸ θεοῖς. οὐκ ἔθικε ἡ αὐτὴν ἐν τῶν κεφα-
λαίω, ἵνα μὴ δευτῆ πλείονος μάχης, ἰχυρῶν ποιήσας ὡς
ἡ ἐπιλογικῆ ἐχρησάτο. παρὰ τῶν τὸ ὅπως ὁξαρῶνιον
τὴν παρὰ τῶν παρὰ βίων. ἵνα σαφρὰν ἐκ τῶν συμπλοκῆς
ἀπορησάται. ματῶν γὰρ ὁ ἀνεργαῖος ὅτι τῶν παρὰ τῶν ἀδρο-
πίων γὰρ ἐθικε τὸ νόμον, οὐκ ἔπ αὐτὸ ὡς φιλάθεστον
ἐπαμύσει, ἀλλὰ ψευδῶς ἠγήσατο) τὸ εἰ ἐρα ψευδῶς κη-
δὲ δὲ δεθήσεται ἀθλωμάτων. ἐφαίνε γὰρ διὰ τοῖς παρὰ βίαις τὸ
δετῶν ἀελάων.

καὶ ὅτι τοῖς νόμοις ὡς παρὰ τοῖς.) καὶ τῶν τὸ μέγας ὁ
ῥήτωρ ἢ δὲ παρὰ βίων παρείληφεν, ἐκ τῶν ἀπὸ, καὶ τῶν συν-
χροντος, καὶ τῶν κερνομένων. οἷμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ ἐπι-
νον ἀρξέσθαι.) τὸ ἀίχλωτον αὐτῶν δὲ κινεῖται, εἰς τὸ παρὰ τῶν
συμπεριτοῦ ἢ ἀπὸ θεοῖς. οὐκ ἔθικε ἡ αὐτὴν ἐν τῶν κεφα-
λαίω, ἵνα μὴ δευτῆ πλείονος μάχης, ἰχυρῶν ποιήσας ὡς
ἡ ἐπιλογικῆ ἐχρησάτο. παρὰ τῶν τὸ ὅπως ὁξαρῶνιον
τὴν παρὰ τῶν παρὰ βίων. ἵνα σαφρὰν ἐκ τῶν συμπλοκῆς
ἀπορησάται. ματῶν γὰρ ὁ ἀνεργαῖος ὅτι τῶν παρὰ τῶν ἀδρο-
πίων γὰρ ἐθικε τὸ νόμον, οὐκ ἔπ αὐτὸ ὡς φιλάθεστον
ἐπαμύσει, ἀλλὰ ψευδῶς ἠγήσατο) τὸ εἰ ἐρα ψευδῶς κη-
δὲ δὲ δεθήσεται ἀθλωμάτων. ἐφαίνε γὰρ διὰ τοῖς παρὰ βίαις τὸ
δετῶν ἀελάων.

καὶ ὅτι τοῖς νόμοις ὡς παρὰ τοῖς.) καὶ τῶν τὸ μέγας ὁ
ῥήτωρ ἢ δὲ παρὰ βίων παρείληφεν, ἐκ τῶν ἀπὸ, καὶ τῶν συν-
χροντος, καὶ τῶν κερνομένων. οἷμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ ἐπι-
νον ἀρξέσθαι.) τὸ ἀίχλωτον αὐτῶν δὲ κινεῖται, εἰς τὸ παρὰ τῶν
συμπεριτοῦ ἢ ἀπὸ θεοῖς. οὐκ ἔθικε ἡ αὐτὴν ἐν τῶν κεφα-
λαίω, ἵνα μὴ δευτῆ πλείονος μάχης, ἰχυρῶν ποιήσας ὡς
ἡ ἐπιλογικῆ ἐχρησάτο. παρὰ τῶν τὸ ὅπως ὁξαρῶνιον
τὴν παρὰ τῶν παρὰ βίων. ἵνα σαφρὰν ἐκ τῶν συμπλοκῆς
ἀπορησάται. ματῶν γὰρ ὁ ἀνεργαῖος ὅτι τῶν παρὰ τῶν ἀδρο-
πίων γὰρ ἐθικε τὸ νόμον, οὐκ ἔπ αὐτὸ ὡς φιλάθεστον
ἐπαμύσει, ἀλλὰ ψευδῶς ἠγήσατο) τὸ εἰ ἐρα ψευδῶς κη-
δὲ δὲ δεθήσεται ἀθλωμάτων. ἐφαίνε γὰρ διὰ τοῖς παρὰ βίαις τὸ
δετῶν ἀελάων.

καὶ ὅτι τοῖς νόμοις ὡς παρὰ τοῖς.) καὶ τῶν τὸ μέγας ὁ
ῥήτωρ ἢ δὲ παρὰ βίων παρείληφεν, ἐκ τῶν ἀπὸ, καὶ τῶν συν-
χροντος, καὶ τῶν κερνομένων. οἷμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ ἐπι-
νον ἀρξέσθαι.) τὸ ἀίχλωτον αὐτῶν δὲ κινεῖται, εἰς τὸ παρὰ τῶν
συμπεριτοῦ ἢ ἀπὸ θεοῖς. οὐκ ἔθικε ἡ αὐτὴν ἐν τῶν κεφα-
λαίω, ἵνα μὴ δευτῆ πλείονος μάχης, ἰχυρῶν ποιήσας ὡς
ἡ ἐπιλογικῆ ἐχρησάτο. παρὰ τῶν τὸ ὅπως ὁξαρῶνιον
τὴν παρὰ τῶν παρὰ βίων. ἵνα σαφρὰν ἐκ τῶν συμπλοκῆς
ἀπορησάται. ματῶν γὰρ ὁ ἀνεργαῖος ὅτι τῶν παρὰ τῶν ἀδρο-
πίων γὰρ ἐθικε τὸ νόμον, οὐκ ἔπ αὐτὸ ὡς φιλάθεστον
ἐπαμύσει, ἀλλὰ ψευδῶς ἠγήσατο) τὸ εἰ ἐρα ψευδῶς κη-
δὲ δὲ δεθήσεται ἀθλωμάτων. ἐφαίνε γὰρ διὰ τοῖς παρὰ βίαις τὸ
δετῶν ἀελάων.

καὶ ὅτι τοῖς νόμοις ὡς παρὰ τοῖς.) καὶ τῶν τὸ μέγας ὁ
ῥήτωρ ἢ δὲ παρὰ βίων παρείληφεν, ἐκ τῶν ἀπὸ, καὶ τῶν συν-
χροντος, καὶ τῶν κερνομένων. οἷμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ ἐπι-
νον ἀρξέσθαι.) τὸ ἀίχλωτον αὐτῶν δὲ κινεῖται, εἰς τὸ παρὰ τῶν
συμπεριτοῦ ἢ ἀπὸ θεοῖς. οὐκ ἔθικε ἡ αὐτὴν ἐν τῶν κεφα-
λαίω, ἵνα μὴ δευτῆ πλείονος μάχης, ἰχυρῶν ποιήσας ὡς
ἡ ἐπιλογικῆ ἐχρησάτο. παρὰ τῶν τὸ ὅπως ὁξαρῶνιον
τὴν παρὰ τῶν παρὰ βίων. ἵνα σαφρὰν ἐκ τῶν συμπλοκῆς
ἀπορησάται. ματῶν γὰρ ὁ ἀνεργαῖος ὅτι τῶν παρὰ τῶν ἀδρο-
πίων γὰρ ἐθικε τὸ νόμον, οὐκ ἔπ αὐτὸ ὡς φιλάθεστον
ἐπαμύσει, ἀλλὰ ψευδῶς ἠγήσατο) τὸ εἰ ἐρα ψευδῶς κη-
δὲ δὲ δεθήσεται ἀθλωμάτων. ἐφαίνε γὰρ διὰ τοῖς παρὰ βίαις τὸ
δετῶν ἀελάων.

καὶ ὅτι τοῖς νόμοις ὡς παρὰ τοῖς.) καὶ τῶν τὸ μέγας ὁ
ῥήτωρ ἢ δὲ παρὰ βίων παρείληφεν, ἐκ τῶν ἀπὸ, καὶ τῶν συν-
χροντος, καὶ τῶν κερνομένων. οἷμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδὲ ἐπι-
νον ἀρξέσθαι.) τὸ ἀίχλωτον αὐτῶν δὲ κινεῖται, εἰς τὸ παρὰ τῶν
συμπεριτοῦ ἢ ἀπὸ θεοῖς. οὐκ ἔθικε ἡ αὐτὴν ἐν τῶν κεφα-
λαίω, ἵνα μὴ δευτῆ πλείονος μάχης, ἰχυρῶν ποιήσας ὡς
ἡ ἐπιλογικῆ ἐχρησάτο. παρὰ τῶν τὸ ὅπως ὁξαρῶνιον
τὴν παρὰ τῶν παρὰ βίων. ἵνα σαφρὰν ἐκ τῶν συμπλοκῆς
ἀπορησάται. ματῶν γὰρ ὁ ἀνεργαῖος ὅτι τῶν παρὰ τῶν ἀδρο-
πίων γὰρ ἐθικε τὸ νόμον, οὐκ ἔπ αὐτὸ ὡς φιλάθεστον
ἐπαμύσει, ἀλλὰ ψευδῶς ἠγήσατο) τὸ εἰ ἐρα ψευδῶς κη-
δὲ δὲ δεθήσεται ἀθλωμάτων. ἐφαίνε γὰρ διὰ τοῖς παρὰ βίαις τὸ
δετῶν ἀελάων.

A & oratores & magistratus dixit: non ab re ausus est
adiicere confirmationem obiectioni, ut Timocratis oratio argueretur. Nam si Timocrates dicit pro
inopibus latam esse legem, non inopes saepe victos esse constat, sed omnium potentissimos: nonne ipse
auditor huic orationi adversabitur? Scitè autè post
refutationes collocat obiectiones.

Audio autem eum.) Quidam volunthic incipere
perorationem, quoniam in superiore membro con-
clufit tria capita, quæ introducta sunt; perstringendi
gratia.

Audio igitur eum dicere, solutam esse pecuniam.)
Quis dicat: Absurdam orationem & ineptā, & nul-
lo modo cum questionibus coniunctam. Atque ideo
defensionem in eum retorquet. Introducit enim cū
confitentem, se propter legatos tulisse legem, & sub-
iicit, eum conuinci violatarum legum, cum non pro-
pter vniuersos, sed in paucorum gratiam rogatione
tulit. Unde ad iudices se conuertit, & eos iustifi-
candi commonet, quo obstricti ad iudicandum sunt
ingressi. Abrogat, inquit, leges, & cum legibus iudi-
cia. Alter in idem: Quidam dicunt, ex hoc putari o-
rationem hanc nō habere statum. Nam si soluta est
pecunia, idque Demosthenes etiam hic confitetur:
ex superuacaneo certè accusat. Respondemus, pri-
mū: ipsum etiam oratorem hoc ostendere, nō hoc
nunc agi, sed illud: an Timocratea lex sit scripta legi-
time, an contra leges?

Id est, nulla ratione profus.

Nam si pro his.) Rufus hic figura est duplicis con-
clusionis.

Etia nec de hoc dubitem.) Vide ut refutationem à
tribus petent, à ratione, firmamento, & cōtrouersia:

Fore autè arbitror ut nec illis abtineat.) Eius im-
pendentiā ostendit. Sumpta est autè ab vili obiectio
quam in capite idè non posuit, ne firmata ea esset
acrius oppugnada: sed in peroratione ea vltus est, &
eam priorè loco posuit, quæ reuera nihil ad causam
pertinet, illam de legatis, ut complexione infirmam
efficeret. Vbi enim cognouerit auditor, eum propter
factionem Androtionianam tulisse legem: non eum
iam ut humanum laudabit, sed mendacium putabit
si dicat, eò se tulisse, ne quis Atheniensium vincere-
tur: cum sit ostensum, propter legatos eum vincula
sullulisse.

Leges quàm humanissimas.) Et hanc partem ora-
tor ante disposuit, cum demonstrauit, nō pauperes
sed duces & magistratus & oratores in vincula con-
iici. Illis igitur legis feruere humanitatem: non enim
rationem eum habere tenuium, sed eorum qui pro-
pter lætam Rempub. in vincula coniciantur. Est au-
tem captiosa ratio, nihil enim prohibet, etiam priua-
tos aliquos, ob aliqua delicta, in vincula coniectos,
legis humanitatem experiri. Confidit autem hac ora-
tione, quod ostendit in magistratibus, qui Thrasylu-
li fuerè tempore, locum habere vincula.

Clemètia & moderata.) Verba quæ facit Timocra-
tes. Ciuitatum autem res bifariam diuiduntur, in pu-
blicas & priuatas.

In summa autem vobis dicam quod memineri-
tis.) Brevior qualitatem legis perstringit, improbita-
tis esse maximæ afferens; duorum temporum con-
iunctionem, quod & facile est, & expeditum ad
memoriam, propter compendium. Postea venit ad
persona qualitatem, cuius examinationem ad hunc
modum subiungit.

Neque aliis patronorum eius. Item, Considerate
cum animis veltris.) Quod paulo antè diximus;

τὸ δὲ μήτ' ἄλλος τῶν συνηγορευμένων αὐτῶν. καὶ λογίσαθε πρὸς ἑμᾶς αὐτοῖς.) ὅπερ ἐλέγχετο

ad remouendam eōmiferationem positam esse cau-
sam, id nunc ostenditur. Cum enim reiectione cau-
satum sit vsus, & dixerit, Neque enim cognatus, ne-
que necessarius tibi quisquam illorum fuit: subiicit
remotionem misericordiae, dum ostendit, eum, mul-
tis in rebus crudeliter tractasse populum in tributo
cum Androtione exigendo, vt memores offensarum
nihil misericordiae tribuant homini improbo. Quis
enim misereatur eius, qui ciues improbè crudeliter-
que tractat in tributis exigendis?

Res horum.) Pecunias ciuium, quas ciuitas ab An-
drotione duplas accipere debebat.

Facere enim est.) Pro, Numeram post tantum tem-
pus: obiciunt, acerbum esse si vinciantur.

Neque alioqui clemens & humanus.) Ne videatur
propter insignem mansuetudinem, etiam iniuriorū
misereri, qualia saepe vsuueniunt: id quoque tollit ma-
litosè, post concitatum odiū. Non enim, inquit, vin-
cis populum humanitate. Num ad misericordiam pro-
pensior es omnibus Atheniensibus? Solus tu praeter
caeteros istorum misereri decreuisti?

Sed ianuas eripere, & stragula.) Descriptione ob-
oculos ponit sauitiam.

Non modò est auellere, sed clam & cal-
lidè capere, vt nec in iactura numerentur.

Meretricem, eo quòd ministret volupta-
tibus, vt innuat Sinopam & Phanostratam, quarum
in Androtioniana meminit.) Exigunt.

Et ministram.) Nomen reperit, quod quadret v-
tròque, tū ad ministerium eris alieni, tum cōsuetu-
dinis: decenter omnino: & Sinopam fortassis innuit
& Phanostratam, vt in alta oratione apertè dixit, vt
socias eas vocet Androtionis prostituti.

Rationem inscribere.) Ipsas rationes, quae ab eo re-
poscendae erant, quidnam exegisset, & à quo.

Hæc verò quid sunt? Quid in quid expendit?

Gratis.) Nullo suo cum fructu: velut confirmatio
est eius quod supra dictum fuit, cur scripserit: Gratis
enim, inquit, & nullo cum suo fructu veluit vendere
vobis, & pugnarè cum omnibus legibus, & cum sua
priore.

Quod igitur mihi videtur.) Fine imposito miseri-
cordiae reiectioni, infectatur personae qualitatē, qua
nihilominus misericordiam repudiat. Quid igitur
per illa efficit? odium ei cōcitat, & suspitionis absar-
dè complet auditores, quos eò adducit, vt fordium
condemnent Timocratem, vtque per hæc etiam mi-
sericordiam remoueat.

Heredem fore ignominiae.) Lex enim erat, si quis
ararius antequam soluisset, obiret, vt liberi multa
soluerent: sin minus, vt ipsi ignominio si essent, quo-
ad soluissent.

Ac patris quidè neque misereris.) Satis à patre mo-
res perstrinxit. Nam si patris nō miseretur: quis cre-
dat eum humanitate in alios, scripsisse legem? Dein-
de ne quis putaret, eum ex inopia id facere: celeriter
subiicit varias lucrorum rationes à tributis, à decre-
tis, à legibus quas scribis, inquit. Atque iterum ne quis
putet, multum eris esse alieni, eumque id nō posse sol-
uere, adiicit: propter exiguum argentum carere iure
ciuitatis, & misericordiam patri mouet.

Aliorum quorundam te misereri dicis.) Quos natura
tecū non copulauit, sed prorsus alienos, & nō cogna-
tos, & ne quis existimet, eum fortasse propter seuitiā
parris talemaduersus illum extitisse: sororem adiicit,
à qua propter sexus imbecillitatem mali nihil pati
potuit.

ὅτι καὶ αὐτὸν τὴν ἀδελφὴν ἀποστρέφει, ὡς ἴσως δὲ τὸ ἀδύνατον τῆς φύσεως πατρὶν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔμελλε κακόν.
τί ποτε.

A **καὶ βραχέως ὅτι κατὰ τὴν ἐλευθέρωσιν ἢ τῆς αἰ-
τίας δέσιν τῆς ταύτης τὸ πῦρ δὲ κινῆται. ὁ δὲ αἰ-
πῶν χρησάμενος, καὶ εἰπὼν, οὐτὲ γὰρ συγγήμις, οὐτὲ αἰ-
κείος ἢ σοι τούτων οὐδεὶς ἐπιγὰρξεν αὐτοῖς τὴν ἐλευ-
θέρωσιν ἢ ἐλεῖς. δι' ὧν δέκνυσαν αὐτὸν πολλὰ καὶ δεινὰ δὲ
πάντα τὸ δῆμον, ἡμίχρα ἢ ἕσπερ ἔξεν ἐπειεῖτο μὲν ἀνδροπαι-
νος ἵνα κληθῆντες ὧν ἐπαθόν, μὴ μεταδῶσιν ἐλεῖς τῶν ἀ-
σελγῶν. τίς γὰρ αὐτῶν ἐλεῖσει ἢ ἀσελγῶς καὶ ὡμῶς ἐν ταῖς εἰς
φορεῖς τοῖς πολίταις χρησάμενος.**

τὰ τούτων.) τὰ χρημάτα τῶν πολλῶν. ἀπερ ὀφείλει ἢ
πόλις διπλᾶ λαβεῖν ἐν τῶν κατὰ τὸ ἀνδροπαινοῦ.

πειεῖν γὰρ ὅτι.) ἀπὸ τῆς κατὰβάλλειν μὲν τοιαῦτον χρο-
νον, πρὸς ἄλλον, λέγοντες, δεινὸν ὅτι ἐν εἰς διδόνται.

ἢ ἄλλως φησὶ καὶ φιλανθρωπος.) ἵνα μὴ δόξη δι' ὑ-
περβολὴν ἢ μετρίως. ἐτοῖς ἀδικουμένους ἐλεῖν, οἷα συμ-
βαίνει πολλὰ καὶ ἢ τὸ ἀγαθὸν κακοῦτος μὲν τὸ σὺκκα-
σαι, φάσι μὴ γὰρ νικᾶς φιλανθρωπία τὸ δῆμον, μὴ εἰς
ἐλεῖν πάντων τῶν ἀθλιωτῶν ὑπάρχεις αὐτοῖς ἐθιμότερος

B **μόνος σὺ κατὰ τοὺς ἄλλους οἰκτιρεῖς τούτους δι' ἄγνωστος.**

ἀλλὰ θύρας ὑφαιρεῖν καὶ σπράματα.) ὁ δὲ τὸ δὲ σκοπὸς
εἰς ὅσον ἀγὰ τὸ χαλεπότητα, τὸ ἢ ὑποσῶν, οὐ μόνον ὅτι
ὑποσῶν, ἀλλὰ λαθεῖν καὶ κακούργους λαμβάνει. αἰετὸ
μὴδ' ἐν τοῖς ἀπολωλόσι λογίζεσθαι. ἢ δὲ σκοπὸν τὸ πόρνην,
ὑπὸ τῆς δὲ σκοπῆς ἢ ἰδοναῖς ἵνα ἀνιήσεται εἰς τὰς κατὰ σι-
νώπην ἢ φανερὰ τῶν ὧν ἐμνήσθη ἐν τῶν κατὰ ἀνδροπαι-
νος, τὸ ἢ κατὰ τὸν, ἀπὸ τῆς εἰσαγγεῖται. καὶ δὲ σκοπὸν.)
ὄφρα οἷομα μόνον πρὸς ἀμφὸς σωτηριῶν, εἰς τὸ ὑπηρε-
σίαν τῶν χρεῶν, καὶ εἰς τὸ τῆς μίξως, πᾶν δὲ σκοπὸς, καὶ ἰ-
σως σινώπην καὶ φανερὰ τῶν ἀνιήσεται, ὡς εἶπεν ἐν τῶν ἀλ-
λα λόγῳ φανερῶς ἵνα ὡς ὁμοτέχνους αὐτοῖς καλεῖται τὸ
ἀνδροπαινοῦ τὸ πορνον. τὸ λόγον ἐγγράφει. (τὸ λόγον λέγει
οἷον αὐτοῖς κατὰ δὲ τῆς. κατὰ τὸν ἐλευθέρωσιν ἀπαμειβόμενα τῶν
εἰς τὸν φησὶ, καὶ ἐν τῶν. ταῦτα δὲ ὅτι τῶν οἷον εἰς ἀ ἀλλω-
σιν. κατὰ τῶν γὰρ οὐδὲν ὡφελούμενος.) ὡς περ κατὰ σινώπην
ὅτι τὸ κατὰ τῶν, ὁ δὲ τῶν ἐγγράφει. κατὰ τῶν γὰρ φησὶ
μὴδ' ὡφελούμενος, εἰλεῖτο πολεμεῖν ὑμῖν, καὶ μὴ ὡς τῶν πᾶ-
σι τοῖς νόμοις, καὶ τῶν αὐτῶν κατὰ τῶν. ὁ δὲ τῶν ἐμοῦ ε-
δοκεῖ.) τῶν ὅτι τῶν τῶν ἢ ἐλεῖν ἐλευθέρωσιν, κατὰ τῶν πᾶσι
ποιεῖ) τὸ τῶν κατὰ τῶν ποιότητος. δι' ἢς οὐδὲν ἢ τῶν ἐκ-
βάλλει τὸ ἐλεῖν. τὸ τῶν δὲ τῶν τῶν ἐργάζεσθαι, κατὰ τῶν
κινεῖ, καὶ ὑποψίας ἀτόπια τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν, εἰς αἰ-
ρετικῶν κατὰ τῶν ὡς τῶν καὶ τῶν πᾶσι τοῖς, ἵνα καὶ ὁ δὲ
τούτων ἀνιήσεται τῶν ἐλεῖν. κληρονομίαν τῶν ἀπῆμιας.) νόμος
γὰρ ἢ, εἰς τὸ ὀφείλων κατὰ τῶν ἐπιπέως τελευτήσεται, τοῖς
πᾶσι δὲ ἀποδοῦναι τὸ ὀφλημαῖ εἰ ἢ μὴ, καὶ αὐτοῖς ἀπῆμιας
εἶ, ὡς αὐτῶν ἀποδοῦναι. καὶ τῶν μὲν πατέρων, οὐτὲ ἐλεῖς.) ἰ-
κανῶς δὲ τῶν πᾶσι ὡς ἀβέβηκε τὸ ἔσπον. εἰ γὰρ ἐν οἰ-
κτιρεῖ πατέρων, πῶς αὐτῶν ὑπολάβοι ὁ δὲ φιλανθρωπία τῶν
κατὰ τῶν ἄλλοις κατὰ τῶν τῶν νόμων, εἰδ' ἵνα μὴ τῶν ὑπο-
λάβοι ὡς δι' ἀπορία τῶν πᾶσι, τῶν ὡς ἐπᾶσιν τοῖς ποι-
κίλοις τῶν κερδῶν ἔσπον, δὲ τῶν εἰσαγγεῖται, δὲ τῶν φησὶ
σμάτων, δὲ τῶν νόμων, ὧν γράφει φησὶ. ἢ πάλιν ἵνα μὴ τῶν
ὑπολάβοι ὡς πολὺ τὸ ἀργύριον ἔστι τῶν ὀφλημαῖ, καὶ οὐ
διῶν) ὡς τῶν, κατὰ τῶν δὲ τῶν μὲν ἀργύριον μὴ με-
τῶν τῶν πόλεως, οἷον τῶν πᾶσι ὡς κληρονομίαν.

ἢ τῶν δὲ ἐλεῖν αὐτῶν πᾶσι φησὶ. κατὰ τῶν οὐκ οὐκ ἔστιν ἢ φύσις
ἀλλ' ἀπῶν ἀλλοτρίως καὶ οὐ κατὰ τῶν. καὶ ἵνα μὴ
νομίση τῶν ὡς ἀπᾶ χαλεπὸν τῶν πᾶσι ὡς τυχεῖν, τοιοῦτος ὁ

C **ὅτι καὶ αὐτὸν τὴν ἀδελφὴν ἀποστρέφει, ὡς ἴσως δὲ τὸ ἀδύνατον τῆς φύσεως πατρὶν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔμελλε κακόν.**

τί ποτε.

ὅτι καὶ αὐτὸν τὴν ἀδελφὴν ἀποστρέφει, ὡς ἴσως δὲ τὸ ἀδύνατον τῆς φύσεως πατρὶν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔμελλε κακόν.

τί ποτε.

ὅτι καὶ αὐτὸν τὴν ἀδελφὴν ἀποστρέφει, ὡς ἴσως δὲ τὸ ἀδύνατον τῆς φύσεως πατρὶν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔμελλε κακόν.

τί ποτε.

πρόωρα καὶ γὰρ αὐτῶν, οὐκ ἐκδέδωκεν.) εἰκὸς δὲ τῶν
ἀδελφῶν, ἢ πεπωσιμῶν, ἢ πόθῳ κατειλημῶν, ἐκού-
σαι ἀκαρουθῆσαι τῶν ξένων. καὶ γὰρ ὑποφάνει πᾶσι τοῖς
αὐτῶν ὁ ῥήτωρ ὑπόνοιαν ἐν οἷς λέγει βουληθέντι λαβεῖν
αὐτῶν.

ἀλλὰ νῆ δὴ αὐτῶν ἀδελφῶν.) οὐχ ἀπλῶς καὶ ταῦτα
παύτα ἐξεβάλλει αὐτὸν ἐκ τῆς ἐξωθεν βίου μάλλον δὲ
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐν ὅλοις τοῖς λόγοις αἰεὶ τὸ ποιεῖ
ὁ ῥήτωρ. ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγνω, ὅτι πινὲς τῶν κεραιωμένων, εἰ
καὶ ἀλίσκονται ἐν τῇ κείῳ, ἀλλ' οὐδ' ἔτι πολλὰς περ-
βαλλόμενοι τὸν ἐξωθεν αὐτῶν βίον, διώαντασθε-
ναί εἰκότως ἐξέδρεν ὁ ῥήτωρ, τὸ καὶ τὸν ἄλλον αὐτῶν βίον
ἐν τοῖς ἐπιλόγοις ἐξεβάλλειν, ἵνα μὴ εἰς τὸν κατα-
φύγη.

οὐκ ἐκδέδωκεν.) ἀπὸ τῆς πρὸς γάμον οὐκ ἐκδέδωκεν
ὡς ὑπόθεσιν. ἀλλὰ ὡς δούλῳ πῶρα κεν. εἴτα ἐπιφί-
ρει πῶς αὐτῶν ἐπώλησε, καὶ τίνι;

καὶ νῦν ὅστις ἐν κεραιῶν.) ὡς περὶ χεραιῶν, ὅστις
διότι ἐπὶ ξένῳ ἐκδέδωκεν, ἀπὸ οὗσα, τὸ νόμου τὸ ἀ-
πίρροντος. τὸ δὲ ἐπὶ ἐξαγωγῆ τὸ πῶρα κεν ἐξ ὧ τῆς
πόλεως.

ὅς οὐκ ἐκδέδωκεν.) συναγωγῆ παύτων τῶν
ἐπιλειφθέντων πρὸς τῶν τῆς ἡδοῖς ἐξεβολῶν.

καὶ μὲν ὅτι οὐκ ἐπώλησε.) συγκρίσεις ἀπὸ τῆς ἡγά-
τον ἡγάτων γὰρ ὁ κλέπτης καὶ λωποδύτης, τὸ πονηρὸν
εἰσφέρειν νόμον ἀδικεῖ. εἴνα μὲν γὰρ ὅτι οὐκ ἐκδέδωκεν, ἢ δύο συλλῆ.
εἴτα τῶν ἐαυτῶν δόξαν καὶ χυμὸν μόνῳ ὁ κλέπτης. ὁ
ἰσχυρῶν φησὶ τὸν φάσιν νόμον, καὶ πᾶσι λυμάνεται,
καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς ὄλιον καταχεῖ τῶν πόλιν ὅτι καὶ
δύομα παύτων ἐπὶ δοκεῖ κεραιῶν ὁ νόμος.

γνοῖν δὲ αἴτις οὕτω μάλλον.) ἀλλ' ὅτι τὸ πῶρα κεν
μεῖζον. κατασιδάζει γὰρ ὅτι τυραννῶν ἐξήλωσε
γνώμην. ὡς περὶ γὰρ ἐκείνοι λύουσι τοὺς δεσμώτας, ἵνα
χάσῃ πρὸς τῶν ἐπιθυμῶν συμφερόντων, τὸν αὐτὸν
καὶ οὐκ ἐξ ὅπου δὲ ὡς ἔχουσι τὸν δεσμόν, καὶ τὰ τῶν τυραν-
νῶν μεμνηνται.

οἱ καταλύοντες τὸν δεσμόν.) οἱ βουλομένοι φησὶ κατα-
λύσαι τῶν δημοκρατίων, τοὺς δεσμώτας λύουσιν ἵνα
ἔχουσιν αὐτοὺς πρὸς συμμαχίαν γὰρ καταλύουσιν τοὺς νό-
μους καὶ τῶν πολιτείαν ἐξ ὧν περὶ ἐδέθησαν.

Ἐμὲν αὐτῶν μάλα.) αὐτῶν λοιπὸν ἀπὸ τῆς ἰσοῦς ἢ σύλ-
κροῖς. διὰ τὴν ἀσῶν δὲ ἐξ ἐπιπέδων ἀπὸ τῆς πῶρα κεν.

ὅτι πολλοὶ τῶν ἡλιθίων.) λογισμὸς ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου.
σεμνὸν γὰρ τὸ ζηλοῦν ἢ μὲν τὰ νόμιμα τοῖς πολλοῖς τῶν
ἐλλείων. ὅταν τὸν φάσιν πινὲς εἰσφέρειν νόμους,
ἀναρῶσι τῶν φιλοπῶν, τῆς πόλεως τῶν μίμησιν ἐκ-
κόπτουσι.

καὶ μὲν εἰς ὄλιον καὶ δρᾶκοντα.) ἐπιχειρήματα ἀπὸ τῆς
ἐναντίου. εἰ γὰρ τοὺς τε δεσμώτας ἀρίστους νόμους σέβειν κα-
λὸν, μισεῖν ἀνάγκη τοὺς εἰσενεγκόντας ἐκ τῶν ἐναντίων
τοὺς βλάπτουσι.

εἰς τὸ αὐτό.) ἴστέον ὅτι ὁ μὲν ὄλιον ἐχρηστέον ἐπὶ τῶν χεραι-
ων τῶν τυραννῶν ἐν ταῖς ἀθλιότητι, πρὸς τῶν περσικῶν
χέρων. ὁ δὲ δρᾶκοντα, πρὸς αὐτῶν ἐπὶ τῶν πιασάκοντα ἔτεσιν, ὡς φησὶν ὁ Διόδωρος.

βούλομαι τίνῳ καὶ κείνῳ.) πρὸς τὴν τέλει πάντων συμφερόντων ὀπλίζει καὶ τὴν πρὸς τοῖς
γὰρ αὐτοὺς πρὸς δεσμῶν ἐξαλειφόμενοι, ἐδίδου λυπαῖν, πρὸς πειλαμβάνει τῶν δόξαν τῶν ὄλιον εἰς βοήθειαν,
πρὸς τῶν ἀπὸ πείθειν οὐδ' ἀνήκοντα, αἰῶνι δημοτικῶν πεισούντων ἐπὶ. τὸ δὲ φῆσαι, ἀπὸ τῆς συναδέσθου, ὅτι καλῶς
ἔχει ὁ νόμος ὁ πρὸς τῶν νομίματος, καὶ κοινῶς δὲ πάλιν τὸ λέγεται.

ἀρχαῖον μὲν ἐκ τῆς ἡρώτων πάλιν τὸ ἐπιχειρήματα.

A Vendidit enim eam, non elocavit.) Sed verisimile est forem siue persuasam, siue amore captam vltro secutam esse hospitem. Subindicat enim orator quandam talem suspicionem, cum dicit, Qui eam ducere voluit.

Athercule forem.) Non simpliciter in his omnibus externam eius vitam perstringit, sed potius plerunque in totis orationibus hoc facit orator semper. Cum autem nosset, quosdam reos, etsi iudicio vincantur, saepe tamen praedicatione antea sua vitae incolumes euadere: merito repetit orator hoc, ut in peroratione reliquam eius vitam perstringeret, ut ne ad hanc confugeret.

Non elocavit.) Non nuptum dedit ut ingenuam, sed ut ancillam vendidit. Postea subiicit, quomodo eam vendiderit, & cui.

Et nunc est Corcyra.) Quasi quiritetur, quod peregre sit elocata mulier cuius lege id verante. ἐπὶ ἐξαγωγῆ. Ut venderetur extra urbem.

B Qui igitur forem.) Collectio eorum quae relicta sunt omnium, ad morum calumniam comparata.

Atqui dicere.) Comparatio à minori. Minus enim & fur & grassator nocet eo, qui perniciosam legem rogat. Is enim unum atque alterum spoliat, deinde suam existimationem duntaxat probis afficit. Atqui legem, inquit, scribit improbam, is & omnibus nocet, & probro totam urbem perfundit: quia decretum omnium esse videtur, lex confirmata.

Idque sic magis intelligitur.) Alius locus à maiori. Probat enim, cum tyrannorum mores esse annullatum. Quemadmodum enim illi soluunt victos, ut cupiditatum suarum habeant adiutores: ad eundem & iste modum, vinculis abrogandis mores tyrannorum est imitatus.

Qui popularem statum abrogant.) Qui volūt, inquit, abrogare democratiam, victos soluunt, ut eos habeant socios evertendi leges & rempublicam perquam victi fuerunt.

Atqui statim aded.) Haec reliqua est ex pari comparatio. Explicata est autem pluribus, ut esset probabilior.

Multos Graecorum.) Ratiocinatio à glorioso. Honorificum enim est, multos Graecorum imitari instituta Atheniensium. Cum igitur quidam leges improbas rogant: decus illud abrogant, imitationem Reipublicae tollendo.

Atqui si Solonem & Draconem.) Argumentum à contrario. Si enim qui leges optimas tulerunt, honorandi sunt: ex contrario necesse est, eos iniustos esse, qui noxias abrogarunt. In idem.) Solonem Athenis fuisse tyrannorum temporibus, ante Persica tempora. Draconem autem quadraginta septem annis ante eum, ut ait Diodorus.

Iam illud etiam volo.) Ad finem vtiliter omnino armat, Solonem, contra Timocratem. Quia enim se iudices, si ipse de vinculis differeret, offensurum putabat: adiungit sibi Solonis auctoritatem auxilio: cui refragari non poterunt, cum eum esse popularem, antiquitus persuasum habeant.

φησαι.) Assensuros, bonam esse legem de moneta. verbum λέγεται refertur ad omnia.

Argentum.) Rursus argumentum sumitur à minori.

ὡς φησὶν ὁ Διόδωρος.) πρὸς τὴν τέλει πάντων συμφερόντων ὀπλίζει καὶ τὴν πρὸς τοῖς γὰρ αὐτοὺς πρὸς δεσμῶν ἐξαλειφόμενοι, ἐδίδου λυπαῖν, πρὸς πειλαμβάνει τῶν δόξαν τῶν ὄλιον εἰς βοήθειαν, πρὸς τῶν ἀπὸ πείθειν οὐδ' ἀνήκοντα, αἰῶνι δημοτικῶν πεισούντων ἐπὶ. τὸ δὲ φῆσαι, ἀπὸ τῆς συναδέσθου, ὅτι καλῶς ἔχει ὁ νόμος ὁ πρὸς τῶν νομίματος, καὶ κοινῶς δὲ πάλιν τὸ λέγεται.

Nomisma hoc corrumpit.) Puniendus is est qui id A nomisma corrumpit, quod est ciuitatis: non is, qui corrumpit nomisma privatorum. Sunt enim & priuatae leges: veluti, non accipiendas magnas vsuras, & huius generis alia. Sed ea non satis habent virium ad euertendam urbem, vt publica.

Siue paruam, siue magnam.) Paruam, si abrogentur: magnam, si conferentur.

Vtilitas fuerit.) Si non conferentur leges.

Qui iniuriam facere conantibus.) Per eam legem quam scripsit Timocrates, nullae pœnae sunt, videlicet iis qui eas seruare volunt, & non faciunt, quod veteres leges iubent.

νόμισμα τὸ τοῦ δημοσίου.) ἀπὸ τῆς θεῆς κολλάζειν ἐκεῖνον, εἴπερ διαφθείρει τὸ νόμισμα ἐκεῖνο, ὅπερ ὅτι τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνον τὸν διαφθείροντα τὸ τῆς ἰδιωτῆρος. εἰσὶ γὰρ καὶ ἰδιωτικοὶ νόμοι, οἷον μὴ λαμβάνειν πολλὰς τόκους. καὶ ἄλλοι τοιοῦτοί ποιοι' ἀλλ' οὐχ οὗτοι καταλύειν εἰσὶν ἱκανοὶ τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ δημόσιοι.

ἢ μικρὰν, ἢ μεγάλαν.) μικρὰν μὲν, εἰ καὶ καταλύων· μεγάλην δὲ, εἰ ἀνὸς ζωνται.

ὅφρα εἴη.) δηλοῖ ὅτι, εἰ μὴ ἀνὸς ζωνται οἱ νόμοι.

δὲ οὐ τοῖς ἀδικεῖν ὀπιχειροῦσιν.) δὲ οὐ νόμου ὃν ἐγραφεῖν ὁ πρῶτος οὐχ ὑπάρχουσιν αἱ πτωχεύματα, οἷον τοῖς βουλομένοις ἐμμεῖν αὐτοῖς, καὶ μὴ ποιοῦσιν ὡσπερ οἱ παλαγοὶ νόμοι.

Enarrationum Ulpiani, quae & infinitis propè scatent mendis, & multis in locis mutilatae confusaeque sunt, finis: Hieronymo Volfio Oetingensi interprete: cuius arumnas in hoc Opere exantlatas, qui acerbè insectantur: iis non aliam ille pœnam imprecatur, nisi vt & ipsi in eodem molere pistrino cogantur. Sentient illi nimirum, Augiæ stabulum hoc ne ab Hercule quidem, etiam Alphæo immisso, posse repurgari. Et quis in tanto sterquilinio versans non contaminetur?

ΔΙΒΑ-

